

NOWY DZIENNIK

Adres dla przesyłek pocztowych: Kraków, Skrytka 556.
Redakcja i Administracja: ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Redakcji 136-89, Administracji 102-79 (prenumerata),
206-70 (inseraty), Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.630

20
WIOSNY

Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.
Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

**Maszerujemy do kas — podpisujemy deklaracje —
Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej**

40 jednostek niemieckiej floty wojennej wyplynie na wody hiszpańskie

Cele ćwiczebne i „nawiązanie do dawnej tradycji“

Berlin, 14. 4. PAT. W związku z mającym nastąpić wyjazdem eskadry floty niemieckiej na wody hiszpańskie, ogłoszono tu komunikat urzędowy następującej treści:

„18 kwietnia eskadra floty niemieckiej w składzie 2-ch pancerników, 2 krążowników, 2 dywizjonów kontrtorpedowców, 2 flotylli łodzi podwodnych, wraz z okrętami towarzyszącymi opuści swe porty macierzyste i wyplynie za granicę w celach ćwiczebnych. Podczas tej podróży eskadra zawita do portów hiszpańskich,

portugalskich, Maroka hiszpańskiego, oraz do Tangeru. Z wiosennym tym rejssem na wodach hiszpańskich nawiązuje się do dawnej tradycji marynarki niemieckiej, przerwanej przez wojnę domową w Hiszpanii“.

Według uzyskanych informacji, eskadra niemiecka opuści porty w Wilhelmshaven w składzie ogólnym około 40 jednostek. Każdy dywizjon kontrtorpedowców składać się będzie z trzech jednostek, a każda flotylla łodzi podwodnych z pięciu jednostek.

zamierza walczyć o swe interesy, korzystając nawet z pomocy bolszewizmu. Wreszcie niemieckie koła polityczne zarzucają Anglii prowadzenie antyniemieckiej propagandy przy pomocy rozsiewania fałszywych wiadomości, co prowadzi — zdaniem wspomnianych kół — do zaostrzenia sytuacji. Angielskie koła rządowe mają wiedzieć doskonale, gdzie znajdują się faktycznie czynniki zatruwające atmosferę i źródło wspólnego niebezpieczeństwa dla całej Europy.

Nowa zwłoka w odesłaniu wojsk włoskich z Hiszpanii!

Zamiast 2 maja -- dopiero 15 maja

Burgos, 14. 4. PAT. Tutejsze koła oficjalne nie potwierdzają wiadomości, jakoby 2 maja miał się odbyć triumfalny wjazd wojsk gen. Franco do Madrytu. Defilada ta, która ma być początkiem nowej ery w Hisz-

panii i po której nastąpi demobilizacja wojsk narodowych i odesłanie ochotników cudzoziemskich, odbędzie się raczej 15 maja, w dniu patrona Madrytu św. Izydora.

Co Berlin ma do zarzucenia Wielkiej Brytanii?

Postępowanie wobec Arabów i --- szerzenie paniki wojennej

Berlin, 14. 4. PAT. W związku z czwartkowym oświadczeniem premiera Chamberlaina niemieckie koła polityczne występują z szeregiem zarzutów przeciwko polityce brytyjskiej.

Przede wszystkim wyrażają zdziwienie, że premier brytyjski zarzuca innym krajom stosowanie gwałtu, skoro postępowanie władz angielskich w Palestynie w stosunku do Arabów ma być nacechowane szczególną gwałtownością. Za podważenie wzajemnego zaufania wspomniane koła niemieckie składają odpowiedzialność na „rozbudzenie paniki wojennej przez Anglików“. Oświadczenie Chamberlaina o wysiłkach, podejmowanych przez Anglię interpretuje się jako przyznanie się do uprawiania „polityki okrażenia“. Koła niemieckie występują poza tym przeciwko kontaktom między Anglią i Rosją sowiecką, twierdząc, że Anglia

Week-end Chamberlaina

Londyn, 14. 4. PAT. Premier Chamberlain przeprowadził dziś rano godzinną rozmowę z min. Halifaxem, po czym przyjął ambasadora Stanów Zjednoczonych Kennedy. Po południu wyjechał premier do Chequers, gdzie spędzi „week-end“.

Przed expose Bonnet'a

Paryż, 14. 4. PAT. Przewodniczący komisji zagranicznej Izby Deputowanych Mistler zwołał posiedzenie komisji na środę 19 kwietnia. Na posiedzeniu tym min. Bonnet wygłosi przemówienie na temat polityki zagranicznej.

Orędzie papieża do Hiszpanów

Citta del Vaticano, 14. 4. PAT. Papież Pius 12-ty wygłosi w niedzielę o godz. 11-tej rano przez radio orędzie do ludności Hiszpanii.

Citta del Vaticano, 14. 4. PAT. W dniu dzisiejszym papież przyjął na uroczystej audycji przedstawicielki międzynarodowego kongresu kobiet katolickich. W wygłoszonym przez mówieniu papież podkreślił, że zło, które gnębi obecnie ludzkość przypisać należy zupełnemu zapomnieniu o wartościach duchowych. Wszelkie próby usunięcia tego zła będą bezskuteczne do czasu powrotu ludzkości do zasad chrześcijańskich.

Goebbels wraca do Berlina

Białogród, 14. 4. PPAT. Min. Goebbels przybył tu dziś rano samolotem w drodze powrotnej ze Stambułu. Po krótkim pobycie min. Goebbels udał się w dalszą podróż do Berlina.

NADESZŁY

SUKNIE jerseyowe

oryginalne modele

JULJUSZ NACHT, Kraków, Stradom 5

NA POSTERUNKU: ZA SZKLANĄ ŚCIANĄ

(D. L.) KRAKÓW, 15 kwietnia.

Z każdą dyktaturą związane są najściślej elementy widowiskowe, teatralne. W teatrze zaś dużą rolę odgrywa nie tylko aktor, ale i zwykły, martwy — rekwizyt. Takim rekwizytem brunatnej dyktatury, który nieodłącznie towarzyszy wszystkim teatralnym wystąpieniom krasomówczym „wodza”, jest ów słynny pulpity, na którym mowca układa dyskretnie maszynopis każdej swojej mowy. Otóż pulpity ten kryje w sobie całą tajemnicę retorycznych efektów, które każdy słuchacz rejestrować może przy swoim odbiorniku. Opisywano już niejednokrotnie w prasie zagranicznej, a nawet fotografowano dowcipny ten mebel: jest on tak skonstruowany, że przy pomocy całego systemu guzików wmontowanych na owym pulpicie, dających po naciśnięciu odpowiednie sygnały świetlne, może mowca dowolnie regulować przyływ i odpływ entuzjazmu, może sygnalizować swemu audytorium, kiedy życzy sobie mieć oklaski i jak długo mają one trwać, kiedy nastąpić mają głosy oburzenia, ironiczne śmiechy, wygrażania się i inne tego rodzaju odruchy emocjonalne. Ta mechanizacja uczuć, ujęcie sfanatyzowanych zwolenników w karby ściślej reżyserii, przy pomocy zwykłej sygnalizacji świetlnej, możliwe jest tylko na gruncie niemieckim. Nie tylko dlatego, że dziedzina elektrotechniki zawsze postawiona była w Niemczech na najwyższym poziomie, ale też głównie dlatego, że w psychice niemieckiej głęboko zakorzenione jest poczucie stada, ślepo spełniającego rozkazy idące z góry, poczucie bezkrytycznej i posłusznej masy, które wyszydzał już zjadliwie — pasowany świeżo na filozofa narodowego socjalizmu — Fryderyk Nietzsche.

O tym zelektryfikowanym pulpicie wiedziliśmy już z licznych opisów. Obecnie przybył jednak nowy, bardziej już zastanawiający rekwizyt. Mamy na myśli ową szklaną ścianę, ustawioną wzdłuż całej postaci przemawiającego „wodza”, ścianę, sporządzoną z szkła trwałego, nieprzepuszczającego strzałów rewolwerowych. Można przez tę przezroczystą ścianę szklaną, nacieszyć wzrok swój uwielbianą postacią, można słyszeć po przez nią wszystkie gromowładne i światoburcze słowa, padające z ust mowcy (na pulpicie dyskretnie umieszczony jest mikrofon), gdyby jednak któremuś z rozegzaltowanych słuchaczy w przystępie najwyższej ekstazy i najbardziej rozognionego entuzjazmu przyszło na myśl ni stąd ni zowąd wyciągnąć broń palną i wystrzelić w stronę podium, na nic się to nie zda. Mówca jest bezpieczny i chroniony. Szklana ściana jest „schussicher”.

Można by najrozmaitsze snuć refleksje na temat motywów, które skłoniły brunatny areopag, a przede wszystkim czujną aż do przesady Gestapo, do wprowadzenia tej innowacji do tradycyjnego sztafazu wystąpień wodza, — tego nowego rekwizytu, który dzięki zręcznemu dokonaniu zdjęcia, objawiony został światu po raz pierwszy po ostatniej mowie w Wilhelmshaven. Jeśli pulpity był regulatorem uczuć mas, czymże jest owa szklana ściana? Dlaczego uważano za stosowne w szóstym roku panowania regime'u, gdy kroczy się przeciw od sukcesu do sukcesu, gdy „wódz” zdobywa coraz to większą popularność w kraju i na świecie — odgradzić postać jego od tłumy entuzjastów i wielbicieli? Bo przecież nie ustawia się tej ściany szklanej przed audytorium złożonym z ludzi „niepewnych”, z mieszkańców dzielnic robotniczych, z przeciwników regime'u. Stawia się ją na zamkniętych zebraniach partyjnych, gdzie dopuszczeni są tylko swoi.

W prasie zagranicznej, dobrze poinformowanej o stosunkach wewnętrznych Trzeciej Rzeszy, znajdujemy odpowiedź na intrygujące pytania. Okazuje się, że nie tylko wśród szarego tłumu obywateli panuje gorycz i niezadowolnienie, aż nadto dobrze rozumiałe na

tle długoletniej gospodarki wojennej uprawianej przez regime hitlerowski. Nie tylko przeciętny mieszczuch niemiecki sarknął, iż coraz bardziej dokucza mu głód i wszelkie ograniczenia, podczas gdy „elita” opływa w dostatkach, buduje wspaniałe rezydencje i wille, urządza luksusowe biesiady, podróżuje, — słowem, w pełni stosuje zasadę „carpe diem”. Niezadowolnienie „małego człowieka” można ostatecznie w czasach pokojowych ujarzmić. Nie trzeba nawet na to obozów koncentracyjnych, wystarczy owo wrodzone poczucie zdyscyplinowanego stada. Trudniej jednak dać sobie radę z samymi pretorianami, z samą „elitą”, rozsadaną od wewnątrz osobistymi antagonizmami, zderzającą się wzajemnie, skłóconą i rozdartą. I to dzieje się nie tylko w łonie samej partii — na szczytach i w „dolach” partyjnych. To samo dzieje się na najwyższych stanowiskach w armii, gdzie każda wybitniejsza jednostka ma swoje daleko idące „konceptje” i plany, gdzie jedni prą do dalszych awantur, inni są powściągliwi, gdzie jedni popadają

w niełaske, inni niespodziewanie są wywyższani i nagradzani. Zawiedzione ambicje jednych, rozgoryczenie drugich, niezadowolnienie trzecich — wszystko to są czynniki, które zneutralizować ma — przezroczysta szklana ściana.

Niewątpliwie, można spoza tej ściany przemawiać. Ale czy można na dłuższą metę — rządzić? Czy w szczególności, stojąc za szklaną ścianą, odgradzony od najwierniejszych kohort, można wdać się w ryzykowną i niebezpieczną awanturę wojenną, zwłaszcza, gdy z każdym dniem cementuje się coraz bardziej obronny front potężnych i zasobnych w siły demokracji europejskich? Wydaje się to więcej niż problematyczne. Póki można było zagarnąć obszary bez jednego wystrzału, póki miało się do czynienia z marionetkami typu: Hacha, Chwałkowski, czy Tisso, można było jeszcze ryzykować. Z chwilą, gdy wie się, że każdy dalszy krok oznacza nieuchronnie wojnę, która musi być przegrana, która musi doprowadzić do przewrotu wewnętrznego — ryzyko wszelkie staje się już o wiele bardziej groźne. Bo kiedy raz przegrany kociół pęknie, wtedy i ochrona szklana ściana nie potrafi się ostać przed groźnym naporem. Wtedy nie pomoże i dyscyplina długo trzymanego w ryzach — stada.

POLSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ

»PATRIA« S. A. WARSZAWA
PL. NAPOLEONA 3

Jedynie w kraju Towarzystwo,
uprawiające wyłącznie działy wypadkowe

Ubezpieczenia: od następstw nieszczęśliwych wypadków
odpowiedzialności cywilnej — autocasco.

Oddział w Krakowie; ul. Dunajewskiego 2.

57 procent głosów w U. S. A. za dostawami broni dla Francji i Anglii

Nowy Jork, 14. 4. PAT. T. zw. „Instytut opinii publicznej” przeprowadził ankietę w sprawie nowelizacji prawa o neutralności w sensie zezwolenia na wysyłkę broni i amunicyj

do Anglii i Francji przez Stany Zjednoczone. 57 procent odpowiedzi wypadło na korzyść takiego projektu nowelizacji.

Rozbrajanie ludności Albanii

Tirana, 14. 4. PAT. Agencja Stefani donosi: Naczelnny dowódca wojsk włoskich w Albanii wydał zarządzenie, nakazujące wszystkim mieszkańcom Albanii natychmiastowe złożenie posiadanej broni palnej w najbliższych dowództwach oddziałów włoskich lub posterunkach żandarmerii albańskiej.

tym obecna będzie delegacja albańska, która przybędzie do Rzymu celem ofiarowania korony albańskiej królowi włoskiemu.

Osobliwa konsolidacja stosunków

Berlin, 14. 4. PAT. Organ Wilhelmstrasse „DDPK” uważa decyzję albańskiego zgromadzenia narodowego zaofiarowania korony albańskiej Wiktorowi Emanuelowi i stworzenie włosko-albańskiej unii personalnej za objaw konsolidacji stosunków w Europie południowo-wschodniej. Zarzuty stawiane Włochom przez państwa demokratyczne „DDPK” uważa za nieuzasadnione, gdyż kierownicy państw autorytatywnych poczuwają się do odpowiedzialności uzgadniania potrzeb własnego narodu z potrzebami narodu, znajdującego się pod opieką ze ścisłym uwzględnieniem jednocześnie praw i interesów państw sąsiednich.

Rzym, 14. 4. PAT. Agencja Stefani donosi z Tirany, że oddział grenadierów włoskich pod dowództwem kapitana przybył dziś samolotem i obsadził m. Kukës w północno-wschodniej Albanii w pobliżu granicy jugosłowiańskiej.

Uroczyste posiedzenie Izby faszystowskiej

Rzym, 14. 4. PAT. Jutro na uroczystym posiedzeniu Izby faszystowskiej min. Ciano wygłosi przemówienie poświęcone ostatnim wydarzeniom międzynarodowym. Na posiedzeniu

Pustynia libijska -- obszarem wojennym

Nadzwyczajne zarządzenia władz egipskich

Kair, 14. 4. PAT. Rząd egipski uznał całą pustynię libijską za ewentualny przyszły obszar wojenny i w związku z tym zabronił odbywania tam podróży lądowych i powietrznych. Granica obszaru ciągnie się od Solumu na Morzu Śródziemnym, wzdłuż wybrzeża do

Burk al Arab, skąd skręca na południe od jeziora Kursum i dalej idzie równolegle do Nilu aż do wysokości Assuanu. Nielicznie zamieszkała na obszarze tym ludność beduińska zaopatrzona zostanie w paszporty.

Nie wystarczy zadeklarować — trzeba niezwłocznie wpłacić pieniądze — na Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej

Akcja nasza na rzecz dobrożenia Armii

Już ponad 57.000 złotych w naszej akcji zbiórkowej na F. O. N.

Dary na dobrożenie naszej Armii płyną w dalszym ciągu ze wszystkich stron. Społeczeństwo żydowskie do którego zwróciliśmy się z apelem, bierze coraz większy udział w wysiłku ofiarności deklarując dary na Fundusz Obrony Narodowej i subskrybując Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej.

W ciągu dnia wczorajszego złożyli w dalszym ciągu w administracji naszego pisma na Fundusz Obrony Narodowej:

Towarzystwo Handlowo Węglowe Holzer i Ska Kraków, Św. Krzyża 5. zł. 900.— (ponadto w II Komisariacie policji zł. 100)

Firma M. Schenker-Gottesman, Dzieńdzice zł. 200.—

Pinkas Józef Schenker, Dziedzice zł. 100.—

Pracownicy umysłowi i fizyczni firmy M. Schenker-Gottesman: Mieczysław Krawczyk zł. 20, Emil Berkowicz zł. 10, po zł. 5.— Baścikówna Zofia, Anna Peringer, Ewa Jungerowa, Maria Baścikówna, Bronisława Baścikówna, Małgorzata Grunbaumówna, Artur Dawidowicz, Edyta Indyk, Nelly Fuchówna, Ernest Fischer, Pinkas Dinisman, Karol Merta, Maria Caputa, Erwin Gołyszny, Leon Pysne, Andrzej Wizner, Maria Hrynyszyn 8 zł. po 4 zł. Józef Buchta, Władysław Nycz, Paweł Michalica, Sala Knobłówna 2 zł.

Łącznie zł. 132.—

Młodzież Prywatnego Gimnazjum Koedukacyjnego Tow. Żyd. Szkoły Społecznej, Kraków Rynek główny 17. zł. 64.—

Rudel Jezajasz Kraków, Kolberga 16 zł. 25.—

zł. 1.421.—

Poprzednio wykazano zł. 56.419.—

Razem zł. 57.840.—

oraz 10 koron w złocie, 2 obligacje po 100 zł. i 3 obligacje po 50 zł.

* * *

Dalsze dary na F. O. N. składać można w Administracji naszego wydawnictwa wzgl. na konto P. K. O. Nr. 400.630.

* * *

Wszyscy ofiarodawcy na F. O. N. składający dary w naszym wydawnictwie otrzymają za naszym pośrednictwem oryginalnie poświadczona Komitetu zbiórki na Fundusz Obrony Narodowej, opiewające na ich nazwiska.

Dalsze subskrypcje

Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe Holzer

Gmina m. Krakowa i jej pracownicy subskrybują 550.000 zł.

Wczoraj odbyło się na Ratuszu krakowskim pod przewodnictwem wiceprezydenta dr Klimickiego posiedzenie Magistratu. Na posiedzeniu tym postanowiono, że Gmina m. Krakowa zakupi obligacje pożyczki na obronę przeciwlotniczą za kwotę 150.000 zł. Wniosek ten powzięty został jednogłośnie.

W dalszym ciągu obrad Magistrat uchwalił wpłacić w gotówkę na pożyczkę lotniczą około 400.000 zł., tj. kwotę przypadającą z subskrypcji pożyczki, dokonanej przez wszystkich pracowników miejskich. Kwotę tę Gmina potrąci pracownikom z ich poborów służbowych w 8-miu równych miesięcznych ratach. Ponadto stwierdzono, że w projekcie preliminarza budżetowego na rok bieżący pozycje przeznaczone na obronę przeciwlotniczą i przeciwgazową wzrosły w porównaniu z rokiem budż. 1938-39 o dalsze 100.000 zł. — niezależnie od uprzednio wpłaconej przez Gminę m. Krakowa, jako dar na FON, kwoty zł. 100.000.— Tak więc specjalne świadczenia Gminy m. Krakowa oraz jej pracowników na rzecz obrony Państwa wyniosą obecnie łącznie 750.000 zł.

Następnie na posiedzeniu Magistrat załatwił

i Ska w Krakowie subskrybowało Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej w wysokości 11.500 zł.

Społeczeństwo powiatu gorlickiego daje w dalszym ciągu dowody czynnej postawy wobec dobrożenia Państwa, składając liczne ofiary na Fundusz Obrony Narodowej.

Zarząd kopalni naftowych Jana i Tadeusza Długosza Biecz-Załawie, złożył na ten cel 2.000 zł., przemysłowiec Franciszek Rzina z Gorlic 1.500 zł., przemysłowiec Jakub Schmer z Krygu 1.000 zł., Izidor Morgenstern 1.000 zł., Stanisław Ochoński z Gorlic 100 zł., Laib Samuel Tennenbaum 100 zł.

Dyr. Firmy Petro-Nafta w Jaśle J. Iglar subskrybował na P. O. P. kwotę 20.000 zł., dyr. H. Spitzman w imieniu zarządu kopalni Petrol Monte Carlo i Fotogen subskrybował P. O. P. w wysokości 10.000 zł.

Firma Jakub Gutman (Będzin), niezależnie od zaofiarowanego przez spółkę w ubiegłym roku na rzecz F. O. N. sprzętu wojennego wartości zł. 8.000, zadeklarowała obecnie: 1) tytułem ofiary na F. O. N. gotówką zł. 10.000; 2) subskrypcję Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej zł. 20.000.

Rabin prof. dr. Mojżesz Schorr subskrybował Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej na kwotę zł. 2.000.

Obywatel polski, zamieszkały w Brukseli p. Benedykt Szytygold, ofiarował na F. O. N. 10.000 franków szwajcarskich.

W Stowarzyszeniu przemysłowców i kupców drzewnych Państwa Polskiego odbyło się zebranie Zarządu Stowarzyszenia wraz z Zarządem Sekcji Eksportowych, poświęcone udziałowi przemysłowców, eksporterów i kupców drzewnych w subskrypcji Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.

Zebranie zagałęł prezes Milsztein, który zaznaczył, że „Polskie Towarzystwo Drzewne“, dysponujące zebranymi funduszami — przeznaczonymi na potrzeby inwestycyjne przemysłu drzewnego, wyasygnowało jedną piątą kapitału akcyjnego Towarzystwa w sumie 300.000 zł. na zakup obligacji Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.

Posiedzenie otworzył prezes inż. Harband i po zagajeniu oddał głos referentowi tej sprawy p. inż. Kukukowski.

Po dyskusji, w której zabierali głos pp. Dr Menasche, Dr Weinheber, inż. Reiterówna, inż. Gelber i inż. Harband, powzięto następujące jednoznaczne uchwały:

1) W uznaniu powagi chwili pragniemy wziąć udział w ogólnym wysiłku społeczeństwa, przez masową subskrypcję Pożyczki Przeciwlotniczej, oraz składanie ofiar na rzecz Funduszu Obrony Narodowej. Równocześnie stawiamy do dyspozycji całą naszą wiedzę fachową, nasze siły i naszą krew na usługi Obrony Państwa.

2) Przeznaczamy 50 proc. dochodu z najbliższej imprezy zabawowej na F. O. N.

Komunikując powyższe uchwały ogółowi członków prosi Związek o zastosowanie się do nich i podanie Zarządowi kwot subskrybowanych, celem wspólnego wykazania ich.

Ofiara inwalidów żydowskich

Zarząd Główny Zjednoczenia Związków Żyd. Inwalidów, Wdów i Sierót Wojennych R. P. na specjalnym posiedzeniu oświadczył gotowość złożenia przez wszystkich swych członków najdalej idące ofiary z życia, krwi i mienia w obronie całości wszystkich granic Rzeczypospolitej.

Zarząd Główny Zjednoczenia uzyskał możliwość subskrypcji P. O. P. dla ofiar wojennych na rentę inwalidzką, a to przez potrącanie subskrybowanej kwoty z renty inwalidzkiej w ratach tak, że przy tej subskrypcji nie zabraknie żadnego inwalidy, wdowy czy sieroty wojennej.

Zarząd Główny Zjednoczenia rozproszdził już powyższą akcję we wszystkich Związkach terytorialnych tak, że wszystkie ofiary wojenne winne już zgłaszać się w swoich lokalnych Związkach Inwalidzkich dla podpisania odpowiednich deklaracji, na podstawie których nastąpi potrącanie im z renty subskrybowanej kwoty.

Apel do właścicieli realności

Prezydium Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa postanowiło zwrócić się do ogółu Właścicieli Realności z gorącym apelem, aby spełnili swój obowiązek przez wzięcie udziału w wysiłku ofiarności całego społeczeństwa i subskrybowali niezwłocznie Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej w jak najszerszych granicach swych możliwości oraz składali ofiary na Fundusz Obrony Narodowej.

Opodatkowanie komisjonerów i handlarzy bydła

Członkowie Zrzeszenia Komisjonerów i Handlarzy Bydła w Krakowie opodatkowali się na Fundusz Obrony Narodowej kwotą 40 gr od każdej sztuki bydła sprzedanego na Targowicy Centralnej w Mysłowicach.

Akcja na rzecz P. O. P. wśród Żydów zakopiańskich

Doceniając w pełni powagę chwili i w zrozumieniu, że silna i dobrze zaopatrzona armia jest najlepszym gwarantem granic Państwa — zwołała onegdaj Gmina Wyznaniowa Żydowska w Zakopanem specjalne posiedzenie reprezentantów wszystkich sfer społeczeństwa, na którym jednomyślnie uchwalono zwrócić się z apelem do miejscowego społeczeństwa żydowskiego o masowy udział w subskrypcji Pożyczki OPL i w akcji na rzecz F. O. N. Zarazem wyłoniony został wspólny Komitet Propagandowo-Organizacyjny, który niezwłocznie przystąpił do akcji zbiórkowej.

* * *

Warszawa, 14. 4. ŻAT. W sobotę, dnia 15 bm. między godz. 19—19.15 przemawiać będą przed mikrofonem Polskiego Radia o subskrybowaniu Pożyczki O. P. L. przez ludność żydowską: prezes zarządu głównego Centrali Związku Kupców p. Abraham Gepner i dyrektor związku centrali inkasowej w Warszawie (Spółdzielnie żydowskie) Dr. H. Szoszkies.

Związek Inżynierów żydów w Krakowie

Onegdaj odbyło się posiedzenie Zarządu Związku Inżynierów Żydów, poświęcone głównie sprawie Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.

PRZEGLĄD PRASY

Włoskie „rady“

Tygodnik „Relazioni Internazionali“ zbliżony jak wiadomo do włoskiego ministerstwa spraw zagranicznych pisząc o „błędach“ obecnej polityki polskiej, zaznacza:

„Nikt nie zagraża Polsce, najmniej(!) Niemcy. Polska polityka równowagi winna być w interesie Polski kontynuowana. Wewnętrzna i międzynarodowa orientacja Polski zwrócona jest przeciw Rosji sowieckiej. Wartość gwarancji angielskiej jest zupełnie wątpliwa. Losy państw wschodnio- i środkowo-europejskich oraz państw bałkańskich związane są z losami osi. Oś ta jest najlepszą realną i najskuteczniejszą gwarancją nienaruszalności tych państw i ich rozwoju“.

„Ponowne wprowadzenie Rosji sowieckiej do Europy nie oznacza nic innego, jak stworzenie przesłanek do nowego podziału Polski“

„Głos Narodu“ pisze w odpowiedzi na tę opinię organu min. Ciano:

Uwagi powyższe nie przynoszą zaszczytu kołom, które stoją za rzymskim tygodnikiem. Kto zagraża Polsce, o tym wiedzą Polacy lepiej, niż Włosi. Specjalnie dobrze znają Polacy uczucia Niemiec... Najostrzej musimy zaprotestować przeciw szantażowaniu (bo tak to trzeba nazwać) nas widmem „nowego podziału Polski“. Gdyby się pojawiło, będziemy je umieli zniweczyć. I niech o to Włochów głowa nie boli!

A endecki „Kurier Poznański“ zaznacza:

Co warte „gwarancje“ niemieckie dla narodów i państw Europy środkowej i wschodniej, jest po „faktach dokonanych“ Rzeszy z ostatnich miesięcy tak jasne, że „Relazioni Internazionali“ zrobiłyby lepiej, żeby się w opinii publicznej nie kompromitowały.

Jeszcze dosadniej odpowiada włoskiemu piśmie „Warszawski Dziennik Narodowy“, który pisze:

„Mamy gotową odpowiedź na argument włoski, jakoby Niemcy absolutnie Polsce nie zagrażały. Streszcza się ona w wierze, że i Włochy przecież nie zagrażały Albanii, będąc z nią związane sojuszem a więc dużo ściślejszymi umowami, aniżeli Polska i Niemcy. Finał był nazbyt żalony, abyśmy w naszej części Europy mieli ochotę zawierzać losy własne zapewnieniem włoskim. Zdawało nam się, że w Rzymie już zrozumieli niezależność polityki polskiej; okazuje się jednak, że to jeszcze nie nastąpiło“.

Wszystkie te odpowiedzi na rady włoskie są najzupełniej słuszne. Ale prasa endecka przeżywa jeszcze jedno rozczarowanie. Włochy i faszyzm włoski to był wzór i ideał. Wciąż powoływano się na Włochy jako na doskonałego partnera. I na tym terenie endeckie koncepcje poniosły dotkliwą porażkę.

Rady i żądania niemieckie

„Kurier Poznański“ stwierdza, że wiele sukcesów ma Trzecia Rzesza do zawdzięczenia Polsce. Przyznawała to prasa niemiecka, a w swoim czasie „Danziger Vorposten“ wyliczał szereg aktów, gdzie pomoc polska była decydująca. Gdy zaś hitleryzm ugruntował się na dobre, Berlin zmienia front. O żądaniach niemieckich pisze cytowane pismo:

„Ujawniony został w prasie niemieckiej program, który nazwalibyśmy minimalnym. A mianowicie czołowy „Völkischer Beobachter“ (numer piątkowy) stwierdził, że Rzesza zwróciła się do Polski z dwoma „skromnymi“ postulatami, a mianowicie: „powrotem do Niemiec małego obszaru, zamieszkałego wyłącznie przez Niemców“, i „wolnej komunikacji ze wschodem Rzeszy“. Za to Berlin gotów był gwarantować suwerenność i nienaruszalność granic Polski na pół pokolenia, t. zn. na 15 lat.

Czyli: na razie pochłonąć obszar W. M. Gdańska, może jeszcze z jakimi „przyległościami“, i uzyskać eksterytorialną autostradę przez Pomorze służącą „nowej europejskiej zasadzie ładu“, a po upływie okresu, wymierzzonego na „pół pokolenia“, zaprezentować na „pokojoyej“ tacy dalsze pretensje

To były „przyjazne“ zamiary Niemiec wobec Polski Tym metodom niemieckim położony został kres dla dobra Polski i wszystkich zainteresowanych narodów, dla dobra pokoju europejskiego, światowego“

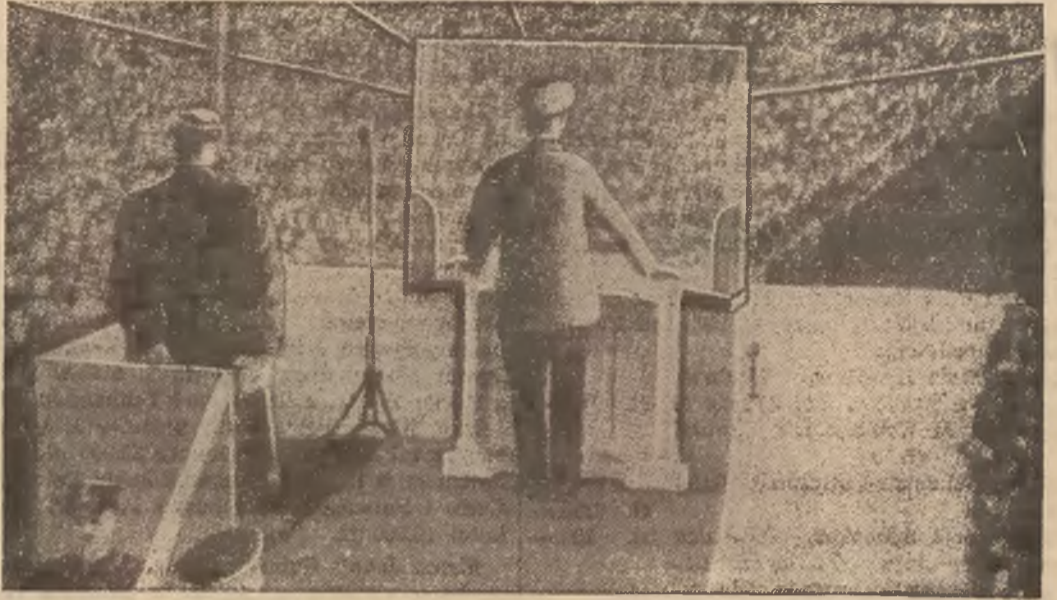
CAFE „CYGANERIA“ „PICCOLO“

Od dnia 17 bm. to jest od poniedziałku rozpoczyna swe występy Akademicki Zespół Artystyczny z Wilna

Ponad to w programie rewelacyjny duet
LATASHA & LAURENCE

w zmienionym repertuarze

ZA SZKLANĄ SCIANĄ...

Zdjęcie, które pojawiło się w „Daily Sketch“.

„Kurier Wileński“ tak pisze o pretensjach niemieckich:

Prasa niemiecka pisze, że obecnie rozpoczyna się walka z Polską i W. Brytanią, która będzie prowadzona „w taki sam sposób pokojowy, jak i inne walki z ostatnich czasów, które zakończyły się uczynieniem zadość słusznym żądaniem Niemiec“.

„Völkischer Beobachter“ odsłonił tajemnice żądań niemieckich w stosunku do Polski, określał je jako „skromne i umiarkowane“: Niemcy domagały się oddania Gdańska i wprowadzenia bezpośredniej komunikacji lądowej z Prusami Wschodnimi przez Pomorze. W Berlinie wyrażane jest niezadowolenie, że Polska nie skorzystała z okazji ostatecznego uregulowania swych rachunków z Rzeszą.

W niemieckich kołach politycznych nie przewiduje się, by Rzesza miała natychmiast wystąpić zbrojnie przeciw Polsce. Przypuszczają tu, że będą stosowane takie metody, jak przeciw Czechosłowacji. Taktyka Niemiec

UNIWERSALNE MASZYNY DO RACHOWANIA IMPORTER J. BACHNER KRAKÓW, TARŁOWSKA 10 TELEFON 107-09

ma na celu wyczerpanie nerwów i finansów przeciwnika. „My nie potrzebujemy zarządzać mobilizacji — mówią tu. — Niech mobilizują się inni. Będzie ich to kosztowało tak drogo, że za kilka miesięcy W. Brytania odmówi finansowania tych wydatków. Umiemy doczekać chwili, gdy przyjdzie wyczerpanie“.

A odpowiada na to następująco:

Słyszeliśmy już tę śpiewkę „o ostatecznym uregulowaniu rachunku“ przy aneksji Sudeków i wielu innych okazjach. Różne „ostateczne rachunki“ były regulowane już przez naszych sąsiadów i zawsze się okazywało po tym, że jeszcze się „coś należy“. „Należność rosła w miarę regulowania rachunku.

Paradoks niespotykany dotąd! Czyż więc się można będzie dziwić, jeżeli pociągnie on za sobą wreszcie konieczność zdania sprawy z całej tej akcji „ściągnięcia należności“, konieczność zapłacenia ogólnego rachunku za wszystko.

Jakoś tak wygląda, że ku temu idzie. Napewno nie z winy Polski, która zdaniem niemieckim tak „nieumiejętnie wykorzystuje okazję“, a właśnie z winy tych, którzy tych „okazyj“ nie proszeni dostarczają.

I ozonowy „Kurier Poranny“ polemizuje z wywodami prasy hitlerowskiej, a pisząc o metodzie pogroźek, zaznacza pod adresem prasy hitlerowskiej:

Próbuje ona mianowicie stosować system

Bl. p. HENRYK TAUB

ochotnik W. P. z roku 1918, podporucznik rezerwy 12. p. p. odznaczony „Oznaką za Obronę Śląska

zmarł dnia 26. i. 1919 r. w Orłowej, wskutek odniesionych ran na froncie czeskim, przeżywszy lat 21.

Ekshumacja zwłok odbyła się w Orłowej. Kondukt pogrzebowy wyruszył w niedzielę dnia 16 kwietnia 1939 r. o godz. 15 z dworca kolejowego w Wadowicach na cmentarz żydowski. Gorąco kochał Ojczyznę-Polskę, wysoko dźmierzył sztandar honoru polskiego żołnierza-Zyda, był wzorem pokolenia Żydów-Niepodległościowców. Cześć Jego Pamięci!

Związek Żydów Uczestników Walk o Niepodległość Polski.

STAROSTWO GRODZKIE KRAKOWSKIE
Nr. B. II. 2/Z/41/39.

Kraków, dnia 14 kwietnia 1939.

ZARZĄDZENIE ZAJĘCIA DRUKU

Starostwo Grodzkie Krakowskie na podstawie art. 52 pkt. 1 Prawa prasowego z 21. XI. 1938 (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 608) zarządza zajęcie czasopisma „Nowy Dziennik“ Nr. 101 z 14. kwietnia 1939 za artykuł na str. 4 zaczynający się od słowa „Hitlerowskie“ w całości, a to z powodu znamion przestępstw przewidzianych w art. 170 k. k. oraz art. 11 dekretu P. Prezydenta R. P. z 22. XI. 1938 o ochronie niektórych interesów Państwa.

Od niniejszego zarządzenia może zainteresowany wnieść zażalenie do tut. Starostwa grodzkiego w terminie zawitym siedmiodniowym od doręczenia niniejszego zarządzenia.

Za Starostę Grodzkiego:
(Mgr. Hordziejewski)

pogroźek. Otóż tu musimy odpowiedzieć również z całą szczerością i w interesie dobrych stosunków polsko-niemieckich. Wszelkie próby pogroźek wywołują u nas, w Polsce, wręcz odwrotne skutki od oczekiwanych i odmienne też całkiem reakcje. Leży w charakterze polskim odpowiadać ugodowością na ugodową i koncyliacyjną akcję, ale pogroźki budzą w nas tylko opór. Tacy już jesteśmy i takimi zostaniemy.

Mamy nadzieję, że prawdy te staną się jasne dla opinii niemieckiej. Stanowią one nieodrodną i zasadniczą część polskiej rzeczywistości.

Cechą charakterystyczną wszystkich wystąpień prasy polskiej jest niezwykle spokojna, ale i stanowcza postawa. Po drugiej stronie frontu widać tylko oburzenie, niezadowolenie i złośliwość.

(Ro)

I. SCHWARZBART

„SCHACHMAT“

Mowa prem. Chamberlaina nie przyniosła i tym razem decyzji — czynu. Znowu ograniczyła się do deklaracji. Znowu deklaracja była odpowiedzią na okupację. Bezsprzecznie deklaracja Chamberlaina o objęciu gwarancji za niepodległość Rumunii i Grecji — znowu nie za całość granic obecnych tylko za niepodległość — jest ewenementem ważnym, wprost rewolucyjnym w polityce brytyjskiej. Ale ostatecznie jest to znowu tylko deklaracja i to na razie jednostronna. Ale jednostronna była i deklaracja prem. Chamberlaina w sprawie Polski, zanim min. Beck przyjechał do Londynu. Zaczekajmy przeto na dalszy bieg wypadków. Zobaczmy, czy i ta deklaracja nie zamieni się na obustronną. Wtedy dopiero będzie można mówić o tym, że Anglia zdołała Rumunię i Grecję związać ze sobą. Na razie Niemcy drwią z deklaracji, twierdząc, że ani Rumunia ani Grecja nie życzą sobie „kurateli” angielskiej, że jest to gwarancja nie proszona, natrętna.

O ile o Rumunię chodzi, to te drwiny niemieckie mają faktyczne oparcie w wizycie rumuńskiego ministra spraw zagranicznych p. Gafencu, który w 4 dni po deklaracji londyńskiej zawitać ma do — Berlina. Jeśli się Berlinowi podczas tej wizyty uda usidlić do reszty Rumunię, to wówczas deklaracja londyńska stanie się — bezwartościową.

Co do Grecji, to wyraziła ona Mussoliniemu wdzięczność za zapewnienie jej integralności. W tym akcie mieści się dowód, że i Grecja, na której granicy stoją obecnie wojska włoskie, pragnie być ostrożną, że nie chce drażnić sytuacji z Włochami wobec pozycji jaką Włochy obecnie zajmują w Albanii i na Dodekanezie. Z obu tych bowiem baz wyprowadzonych Włochy mogą zaatakować Grecję. A poza tym zapewnienia Włoch co do wyspy Korfu mają taką samą wartość jak wszystkie zapewnienia słowne państw totalistycznych w świetle — faktów ostatniego czasu.

Najważniejszą częścią wielkiej mowy Chamberlaina nie była jednak deklaracja w sprawie Rumunii i Grecji. Zdaniem naszym, inna deklaracja była ważniejsza.

Deklaracja ta brzmiała:

„Musimy wzmocnić naszą gotowość do decyzji, musimy powiększyć nasze siły tak, abyśmy mogli bronić siebie oraz tych, którzy na groźbę odpowiedzą gotowością oporu”.

Ta deklaracja stanowi, może po raz pierwszy w tak wyraźnej formie, autentyczne wytłumaczenie, dlaczego Anglia prowadzi politykę ustawicznych deklaracji, ustawicznych ustępstw, ustawicznych gróźb i wyrażania nadziei. Krótko mówiąc: Chamberlain sam przyznał, że Anglia nie jest jeszcze gotowa: „musimy wzmocnić naszą gotowość do decyzji...”

Tu leży tajemnica całej gry, wszystkich porażek i przegranych bitew potężnego, ciągle jeszcze najpotężniejszego imperium.

Winą angielskich polityków jest, że Anglia jeszcze nie jest gotowa, ale nie jest, zdaniem naszym, winą obecnych polityków Anglii, że prowadzą obecną politykę, skoro Anglia nie jest jeszcze gotowa.

A nie jest jeszcze gotowa: ani na morzu mimo olbrzymiej preponderancji — przy innej sposobności wykazemy dlaczego — ani na lądzie, gdzie dopiero rozpoczęła wzmocnienie swej armii, ani w rozbudowie systemu sojuszków, których zasięg miałby zdruzgotać zwycięskie na razie państwa totalistyczne dopływem zasobów materialnych i pomocy wojskowej, bo i Stany Zjednoczone p. Ameryki nie mogą w przededniu wyborów prezydenta zerwać radykalnie z ciągle jeszcze obowiązującą ustawą o neutralności ani wysiłki o pozyskanie Sowieców nie są ukończone, jak o tym świadczy niedwuznacznie ostatnia deklaracja min. Halifaxa. Jeśli zważymy

PODZIĘKOWANIE.

W Panu

Dr Eliaszowi Zwielachowi
ul. Piotra Michałowskiego 6

wyrażają tą drogą najserdeczniejsze podziękowanie za wyleczenie kataru oraz za troskliwą opiekę

D. M. JUDOWIE.

że wojna nie oznacza dla Anglii bynajmniej tylko wojny nad Renem, Wisłą czy na Morzu Śródziemnym, ale oznacza wojnę, dosięgnie na trzech oceanach — Atlantycznym, Spokoynym i Indyjskim, to zrozumiemy — cytowaną deklarację Chamberlaina i jej praktyczne konsekwencje w tej chwili przedstawiające się jako porażki, klęski i upokorzenia.

Tym stanem faktycznym, który znalazł w raz w cytowanej deklaracji: „musimy wzmocnić naszą gotowość decyzji...” tłumaczą się też pozornie nielogiczne, paraliżem woli tknięte łamańce i niekonsekwencje polityki Wielkiej Brytanii. Najniespodzianie dla powierzonej chownych obserwatorów wypadków zyrował też te łamańce w ostatniej chwili czupurny Churchill i nonszalancko opozycyjny Eden. Obaj wyraźnie oświadczyli, że pochwalają politykę rządu niewypowiadania na razie paktu włosko - angielskiego mimo Albanii. Nawet mowy opozycjonistów z urzędu maj. Attlee imieniem lewicy i Sinclaira imieniem

DORIS LESLIE

AROMAT

Autoryzowany przekład
Stelli Landy-Feldhornowej

54)

— Jego wuj, — objaśniła Emilia uprzejmie, — jest również artystą malarzem. — Wypowiadając te słowa, w których kryła się iskierka zuchwałości, Emilia stanęła dzielnie po stronie Katarzyny. — To bardzo znany artysta. Właściwie, mamo, — pomyśli sama, co to za dziwny zbieg okoliczności, — tu Emilia uśmiechnęła się pojednawczo, — ty sama poznałaś wuja, choć mam wrażenie, że młodego człowieka nie znasz.

— Ja poznałam wuja? — powtórzyła Madame monotonna, jak papuga. A potem uświadamiając sobie nagle całą wagę tego oskarżenia, zaprotestowała: — To nieprawda! Nigdy w życiu nie zamieniłam słowa z żadnym artystą. I nie żałuję tego.

— Mama wybaczy. — Iskierka zuchwałości żarzyła teraz płomieniem poza opuszczonymi powiekami Emilii. — Niezawodnie mama zapomniała. Czy mama nie przypomina sobie, jak parę lat temu dzieci wyszły same na Heath, by się przypatrzeć ogniom sztucznym? Najedliśmy się niemało strachu... to było w dzień zaślubin księcia Walii... i jakiś obcy pan z największą uprzejmością...

— Czy masz na myśli, — przerwała Madame szorstko, — to olbrzymie, wrzeszczące, brodate chłopisko? Emilia podniosła głowę.

— Miał co prawda brodę, ale nie przypominam sobie, żeby wrzeszczał. Wywarł na mnie wrażenie miłego człowieka. Na tegorocznej wystawie Royal Academy wiszą cztery jego obrazy. A prócz tego, — tu nastąpiła pauza, by słowa nabrały odpowiedniego znaczenia, — malował portret księcia Walii.

— Niech sobie nawet maluje samego Boga Stwórcę. Z tego bynajmniej nie wynika, by miał malować Katarzynę.

— To nie on portretuje Katarzynę, — wyjaśniała Emilia z potępienia godną cierpliwością, — to jego siostrzeniec ją maluje. Niejaki pan Temple.

— A dlaczego właściwie ten siostrzeniec ją maluje?

I gdzie? Jeśli spytać wolno?

— W atelier swego wuja, — rzekła Emilia nieśmiało, czując, że opuszcza ją odwaga

— W.....?

— Atelier, — powtórzyła Emilia bezwolnie.

Madame nie знаła tego słowa; milczała.

— Zdaje mi się, — zaczęła Emilia nieśmiało, — że to atelier mieści się w domu wuja w St. John's Wood.

— Naturalnie, — ozwała się Madame enigmatycznie, kiwając głową na potwierdzenie swych myśli. — A w jaki sposób się spotkali?

— Zdaje mi się... nie wiem właściwie... przy zakupie cygar, prawdopodobnie, — odparła Emilia z nienaturalnym ożywieniem. — Tak, tak, napewno przy zakupie cygar. Choć pierwotnie spotkali się jako dzieci.

— Ha! — ten wykrzyknik mógł oznaczać wszystko i nic. Kiwając głową coraz to gwałtowniej Madame wypowiedziała swoje zdanie przy wtórze żywej gestykulacji.

— A więc patrzysz spokojnie, jak twoje dziecko — odrzuca — takie niebываłe szczęście — dla jakiegoś — włóczęgi — łapserdaka — artysty! Zwarłowałaś chyba. — Wypowiedziawszy te ostatnie słowa Madame zacisnęła usta, jakby ich nigdy w życiu nie miała więcej otworzyć.

— Boże wielki! — wybuchła Emilia, dając się porwać wirowi długo tłumionych uczuć — Czy mama przypuszcza choćby na chwilę, że nakłaniałam ją do zerwania z panem Roscoe? Czy nie rozumie mama, że to był straszny cios dla mnie, kiedy mi powiedziała o tym — pożegnalnym liście? Czy mama myśli, że nie starałam się przekonać jej? Prosiłam i błagałam do znudzenia. A może mama przypuszcza, że to ja ubiegałam się o to, by ją ten człowiek malował? Zaprosiła go na herbatę — narzuciła mi go bez uprzedzenia — a on zwrócił się do mnie z prośbą, bym jej pozwoliła pozować mu do —

Madame wytrzeszczyła oczy

— Co takiego?

(C. d. n.)

resztek liberalistów, brzmiały raczej — melancholijnie niż opozycyjnie.

A przecież mowa Chamberlaina zawierała odnośnie Włoch całą sumę sprzeczności. Chamberlain stwierdził, że Adriatyk jest integralną częścią Morza Śródziemnego, a w konsekwencji, że sytuacja zachowania status quo została przez Włochy okupacją Albanii naruszona. A mimo to Chamberlain postanowił nie zerwać układu.

Stwierdził Chamberlain że wbrew układowi Włochy dotąd nie wycofały „ochotników” z Hiszpanii. Hiszpania przystąpiła do paktu antykominternowskiego i tym samym wyraża nie przechyliła się na stronę osi Rzym — Berlin. I mimo to Chamberlain nie zrywa układu, zadowala się lirycznym stwierdzeniem, że jest — rozczarowany i wyraża po raz nie wiedzieć który nadzieję, że Mussolini będzie odtąd — grzeczny i słowny.

Czy ktoś poważnie myślicy przypuszcza na chwilę, że rząd brytyjski nie zdaje sobie sprawy z fikcyjności i złudności wszystkich tych nadziei? Czy ktoś może przypuszczać, że rząd brytyjski nie zdaje sobie sprawy z tego, z czego zdajemy sobie my tu sprawę w — kawiarniach?

Wszystkie te łamańce i paradoksy polityki angielskiej znajdują wy tłumaczenie właśnie w tej deklaracji: „musimy wzmocnić naszą pozycję gotowości...”

Przez szereg lat brakło polityce brytyjskiej przebojowości, energii, przezorności. Ale teraz polityka brytyjska te cechy już posiada. Ale znajduje się ona właśnie dopiero w okresie naprawienia błędów. I stąd — zwłoka w decyzjach. Stąd też pochodzi fakt, że Francja, w rzeczy samej bardziej gotowa niż Anglia sekunduje tylko Anglii, bo i ona czeka, aż Anglia będzie gotowa. Stąd to pochodzą, że oświadczenia najmłodszego dyktatora europejskiego, Daladiera mają we wszystkim charakter akcesu do oświadczeń Anglii. Taki też charakter miała i ostatnia deklaracja Daladiera.

Na razie — Niemcy i Italia znajdują się w roli krewkiego szachisty, który sprząta przeciwnikowi — pionki i triumfuje, nie widząc, że przeciwnik, wciąga go w matnię — szeroko obmyślanego planu...

A o to chodzi kto zada: „szach mat”, a nie o to kto zabiera pionki, lub nawet „konie”.

Wielka Brytania, potężna, zasobna, oparta o największą flotę wojenną i handlową, o potężnych sojuszników ma mimo chwilowych klęsk, największą szansę, aby na końcu zadać — zamroczonemu buńczuczniemu przeciwnikowi o ile sam nie zmieni swej „polityki” cios: „szach mat...”

Z teatru im. Jul. Słowackiego

„Pan Damazy“

Komedia w 4 aktach Józefa Blizińskiego. Opracowanie sceniczne: Wacław Nowakowski, opracowanie dekoracyjna Karol Gajewski.

Wilhelm Feldman uważa, że Bliziński „...ma talent z bożej łaski, intuicyjną znajomość duszy ludzkiej i pogłębienie tak gruntowne charakterów, że każdy z nich do dna przed nami jest odstąpiony, a że istotnie jego śmiech jest dobry i zdrowy — uspokaja nerwy: przeto Blizińskiemu bezwarunkowo należy się tytuł klasycznego realisty komedii...”

Ponadto ma tę zasługę że „...do dusznej atmosfery realistycznego świata wpuszcza jeszcze trochę woni z pól i lasów, trochę pogody i dobrodusznosci...”

I słusznie, zaliczony do okresu pofredrowskiego w którym tworzyli dla sceny Szujski, Bałcikowski, Rapacki i Anczyk, wyróżnia się znacznie spośród całego grona, dając niejedną rzecz o wysokim poziomie.

„Pan Damazy“ nie należy do czołowych utworów Blizińskiego — ma jednak niezaprzeczone walory, które kwalifikują tę komedię do zajęcia się nią i dziś.

Można było ją potraktować trochę śmieiej, trochę poeksperymentować w sensie uwspółcześnienia jej, można było zastosować nieco więcej czerwonego skłótki, aby ją przykrócić. Nie wyszłoby to absolutnie na szkodę całości. Nie mniej potraktowana z dużą pieczołowitością przez reżysera Nowakowskiego i starannie odegrana przez aktorów (tętni-

Fabryka płaszczy jedwabnych i płóciennych, impregnowanych męskich, damskich i dzieciennych

JOZEFA KETZA W TARNOWIE

URSZULANSKA 15

poleca swoje wyroby w najlepszym wykonaniu po cenach bardzo przystępnych

„Nie mamy zamiaru powędrować z wolnej Polski -- w niewolę“

Antyhitlerowski głos Niemców w Polsce

Bielsko 14. 4. (R) Oceniając postawę mniejszości niemieckiej w Polsce, nie należy przejść do porządku dziennego nad reakcją Niemców-socjalistów, którzy liczebnie stanowią wprawdzie małą grupę w porównaniu z partiami hitlerowskimi lecz pod względem walorów moralnych wchodzą

tylko Niemiec mieszka i że macki hitleryzmu obejmują wszystkie części narodu niemieckiego, podającego się dobrowolnie lub pod terrorem. A jednak poza granicami „raju“ niemieckiego są jeszcze Niemcy, którzy walczą z rasizmem, atakują gwałtownie metody Hitlera, uważając je za szkodliwe i zgubne dla narodu niemieckiego.

Do BOLIWIJ — KUBY — MEKSYKU COLUMBII — PANAMY

i innych krajów zam.

wszelkie formalności paszportowe, wizowe i wyjazdowe najtaniej i najszybciej

ARGOS Warszawa Wierzbowa 6

w rachubę jako poważny czynnik. Odwaga cywilna, z jaką niektórzy Niemcy w Polsce przeciwstawiają się hasłom i czynom hitlerowskim, potępienie metod gwałtu i bojowego imperializmu germańskiego przez socjalistyczny odłam mniejszości niemieckiej w Polsce — zasługuje w dzisiejszych czasach na specjalne podkreślenie. Sądzi się powszechnie, że siła atrakcyjna Trzeciej Rzeszy sięga do każdego zakątka świata, gdzie

NADEŚLANE CZASOPISMA

— „OKIENKO NA ŚWIAT“ tygodnik dla dzieci i młodzieży pod redakcją dr Henryki Fromowicz Stillerowej i Marty Hirschprung. Treść Nru 15 (51): Mina Silberman: Nasz marsz wiosenny (wiersz), Rywa Medajska: Nie znamy ich... (powieść), E. Templer: Wiosna w Erec, Leon E. Tabak: „Nastrój wiosenny (wiersz), Masza Kaleko: Papuga nauczycielem, Mina Silberman: W jaskółczyn gniazdku. Ponadto: Okienko dzieci młodszych — Wesołe Okienko — Z dziedziny techniki — Rozrywki umysłowe, — Konkursy i nagrody Okienka. Cena egzempl. gr 20, Abonament kwartalny zł 2.—, miesięczny gr 75. Adres Redakcji i Administracji: Kraków, Al. Słowackiego 52. Tel. 106-76.

ła żywą kwią i często gęsto zapominało się o tym, że liczy sobie dobrych 50 lat, że się mówi „na stronie“, że intryga jest prymitywna i nieskomplikowana.

Bo „spiritus moveus“ spektaklu chytrego, a chciwego reagenta Bagdalskiego, który prawie że nie schodzi ze sceny — grał mistrzowsko jak zwykle p. Karbowski, nadając tej postaci w grze i masce rysy iście mefistofelowskie.

Rozgrywka idzie o spuściznę po zmarłym Żegocie. Do walki stają wdowa bezdzietna po jednej stronie a brat Damazy Żegota i reszta rodziny po drugiej. Zręcznie lawiruje między nimi diaboliczny rejent.

Pani Korecka bardzo ładnie zagrała rolę wdowy zagrożonej z powodu braku rozporządzenia ostatniej woli męża perspektywą utraty majątku. Walczyła jak lwica każdą dostępną bronią, by wreszcie rozbrojona dobroduszością szwagra mogła odetchnąć swobodnie i radośnie w finale.

Panie Niedziałkowska (Helena) i Pawłowska (Mańka) stworzyły przepyszne typy dziewczątek młodych, miłych, trochę naiwnych, wychowanych w atmosferze dworku szlacheckiego, przy czym doskonale uwydatniała się różnica między kochaną przez ojca Heleną — a maltretowaną przez despotyczną ciotkę Mańką.

Małe cacko stworzyła p. Zalewska w roli p. Tykalskiej siostry p. Żegociny.

Damazego Żegotę potraktował p. Fabisiak szeroko i zamaszycie, bodaj czy nie za szeroko — ale serdecznie. W masce był „typowym“ — choć warto się pokusić o maskę hreczkosieja bez aż tak bardzo sumiastych wąsisk wedle utartego wzoru. Dwóch braci — Seweryna (czarny charakter),

W Białej odbyło się przed kilkoma dniami imponujące zgromadzenie klasy pracującej, zorganizowanej w szeregach socjalistycznych, celem propagowania wśród robotników bielsko-białskiego okręgu przemysłowego Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej. M. in. wygłosił również przemówienie przedstawiciel niemieckich socjalistów, Kowoll, który ostro zaatakował hitlerowskie metody podboju i oświadczył się niedwuznacznie za subskrypcję Pożyczki Lotniczej. Mówca wywołał m. in.:

„Przed Niemcem w Polsce zamieszkałym wyłonił się poważny problem subskrybowania Pożyczki, która prędzej czy później będzie się musiała zwrócić przeciw rodakom w Rzeszy. Lecz sytuacji tej nie wywołali Niemcy w Polsce, ani naród polski, tylko pangermańska żądza podboju, jaką żywi narodowy socjalizm. Kto jako Niemiec czuje się w Polsce prześladowanym i sądzi, że od Adolfa Hitlera doczeka się wybawienia, temu możemy tylko oświadczyć, że my nie mamy najmniejszego zamiaru powędrować z wolnej Polski w niewolę, by powiększyć europejski obóz koncentracyjny nazistów. Nie jest naszą winą, że zapewnieniom Trzeciej Rzeszy nikt dziś wiary nie daje... Jeśli się chce pokoju, do czego dążą wszystkie narody, to należałoby „niemiecką biblię“, spalić publicznie. Jeśli oświadczamy się dziś jednomyślnie za subskrypcję Pożyczki Przeciwlotniczej, to nie jest to wypowiedzenie walki narodowi niemieckiemu, z którym związani jesteśmy silnymi węzłami kultury, lecz wyraz gotowości obrony wolnej Europy przed zaborczym nazizmem... Obrona niepodległości Polski jest obowiązkiem każdego wolnego Niemca. A tym wszystkim, którym duch zsunął się jakoś do białych pończoch, możemy tylko polecić, by jak najprędzej wywędrowali, a nie pozostawali pod polskim „uciskiem“. Kilka dni pobytu w „błogiej rozkoszy Trzeciej Rzeszy“ przekona ich, że tam dopiero poznawają prawdziwy ucisk“.

—00—

Ukonstytuowanie się Miejskiego Komitetu P. O. P. w Bielsku

Bielsko 14. 4. (R) W sali posiedzeń Rady m. Bielska odbyło się pierwsze zebranie Miejskiego Komitetu Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej z udziałem przedstawicieli wszystkich sfer społeczeństwa bielskiego. Charakterystyczną była nieobecność wielu zaproszonych przedstawicieli mniejszości niemieckiej. Po dłuższej debacie, której przedmiotem było rozpatrywanie sposobów przeprowadzenia propagandy na rzecz P. O. P. tak, by miasto Bielskie spełniło, jak zawsze wzorowo, swój obowiązek obywatelski, wybrano ściślejszy komitet wykonawczy w następującym składzie: burmistrz dr. Przybyła — przewodniczący, wiceburmistrz Słóarczyk — zast. przewodn., oraz jako członkowie: pp. mgr. Hess, dyr. Przeczek, dr. Opuszyński, dyr. Urban, nac. Nawratil, Mrozek, przemysłowcy inż. Bartelmus, inż. Josephy, inż. Sztancel, prezes Zyd. Gminy Wyzn. Z. Arzt, dr. Heilpern, dr. Weinstein, dyr. Macura, dr. Bogaczewski, dr. Wałach, Danel, płk. Zagórski i Kułakowski. Komitet postanowił wydać odezwę do miejscowego społeczeństwa.

zagrał p. Burnatowicz zaś sympatycznego Antoniego dobrego i pracowitego rolnika p. Czajkowski. Epizodyczną rolę Genia — syna reagenta — zagrał z werwą p. Macherski.

Całość utrzymana w stylu.

BERNARD SINGER

Polityka wewnętrzna -- nieaktualna

WARSZAWA, 14 kwietnia.

Wmach sejmowy opustoszał nie tylko dlatego, że sesja Izb Ustawodawczych odroczone została na 30 dni. Inne przyczyny składają się na to, że Sejm usunięty został na bok i nie odgrywa żadnej roli w chwili, kiedy rozgrywają się doniosłe wydarzenia polityczne.

Wszystkie te zagadnienia, którymi w tej chwili Sejm mógłby się zająć, należą do rzędu problemów codziennych, do spraw powszednich, nie posiadających w tym momencie pierwszorzędnej wagi. Pozostał szereg nie załatwionych projektów ustaw, ale odnosi się wrażenie, że poszczególne ministerstwa nie widzą powodu do pośpiechu ani do wywarcia nacisku, aby Sejm zajął się tymi problemami w najbliższym czasie.

Cisza zalega budynek sejmowy, jakkolwiek kilka dni temu, przed świętami, marszałek Senatu, płk. Miedziński, wygłosił tam przemówienie, poświęcone polityce wewnętrznej i zagranicznej. Wtedy na porządku dziennym znajdowała się kwestia powrotu emigrantów politycznych. Zdawało się jeszcze, że już nazajutrz nastąpi ożywienie na terenie polityki wewnętrznej. Marszałek Senatu piorunował przeciw partiom, przeciw Witosowi i w ten sposób podkreślił silnie jeszcze znaczenie oświadczenia, złożonego przez szefa Ozonu, gen. Skwarczyńskiego.

Emigranci polityczni wrócili do Polski, b. pos. Bągiński znajduje się w Warszawie, dr Kiernik wyjechał na prowincję. Przez kilka godzin bawił w stolicy Wincenty Witos i wrócił do swojej wsi, do Wierzchosławic. Działacze polityczni, którzy wrócili do kraju, udali się na odpoczynek.

Podczas ich nieobecności zaszły poważne zmiany. Kiedy opuścili Polskę, stał na czele bloku rządowego płk. Walery Sławek. On to wówczas przewodził całej akcji, skierowanej przeciwko opozycji. Obecnie, po ich powrocie okres rządów płk. Sławka dawno już należy do przeszłości. Blok rządowy został rozwiązany, a jego miejsce zajął Ozon. Po roku istnienia Obozu Zjednoczenia Narodowego próbowano nawiązać rozmowy z Stronnictwem Ludowym. Po wyborach do ostatniego Sejmu rozpoczęły się rokowania. Za każdym razem jednak wpływało zagadnienie emigracji politycznej.

Toczy się więc dyskusja w łonie Ozonu czy należy porozumieć się z poszczególnymi partiami politycznymi, a w pierwszym rzędzie ze Stronnictwem Ludowym, czy też należy w dalszym ciągu kroczyć po dotychczasowej drodze, wychodząc z założenia, że wszyscy powinni się zjednoczyć pod sztandarem Ozonu.

Należy stwierdzić, że wobec praktycznych zadań, problem ten znikł całkowicie. Rozpisując nową pożyczkę, gen. Berbecki zaprosił do komitetu przedstawicieli wszystkich partij polskich. Tym samym zaznaczył, że w pewnych okolicznościach wyjątkowych, praktyczniejszą jest droga koalicji, że znaleźć mogli wspólny język przedstawiciele różnych zwalczających się partij.

Wszystko to jednak odbywa się w atmosferze mającej pewien uroczysty charakter, wśród napięcia wywołanego przez falę politycznych wydarzeń, kiedy zewsząd budzi się pytanie, czy nadeszła już ta chwila, w której we wszystkich państwach bada się stopień gotowości narodu.

Państwa ongiś neutralne, przeżywają obecnie głęboki niepokój. Kraje, które zażywały spokoju podczas wojny światowej, obecnie

przeprowadzają mobilizację. Nikt nie wierzy niemieckim zapewnieniom, nikt nie bierze w rachubę zawartych paktów i gwarancji, nikomu nawet na myśl nie przychodzi, aby powoływać się na Locarno. Dlatego tak niespokojna jest Holandia, dlatego zatroskana jest Dania. To właśnie wywołuje podniecenie Grecji i nerwowość nawet Norwegii. Ciężkie chwile przeżywają mieszkańcy Belgii, którzy żywo zachowali w pamięci groźne dni wojny światowej. Niepokój wywołuje również zwycięstwo nacjonalistów flamandzkich.

Najcięższą próbą, na jaką wystawiona została Europa, to powszechna obecnie wyteżona czujność. Nikt już nawet nie interesuje się tym, że ten stan rzeczy doprowadza do ekonomicznej ruiny. Transakcje handlowe przeprowadzane są tylko na okresy krótkoterminowe, a kredyty są mocno ograniczone.

Wszyscy chcą wiedzieć, w jakim kierunku orientują się Niemcy i czy jest to już ostatni sygnał.

W prasie zagranicznej, gdzie czołowe miejsce zajmują telegramy z różnych krajów, ciągle czyta się o Polsce, której popularność wzro-

**Wszehświatowej sławy
telepata, psycholog i sugestioner
W. MESSING
odslania tajemnice każdego człowieka
przyjmuje od godz. 11-13 i od 16-19
Kraków, Hotel Francuski, pokój Nr. 10, I. piętro**

FRASZKI AKTUALNE

TANKI I BANKI

Jeden z dyktatorów europejskich posiada konta w dziewięciu bankach zagranicznych. (Z prasy)

**Z tego widać, że popłaca
Na tym świecie każda praca.**

**Przy torpedzie, bombie, tanku,
Rosną funty w jednym banku.**

**Samoloty. Czołgi. Długi.
Rosną franki w banku drugim.**

**Przemówienia. Hasła. Weny.
W trzecim banku są guldeny.**

**Groźby. Prośby. Żarty. Warty.
Brzęczy złoto w banku czwartym.**

**Kule. Srule. Wnioski. Troski.
Kwitną liry w banku włoskim.**

**Łódź podwodna. Brzuszek pusty,
Blyszczy dolar w banku szóstym.**

**Kombinacje i transakcje,
W banku siódmym górą akcje.**

**Wełna z mięka. Mleko z wełny.
I już ósmy banczek pełny.**

**A w ostatnim, a w dziewiątym,
Znow jak w drugim, trzecim, piątym.**

**Z tego widać więc, że praca
Ideowa też popłaca.**

M. SPIELMAN.

*Myśl o Twoich
dzieciach!*

*Ze względu na nie dbaj
o swe zdrowie, wzmocnij
swoją organizm pijąc
codziennie Ovomaltinę.*

Ovomaltine
pomaga naturze!

sła niebywale. Polska jest głównym przedmiotem zainteresowań nie tylko prasy angielskiej, lecz również belgijskiej, holenderskiej, szwedzkiej, duńskiej i t. d.

Wszyscy interesują się tym, jakie kredyty otrzyma Polska od Anglii. Wymienia się różne sumy, podnosząc, że oprócz kredytów towarowych Polska, otrzyma również pożyczkę w gotówce. Rozumie się, że ten stosunek Anglii do Polski łączy się z polityczną konfiguracją w Europie. Wynika z tego również, że w chwili, kiedy coraz to nowe zagadnienia wpływają na porządek dzienny, kiedy nie ma widozków, aby w najbliższym czasie nastąpiło prawdziwe odprężenie, odpaść muszą różne problemy wewnętrzne, które miały znaczenie jeszcze kilka dni temu. Na porządku dziennym znajduje się przede wszystkim sprawa Pożyczki Lotniczej. Nikogo nie interesuje, jak realizowany jest budżet uchwalony dopiero przed miesiącem.

Tydzień temu wygłosił przemówienie przed radio wiceminister Grodyński, specjalista spraw budżetowych. Opowiedział on szczegółowo, jak realizowano budżet z roku 1938/9. Słuchając tego sprawozdania, naszpikowanego różnymi cyframi, odnosiło się wrażenie, że wiceminister Grodyński mówi o dawno zapomnianej epoce finansowej i gospodarczej stabilizacji.

Nikt nie będzie się wtracał, jeśli budżet na rok 1940 wyglądać będzie inaczej, aniżeli preliminarz, uchwalony przez Sejm i Senat. Nikt nie zdziwiłby się również, gdyby nowe dochody i wydatki zrealizowane zostały drogą skróconej procedury.

Za kilka tygodni znowu zbierze się Sejm. Kto wie, czy wówczas rząd nie zgłosi wniosku o przyznanie nowych kredytów.

Dysproporcja między sytuacją w Europie, a projektami ustaw, które rozpatrywał Sejm kilka tygodni temu, usunęły Izbę Ustawodawczą w cień. Nasz parlament nie jest, jak w Anglii, trybuną polityki zagranicznej, a polityka wewnętrzna przestaje być aktualna. Wydarzenia, które w innych okolicznościach musiałyby wywołać silny oddźwięk, jak np. powrót Witosy, dziś w nieznaczącej tylko mierze omawiane są przez prasę polską, która przez szereg lat ignorowała politykę zagraniczną.

Nuncjusz papieski opuszcza Berlin?

(Specjalna służba informac. „Now. Dziennika“)

Paryż. 14. 4. (P) Korespondent „Excelsioru“ donosi z Berlina: Jak się dowiadujemy, nuncjusz papieski czyni przygotowania do opuszczenia stolicy Rzeszy w najbliższych

dniach. Mgr. Orselino onegdaj miał złożyć wizytę pożegnalną ministrowi spraw zagranicznych Rzeszy, von Ribbentropowi. Rozmowa nuncjusza z Ribbentropem trwała około go-

dziny.

W kołach dobrze poinformowanych utrzymuje się, iż Watykan zawiadomił rząd Rzeszy, że ze względu na obecną sytuację międzynarodową odwołuje Mgr. Orselina z stolicy niemieckiej, ponieważ uważa, iż jest raczej rzeczą wskazaną obsadzić tę placówkę przez „młodszego wikłan nuncjusza“.

LITERATURA SZTUKA NAUKA

UCIECZKA W PRZESZŁOŚĆ

Na przykładzie najnowszej książki Ireny Krzywickiej*) można zaobserwować z klasyczną niemal dokładnością, jak naiwność i nieporadność form artystycznych dezorganizuje utwór i nawet rzetelnie pomyślany wysiłek twórczy idzie na marne na skutek nieumiejętności odpowiedniej artystycznej krytyki.

Krzywicka zajmuje się zagadnieniem przemocy. Przemocy człowieka nad człowiekiem, nad ludźmi, nad społeczeństwem. Stara się dojść źródeł powstawania tej przemocy i jej mechaniki. W wątpliwą akcję utworu, którego jednym z dwojga bohaterów jest pisarz Antoni Bonda, wbudowuje Krzywicka kilka nowel (napisanych przez tego właśnie Bondę), które rozpatrują powyższe zagadnienie, interesujące przecież i aktualne.

Cóż, kiedy w całej powieści Krzywicka wykazuje kompletną nieumiejętność konstruowania wizji, niezdolność do przerobienia surowej rudy rzeczywistości w szlachetny kruszec sztuki. Krzywicka nie tworzy sprawy, ale z kobiecą łatwością i elokwencją o tej sprawie plotkuje. Nie ma w całej obszernej powieści ani jednego zdania, w którym by znać było próbę dopracowania się własnego świata, trud budowy gmachów, w których jak w kryształowych oranżeriach zakwitają kwiaty poezji. Proza Krzywickiej jest realistyczna, ale realizmem najtańszego gatunku przeniesiona wprost na karty powieści z pod ręcznego słownika codzienności. Jest ona skostniała w tradycyjnych, archaicznym formach, odcisnięta z paleontologicznych wzorów, pokutujących po wszystkich szanujących się powieściach „z życia”. Układ słów w każdym zwrocie jest nieznośnie konwencjonalny i wytarty. Przy rzeczowniku stoi zawsze ten przymiotnik, który jest najbardziej w danym wypadku spodziewany, najbardziej tradycyjny i łatwy. Marzenia płynęły „wezbranym nurtem”. Agnieszka była spokojna „rajskim spokojem”. Naiwność stylisyczna posuwa się aż do pleonazmów: Kształty opisywanej pani Leontyny dźwięczały w „muzycznej harmonii”, a pewien wieczór w Jeziorku spędziła Agnieszka z Antonim w „cichym spokoju”. Są i uprzykrzone zdrobienia przypominające szczebiotanie mizdrzących się kochanków. Oto taki opis: „Wszedłem do ogródka zajrzałem do domku, ale tam nikogo nie było. Otworzyłem furteczkę w niskim spleśniałym płotku i zajrzałem do sadu”

To już niemal Rodziewiczówna, którą zresztą napotykać niespodziewanie również i w samych motywach treściowych, gdy Agnieszka, organizująca na nowo rozbite życie męzczyzny, z zapalem i smakiem oddającej się sprawom ziemi, z drapieżnym umiłowaniem walczącej o prawo do swego dziecka — odnajdujemy jakby jakąś nową „Macierz”. Skojarzenia myślowe, kombinacje słów, połączenia zdań, dokonywane są na ten sam staroświecki, archaiczny sposób. Brak tej prozie nowoczesnego nerwu, niecierpliwego rytmu, szybkich bezpośrednich uderzeń w jądro spraw, w nerw zagadnień, wizjonerskim skrótem ujmujących splątany węzeł współczesności. Korzystnie w tym kierunku wyróżnia się tylko nowela „Starzec i dziewczyna” o dużej sile wyrazu, dobrze namalowanym tle, umiejętnie wydobytej atmosferze choroby i miłości.

Można by polemizować z poszczególnymi tezami utworu. Wysiłek Agnieszki dźwigającej Antoniego z ciemności duchowych na światło, można by uważać za beznadziejny na dalszą metę: Trudno przypuścić, aby czujna i zaborcza indywidualność Bondy mogła

się na długo zadowolić Candidowskim uprawianiem swego ogródka. Można by dalej zarzucić, że kilkakrotne analizy zjawiska przemocy, nie wyjaśniają ani nie tłumaczą tego zjawiska. Nie sięga bowiem Krzywicka do jego źródeł socjologicznych, nie uświadamia sobie, że zagadnienie przemocy jest nierozwalnie związane ze współczesnymi formami gospodarczymi i społecznymi. W epoce, której struktura socjalna budowana jest na stosunkach zależności, na hierarchii klasowej — wzajemne ciśnienie na siebie nadrzędnych i podporządkowanych warstw i ludzi, musi wytwarzać zjawiska przemocy, jako najelementarniejszego sposobu regulowania tych stosunków. I jak długo trwać będzie ten system, doprowadzony dzisiaj do ostatecznej perfekcji — tak długo istnieć będzie przemoc.

Można by więc polemizować z ujęciem pew

nych kwestyj u Krzywickiej — ale nie o to w danym wypadku chodzi. Jakakolwiek by łaby zamierzona idea utworu, istotne jest, że idea ta w żaden sposób nie podporządkowuje się artystycznej treści i — o ile w ogóle istnieje — nie wnika w nią, nie wynika z niej, lecz jest puszczone luzem, doklejona sztucznie. Słowo Krzywickiej nie ma metafizycznych wymiarów ogromnej oceanicznej głębi, lecz jest płaskim obrazkiem, matową odbijanką ze staroświeckich albumów. Nie pomagają niby nowoczesne chwytły: rozpoczęcie powieści od końca, rozbitcie całości kompozycyjnej przez nowelistyczne wtręty. Wiązania połączeń gramatycznych i słownych zdradzają swoje murszejące podkłady. Porównania i przenośnie wydzielają zapach starzyzny. Klimatowi utworu patronuje opiekuńczo duch naszych prababek.

Powieść Krzywickiej ma zapewnić powodzenie u czytelników (czytelniczek).

HENRYK VOGLER

FANTASTYKA NA TEMATY AKTUALNE*)

Wbrew modzie, panującej obecnie w młodej literaturze, powieść p. Straszewicza ma akcję i to taką, która chwilami zatracą o sensacyjność Paul Knappe, profesor chirurgii na wszechniczy niemieckiej i typowy (bo w tej powieści wszystko jest typowe: satyra społeczna zaciera psychologię indywidualną) zgleichschaltowany obywatel Trzeciej Rzeszy, specjalista od „Hip! Hip! Hurrah!” i „Heil Hitler“, wyżywający się w pełni przy kuflu piwa w knajpie

JAK 2+2=4

tak wiadomo jest każdemu, że największą i najlepszą w Polsce chem. pralnią jest „STELLA“ Ska z o. o. Kraków, Gołębia 2. Filie w większych miastach Polski.

„Zum Patrioten“ i przy boku swej już nieco starszawej przyjaciółki Emmy, człowiek, któremu palenie dobrych cygar hamburskich i codzienna kąpiel w Elsterze dostarcza przyczyny niestannego bogostanu i poczucia wyższości kultury niemieckiej — ten zatem Paul Knappe zostaje ni stąd ni zowąd zaproszony do Barcelony przez tamtejszego biskupa dla odrestaurowania rozpadających się w podziemiach katedry szczątków św. Oleandra, od których zachowania zależy w mniemaniu bogobojnych zakonników zwycięstwo religii katolickiej w Hiszpanii: dzieje się to bowiem w chwili wybuchu powstania gen. Franco. Przy tej sposobności otrzymuje Knappe od swego rządu tajną misję śledzenia wszystkiego, co się dzieje w kołach katolickich Hiszpanii. Przeniesiony w obcy sobie klimat geograficzny i duchowy, w atmosferę trwającego tam wciąż jeszcze średniowiecza, w złocisty mrok podziemi katedralnych, zahypnotyzowany tym światem cudacznym i krwawym, gdzie płaczą się, mieszają i ogromnieją sylwetki fanatycznego księdza Regurino, anielskiego mniszka Pablo, pięknej Manioli, diabolicznego anarchisty de Hesus — Knappe traci z wolna równowagę psychiczną, zapomina o obowiązku wytrwania na posterunku — szpiegowskim, nawraca się na mistycyzm religijny, by wreszcie pierwszym lepszym okrętem uciec z tego świata wizyj dantejskich z powrotem do cygar hamburskich do Emmy — za co go też spotyka ze strony zwierzchników surowa nagana i dymisja. Problem

bezwątpienia ciekawy: rozkład i deńioralizacja jednostki, sprowadzonej w obce środowisko, zupełne rozprzężenie trzeźwego berlińczyka, przeniesionego w niesamowitą atmosferę hiszpańskiej średniowieczności: podróż w przestrzeni równająca się podróży w czasie. Trudno komuś, kto nie zna naocznie Hiszpanii, osądzać wierność opisów p. Straszewicza: wydają się one jednak nieco przesadne. Nie łatwo uwierzyć, aby w mniemaniu katolików hiszpańskich zwycięstwo ich sprawy zależało od konserwacji zwłok św. Oleandra; aby anarhisti hiszpańscy rozrywali żywe kołata na swych orgiastycznych sabbatach; aby głównym celem tychże anarhistów było wykraść zwłoki świętego z podziemi i sprofanować je; i aby wreszcie wódz ich, ów właśnie de Hesus, w ostatniej chwili, zamiast porwać zwłoki, porwał piękną Maniolę. Zapewne, fantastyki i nieprawdopodobieństwo są dozwolone w powieści, zarówno jak w poezji: ale nie tam, gdzie tematem są tak bliskie i tak realne wydarzenia, jak powstanie hiszpańskie. Przesadna wyobraźnia pisarza obniża tu i parodiuje surowy tragizm rzeczywistości. Z tego właśnie niezdecydowanego i połowicznego nierealizmu wynikają niedociągnięcia kompozycji i niejednorodności całej powieści: zapowiadająca się początkowo jako satyra na hitleryzm, uosobiony w postaci Knappego, kończy się nagle nawróceniem religijnym, które zresztą również nie jest trwałe, gdyż bohater wchodzi później w związek małżeński z Emmą i zamyka swą filozofię życiową w końcowym, tryumfującym powiedzeniu: „Dobrze jest na świecie“. Wszystko to oczywiście jest możliwe w życiu, ale kompozycji szkodzi. Te usterki konstrukcyjne tłumaczą się zresztą zasadniczą niejednorodnością nastawienia całej książki: sympatią autora, jak światło słoneczne, odbite w lusterku, wędruje kapryśnie od Pablo poprzez Regurino do Manioli, by spożyć chwilami nawet na krwawym de Hesusie i na — stale zresztą ośmieszonym — Knappem. Nie znaczy to — rzecz jasna — jakoby powieściopisarz, mówiąc nawet o sprawach najaktualniejszych i najbardziej zaognionych nie mógł zachować pewnej wyższej bezstronności: lecz tu zamiast jednolitego nastawienia bezstronnego mamy szereg nastawień sprzecznych. Osłabia to wrażenie całej książki, pisanej poza tym zajmująco i barwnie, a w niektórych ustępach, jako to w ewokacji złoczonego i magicznego wnętrza podziemi klasztornych osiagającej niezaprzeczone efekty artystyczne.

*) Irena Krzywicka — Ucieczka z ciemności — Towarzystwo wydawnicze „Rój“ Sp. z o. o.

*) Czesław Straszewicz „Litość“. Wyd. J. Mortkowicza.

O JEDNĄ LITERĘ

Poszukiwania formalne w poezji nie są zawsze, jak to wielu przypuszcza, wynikiem czysto artystycznych względów. Często dają one wyraz dość powszechnemu odwróceniu od dotychczasowego języka. Po wielkich wstrząsach, po wojnach i rewolucjach, nagłe i gwałtowne przewartościowanie pojęć nie może się pomieścić w spuściznie językowej i rozsada ją. Okrągły i płynny, klasyczny zwrot, pełen spokojnych przejść i wirażeń robi wrażenie zadowolonego z siebie sybaryty, który dekwawał się podczas wielkich wydarzeń. Razi nawet usypiający szum liryzmu, jak i wymyślna mądrość form, ponieważ ta sama mądrość wykombinowała potworne i niszczycielskie cuda. Dziwiono się murzyńskiemu klekotowi i bełkotom dziecięcym niektórych powojennych utworów. Niesłusznie. Trafnie w ten sposób zamantestowano zdumienie dziecka i „dzikiego“. Owe zdumienie, które miało swoje czyste biologiczne źródło w radości życia, w pierwotnym zachwycie nad ciałem i w oczywistościach natury, masakrowanej w sposób cierpliwy i wymyślny instrumentami cywilizacji.

Naiwne, bolesne i przerażone pytania rzuca znany żydowski poeta, Mojżesz Broderson, w ostatnim swoim tomie poezji p. t. „Jud“. W tytule mamy jedną literę hebrajskiego alfabetu, najmniejszą, i oznaczoną mianem „jud“—Żyd... Tom wypełniony jest okrągłą liczbą pięćdziesięciu wierszy, nie tytułowanych, lecz numerowanych, o równym formacie czterostrofkowym. Mamy tu więc jak gdyby aluzję do okresu standaryzacji i uniformu, którym przekora poety przeclwstawiła treść zupełnie inną. W numerowanym uniformie strof mieści się stare poczucie krzywdy, odświeżone w nowych aktach barbarzyństwa; znajdujemy tam protest „nowoczesny“, poparty tu i ówdzie odgłosem biblijnego proroka. Nawiasem: forma szczybił się nawet od tego natłoku sprzeczności, ale leżą one w naturze brodersonowskiej poezji. Pewna dwutorowość cechuje ją od samych początków. Inscenizowane przez niego postacie miały na sobie stroje napoły cyrkowe, napoły chasydzkie, a czarny, sztywny frak przećinał tałesowy motyw. Pociągał go mezalians wschodu i zachodu, biblijnej Rebekę i jazzowego balu, cywilizacji i tradycyjnej magii. Czuł

w tym barwność, wielorakość, a zarazem poważne zaciepienia o problem wewnętrzny rozdarcia i zablakania. Zabawę brodersonowską „psu“ filozoficzny zgrzyt. Dlatego też ulubioną jego postacią był odziedziczony po Percu i po swojemu zretuszowany „Lea“, błazen, którego błazeństwo podszyte było filozofią. Dotyczyła ona naogół dziejów, ich sensu, biegu i wartości.

Z niepohamowaną siłą narzuca się ta problematyka w ostatnim wspomnianym wyżej tomie. Scierają się w nim rozczarowania, lęk, dręczące próby zrozumienia, cofanie się pamięcią w siebie, w historyczną swoją przeszłość, ażeby z niej wyłowić cząstkowe choćby odpowiedzi na pytania — wreszcie: dźwigające się znowu samopoczucie, wzgarda i ostrzegawcze, daleko przewidujące wezwanie.

Formalnie znać w ostatnim tomie Brodersona wysiętek skupienia wszystkich tych zasobów i pokładów językowych, w których ślad swój zostawiły długowiekowe doświadczenia; chce bowiem tą drogą ukazać źródło i daleko siężność swoich prawd, zajaśnieć pełnym rodowodem swojej kultury i moralnych swoich racji. Nie obejdzie się to niekiedy bez przeładowań, osłabiających płynność wiersza i jego przejrzystość. Wspomniane wyżej sceniczne, „kombinowane stroje“ występują również i w jego języku. Obok wyrafinowanych składni i słów nowych notujących zjawiska współczesnego życia, wloką się w długich połach zwroty hebrajskie, których normalny obieg ogranicza się do tradycjonalistycznych grup w żydostwie. Wynika to z „formizmu“ Brodersona, z jego eksperymentatorskiego wiązania słów, bez dbałości o ich jednorodną i naturalną ciągłość. W omawianym tomie metoda ta zyskuje nowy, wspomniany już wyżej aspekt. Wskazuje na świadome, demonstracyjne łączenie racji współczesnych z dawnymi, na oparcie nowego protestu — o tradycję.

Książka została wydana z okazji 50-lecia autora przez grupę przyjaciół, przy poparciu Pen-clubu, w szacie graficznej bardzo pięknej, z fotomontażami J. Lewina i P. Szwarca, nawiązującymi trafnie do lejtmotywu całości.

H. W.

Zydowski teatr awangardy w Paryżu

PARYŻ, w kwietniu.

Historik teatru żydowskiego w Paryżu nie miałby zbyt wiele kłopotu z zebraniem i uporządkowaniem odpowiedniego materiału, po prostu dlatego że dotychczas teatr żydowski w Paryżu nie mógł się poszczycić żadnym poważniejszym wysiłkiem artystycznym. Prawda. Za dawnych czasów teatr wileński święcił triumfy w stolicy nadsekwanskiej, a wprost zapał i entuzjazm wzbudziła „Habima“ podczas swych parokrotnych występów. Natomiast jeśli mowa o teatrach przebywających dłuższy czas w Paryżu, nie wznoszą się one niestety, nad poziom zwykłego szundu. Płaczliwe melodramaty, liche komedie, a w najlepszym razie rewie — oto strawa duchowa, jaką się karmi żydostwo paryskie.

Jakie są przyczyny tego stanu rzeczy? Najróżnorodniejsze. Ogólny kryzys teatru, chaos jaki od lat cechuje żydowskie życie teatralne, niski poziom duchowy konsumenta, niepofęta wprost obojętność żydostwa francuskiego i inteligencji napływowej, której powodem jest pomieszanie przyczyn z skutkiem. Ponieważ repertuar jest marny, wystawa szwankuje, poco interesować się teatrem żydowskim, gdy pod bokiem ma się świetny teatr francuski, posiadający olbrzymią tradycję i odpowiednie środki do wywołania efektu. Przy tym zapomina się, że trochę serdeczności, trochę ciepła ofiarowanego, z takim trudem istniejącemu teatrowi żydowskiemu w Paryżu, wpłynęłoby do datnio na jego rozwój.

Od lat pięciu istnieje w Paryżu i rozwija się P. I. A. T. (paryski żydowski teatr awangardowy). Jest to dziś jedyny teatr żydowski na zachodzie Europy, zbudowany na entuzjazmie, ambicji artystycznej i podłożu socjalnym. Pod tym względem P. I. A. T. przypomina naszej publiczności warszawski Naj-teater.

Członkowie zespołu P. I. A. T., podobnie jak aktorzy Naj-teatru rekrutują się ze sfer robotniczych i rzemieślniczych. Aktorzy P. I. A. T. mimo pięcioletniej pracy na polu teatralnym nie przeszli jeszcze na zawodostwo. Kto zna ciężkie warunki i męczące tempo pracy w Paryżu, ten wie ile ofiarności i serdecznego umiłowania teatru tkwi w każdym indywidualnym wysiłku poszczególnego aktora. Dzień w dzień w godzinach wieczornych odbywają się próby; a obecny kierownik P. I. A. T-u, dobrze polskiej publiczności znany, Jakób Rotbaum nie tai swego podziwu dla bezinteresowności i dyscyplinowania członków zespołu. Przychodzą z niestychaną punktualnością na próby, które często przeciągają się do późnej nocy; pracują z ochotą do pierwszej drugiej w nocy, mimo że nazajutrz muszą wstać o 6-tej. Rezygnują z kina, kawiarni, koncertu. Niestety rezygnują również z teatru. Szkoda. Powinni jak najwięcej chodzić na najrozmaitsze przedstawienia do teatrów francuskich, ale kiedy? Przez 6 dni w tygodniu są próby, w siódmym przedstawienie.

Ulubionym repertuarem teatru P. I. A. T. są sztuki żydowskich klasyków, jeśli natomiast

chodzi o formę, zaobserwować się da nleganie najnowszym wpływom. Więc przede wszystkim wpływy Piscatora, Granowskiego, najnowszego reżyser P. I. A. T-u holduje raczej wpływom rosyjskim. Podczas pięciu lat istnienia P. I. A. T-u kierownikami jego byli utalentowani aktorzy: Kurlender, Licht, Mandsdorf. Dawni reżyserowie kładli nacisk na sceny masowe, uwypuklając ideologiczny charakter P. I. A. T-u, który jest teatrem kolektywnym. Jakób Rotbaum porusza się raczej po linii indywidualnego rozwoju aktora. Pierwszą sztuką wystawioną przez Rotbauma był „Młyn“ Bergelsona, wystawiony w 1931 roku w Krakowie w teatrze „Bagatela“. „Młyn“ spotkał się z przychylną oceną krytyków francuskich. Swemu uznaniu i sympatii dla młodego teatru robotniczego dała wyraz na łamach „Populaire“ a zna na działaczka społeczna Madeleine Paz.

Obecnie P. I. A. T. wystawił „Ureme mliche“ Leiwika. Wybierając „Ureme mliche“, Rotbaum kierował się trafną intuicją reżyserską. „Ureme mliche“ mimo pewnych słabizn, psychologicznych niedociągnięć zawiera niesłychanie mocne akcenty. Jest to sztuka pulsująca dynamizmem i krwią prawdziwego tragizmu; sztuka dająca aktorowi pole popisu dzięki świetnie zarysowanym rolom.

Leiwik wprowadza nas w świat życia żebraków, którzy również mają swego „wodza“ trzymającego ich mocno w karbach. Jest w tej sztuce niedola żebraków i sknerstwo, bunt przeciwko wodzowi i dramat miłosny. Wielki poeta powiada nam, że w duszy brudnego, mściwego żebraka istnieje niewyczerpany głód miłości, tęsknota za pięknem. Mejlech, „król“ żebraków to przecież żydowski, żebraczy król Midas, którego urzekł żółty blask złota, który niemiłosiernie wyzyskuje swych poddanych, dręczący swą rodzinę poto, by kupić sobie za użebrań pieniądze trochę słońca, piękna i radości życia. Ale widok ukochanej Jety, w ramionach własnego syna uświadamia Mejlechowi nierealność jego marzeń. „Król“ żebraków umiera, nie mogąc znieść ruiny swych długoltnich snów.

Jakób Rotbaum przystąpił do sztuki wielkiego poety żydowskiego z należytą troskliwością. Mimo niesłychanie ciężkich warunków scenicznych przedstawienie posiada tempo, pewien zwarty rytm, wytwarzany przez plastyczność i płynną ciągłość obrazów scenicznych.

Aktorzy wywiązali się na ogół dobrze ze swych zadań. P. Mirels dźwigający główną rolę „króla“ żebraczego, uposażył swą kreację w niezbędne akcenty siły, dynamiki, podskórnej tęsknoty za pięknem. Dzielnie sekundowali mu pp. Lipińska, Gomer, Kinman, Fuks, Flau i Leński. Dekoracje projektował utalentowany dekorator Borwin-Frenkel. Zwłaszcza piękna jest dekoracja przedmieścia i mostu. Z sceny buntu żebraków reżyser uczynił piękne, plastyczne widowisko, którego finał, inteligentnie pomyślany (zbuntowani żebracy obrzucają swego wodza symbolicznymi szmatami) wypadł nieco za słabo, trochę blade.

W sumie przedstawienie „Ureme mliche“ jest interesującym spektaklem, który ściągnął uwagę francuskiej krytyki. I tak, znany krytyk Monsignac zamieścił entuzjastyczną recenzję w piśmie „Le Regard“.

Najbliższą premierą P. I. A. T-u jest komedia Szaloma Alejchema „Jidisze glikn“, która zostanie wystawiona w związku z uroczystościami ku czci znakomitego humorysty. Następną sztuką będzie „Czarodziejka“ Goldfadena, którą reżyser ma zamiar wystawić jeszcze w obecnym sezonie.

W najbliższym sezonie teatr P. I. A. T. ma stać się podobno teatrem zawodowym. Należy się spodziewać, że wniesie świeżość i entuzjazm w atmosferę zawodowego teatru żydowskiego. P. I. A. T. napotyka na niestychane trudności materialne; mimo pomocy Towarzystwa Przyjaciół P. I. A. T-u i opieki Ikufu (Światowy związek kultury żydowskiej) walczy o byt i kroczy bezustannie naprzód.

IRMA KANFEE

Sobota, 15 kwietnia.

STACJE KRAJOWE

KRAKÓW 6.57 Pieśń poranna; 7 Audycja poranna; 8.10 Muzyka z płyt oraz wiadomości bieżące; 11 Audycję dla szkół: „Śpiewajmy piosenki“ prowadzi prof. Br. Rutkowski; 11.25 Muzyka z płyt; 12.03 Audycja południowa; 14 Muzyka obiadowa z płyt; 14.50 Program na dzień następny; 14.55 Wiadomości gospodarcze; 15 Teatr Wyobraźni dla dzieci: słuchowisko „Jak Barbarka piekła wielkanocne baby“ Anny Świrszczyńskiej; 15.30 Muzyka obiadowa w wyk. ork. rozgł. katowickiej pod dyr. J. Leszczyńskiego; 16 Dziennik popołudniowy; 16.08 Wiadomości gospodarcze; 16.20 Kronika literacka w opr. Andrzeja Tretiaka, prof. UJP.; 16.35 Recital śpiewaczy Stani Zawadzkiej, przy fort. Wł. Raczkowski; 17.06 Audycja K. K. O.; 17.10 „Gest żebraka“ wspomnienia brazylijskie Wł. Goździkowskiego; 17.28 Koncert solistów. Wykonawcy: Wacław Pietrowski (organy), Bronisław Nagujewski (wiol.); 18 Pogadanka aktualna; 18.10 Pieśni w wykonaniu Janiny Kelles-Krauze, przy fort. W. Geiger; 18.30 Audycja dla Polaków zagranicą: 1) Gawęda. 2) Poetka naszych pól — Maria Konopnicka, aud. słowno muzyczna Bożenny Czyżykowskiej. 3) Wilno, miasto Mickiewicza i Piłsudskiego, pogad. dla młodzieży, wygł. K. Leczycki; 19.15 Koncert rozrywkowy. Wyk.: ork. salomowa pod dyr. T. Kiesewettera, chór męski im. Moniuszki z Pabianic pod dyr. K. Labowskiego; 20.35 Dziennik wieczorny (20.40), wiadomości meteorologiczne i sportowe. Nasz program na jutro; 20.55 Przerwa; 21 Z Brukseli „10 lat przebojów“ — aud. muzyczna; 22 Muzyka taneczna w wyk. Małej ork. P. R. pod dyr. Zdzisława Górzyńskiego; 22.55 Lokalne informacje; 23 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, komunikat meteorologiczny.

WARSZAWA 6.57 p. Kraków; 18 Audycja dla wsi; 18.30 p. Kraków; 23.05 Wiadomości z Polski w jęz. niemieckim. 23.15 Płyty.

KATOWICE 5.30 Wesoly montaż płytowy; 6.57 p. Kraków; 14 Muzyka rozrywkowa; 14.50 Wiadomości bieżące i giełda; 15. p. Kraków; 18 Wiązanka śląskich pieśni wielkanocnych; 18.25 Wiadomości sportowe; 18.30 p. Kraków.

LWÓW 6.57 p. Kraków; 14 Muzyka obiadowa; 14.45 Wiadomości gospodarcze; 14.50 Kom. Małop. Tow. Roln.; 15 p. Kraków; 18 Wiadomości bieżące z miasta i prowincji; 18.05 Aktualna pogadanka sportowa; 18.15 Rozmowa ze słuchaczami dyr. Petry'ego; 18.30 p. Kraków.

ŁÓDŹ 5.30 Płyty; 6.57 p. Kraków; 14 Koncert; 14.50 Łódzkie wiadomości giełdowe; 15 p. Kraków; 18 „Światła za rzeką“ — słuchowisko; 18.25 Wiadomości sportowe lokalne; 18.30 p. Kraków.

STACJE ZAGRANICZNE

18 DROITWICH: Muzyka taneczna; LONDYN REG.: Audycja dla dzieci; LUKSEMBURG: Muzyka lekka; LUBLANA: Koncert; SOFIA: 18.15 Kwartet mandolinistów; BUKARESZT: Muzyka cygańska; RADIO ROMANIA: 18.35 Pieśni rumuńskie.

19 FLORENCJA: Muzyka rozrywkowa; LONDYN REG.: Koncert ork. dętej; 19.30 „Moods for moderns“ — koncert z Ameryki; RYGA: 19.15 Muzyka lekka i humor; BRUKSELA FRANC.: Symfonia Nr. 3 F-dur Brahmsa; RADIO ROMANIA: 19.20 Muzyka rozrywkowa; OSŁO: 19.25 Koncert chóru.

20 LILLE: Operetka; WIEŻA EIFFLA: Koncert; TALLIN: 20.15 Wesoly wieczór sobotni; STRASBURG: 20.30 Koncert popularny; RZYM: Muzyka rozrywkowa; LUBLANA: Wesoly wieczór; DROITWICH: Program rozrywkowy; — SZTOKHOLM: 20.45 Popularny koncert ork.

21 BRUKSELA FLAM.: „Urowadzenie z Seraju“ — opera Mozarta; DROITWICH: Music-Hall; FLORENCJA: Koncert orkiestrowy; HILVERSUM II.: Program rozrywkowy; KOPENHAGA: Radiorewia olimpijska; LONDYN REG.: Koncert symfoniczny; MEDIOLAN: Komedia muzyczna; RZYM: „Lodoletta“ — opera Mascagniego; TALLIN: 21.10 Muzyka rozrywkowa i taneczna; PARIS PTT.: 21.30 Tr. z Opery; — STRASBURG: Festival Chabriera i Strawińskiego; WIEŻA EIFFLA: Radiokabaret.

22 BRUKSELA FRANC.: Koncert muzyki niemieckiej KOWNO: Muzyka taneczna; RADIO PARIS: 22.10 Radiokabaret; LUBLANA: 22.15 Koncert muzyki lekkiej; LUKSEMBURG: Koncert sym-

Co pisze zagranica

Kto może liczyć na zwycięstwo?

Wobec panującego napięcia, prasa światowa roi się od różnego rodzaju dociekań na temat szans wygranej, względnie przegranej na wypadek ewentualnego wybuchu wojny.

W pierwszym rzędzie podkreśla się, że nie należy wyciągać zbyt daleko idących wniosków z szybkiego i błyskawicznego sukcesu, jaki wojska włoskie odniosły w Albanii. Sukces ten nie świadczy właściwie o niczym, ponieważ Albania nie miała ani nawet 24 godzin czasu do jakichkolwiek przygotowań wojskowych. Państwo Achmeda Zogu nie rozporządzało żadnym dosłownie materiałem wojennym, tak, że aneksja Albanii była właściwie tylko pewnego rodzaju „wojskowym spacerem“ dla armii włoskiej, co nie pozwala na żadne miarodajne wnioski i konkluzje.

Faktem pozostaje, że w opinii świata utwierdza się coraz bardziej przekonanie, iż niebezpieczeństwem dla pokoju jest nie potęga Niemiec i Włoch, ale raczej obawa przed tą potęgą. Strach, jakim kierowała się Francja i Anglia we wrześniu ub. roku, był przyczyną aneksji Czechosłowacji i Austrii. Zdecydowanie Paryża i Londynu, okazane w ostatnich dniach, ocaliło szereg państw, które w innych okolicznościach mogłyby się stać ofiarą zbrojnego napadu armii niemieckiej, czy włoskiej.

Dziś mówi się znowu o Holandii, która, licząc się z możliwością zaskoczenia przez Niemcy, poczyniła odpowiednie kroki i przygotowana jest na odparcie ataku. Nie ulega jednak wątpliwości, że Anglia za żadną cenę nie pozwoli na ujarznienie Holandii przez Niemcy. Zagrożone byłyby przez to najżywniejsze interesy Wielkiej Brytanii. To samo zresztą dotyczy się Belgii, to samo odnosi się do Grecji. Co do zdecydowanej postawy Anglii i Francji w tym wypadku, nie ma już najmniejszych złudzeń.

Na ewentualność wojny europejskiej, pozycja państw osi przedstawiałaby się wprost fatalnie. Niemcy i Włochy skazane byłyby na to, aby liczyć tylko na wzajemne dostarczanie sobie surowców, których nikt z nich w dostatecznej mierze nie posiada. Trzeba poza tym zważyć, że stosunki aprowizacyjne w obu tych krajach są w najwyższym stopniu krytyczne. W dodatku liczne oddziały wojsk włoskich pozbawione są kontaktu ze sobą i znajdują się w różnych punktach, oddzielonych od siebie morzem. Wobec aksjomatycznej wprost przewagi morskiej Anglii i Francji, zachodzi omalże pewność, że te rozproszone oddziały wojskowe zostaną zablokowane przez flotę państw demokratycznych i staną się niezdolne do jakiegokolwiek wspólnej akcji.

Aneksja Albanii wzmocniła wprawdzie w tej chwili pozycję strategiczną Italii, jednakowoż na wypadek wojny ten nowo zdobyty kraj stanie się niewątpliwie ogniskiem niepokoju i dywersyj, które opanować będzie rzeczą arcytrudną. Jakkolwiek król włoski przyjmuje obecnie tytuł króla Albanii, to jednak — wbrew zapewnieniom prasy rzymskiej — w Albanii warunki bezpieczeństwa pozostawiają bardzo wiele do życzenia. Pod tym względem znamieną jest notatka, zamieszczona przez paryski „Journal“, który zastanawia się nad tym, dlaczego właściwie Mussolini nie przybył do Tirany. Wiadomo, że Hitler tradycyjnym już zwyczajem, zjawia się w stolicy każdej nowo-

foniczny; RADIO ROMANIA: Muzyka rozrywkowa; DROITWICH: 22.40 „W sobotę o dziesiątej czterdzieści“ — koncert; WIEŻA EIFFLA: 22.50 Koncert muzyki symfonicznej.

23 BUDAPESZT: Koncert ork. operowej; FLORENCJA: Muzyka taneczna; RADIO PARIS: 23.05 Koncert muzyki symfonicznej; POSTE PARISIEN: 23.07 Koncert wieczorny; MEDIOLAN: 23.15 Muzyka taneczna; LONDYN REG.: 23.30 Muzyka taneczna.

24 POSTE PARISIEN: Tr. z kabaretu.

Swemu Czcigodnemu

PREZESOWI DR. H. SYROPOWI

z powodu zgonu Jego

bl. p. BRATA

serdeczne współczucie wyraża

KOMITET LOKALNY ORG. SYJON,
w Nowym Sączu

Kochanemu Opiekunowi

PREZESOWI DR. H. SYROPOWI

z powodu śmierci

JEGO bl. p. BRATA

wyrazy najgłębszego współczucia składa

GNIAZDO HANOAR HACIJONI
w Nowym Sączu

PREZESOWI DR. H. SYROPOWI

z powodu zgonu

JEGO bl. p. BRATA

serdeczne współczucie wyraża

KOMISJA Z. F. N.
w Nowym Sączu

zauważonej prowincji, chcąc w ten sposób podkreślić, że jako zwierzchnik Rzeszy staje się automatycznie zwierzchnikiem przyłączonego do Rzeszy kraju. Powszechnie oczekiwano, że to samo uczyni również Mussolini. Tymczasem jednak, wedle doniesień wspomnianego pisma, Mussolini otrzymał ostrzeżenie od włoskich wojsk okupacyjnych, aby nie odważył się przybyć do Tirany, ponieważ nie tylko wśród gór albańskich grasują oddziały dywersyjne, ale i w samej stolicy warunki bezpieczeństwa pozostawiają wiele do życzenia, tak, że wojska włoskie nie są w stanie zapewnić bezpieczeństwa Mussoliniemu.

W końcu nie od rzeczy będzie jeszcze raz podkreślić, że świat arabski coraz żywiej reaguje na pogwałcenie niepodległości muzułmańskiej Albanii. Prasa włoska wprawdzie stara się wszelkimi sposobami — jak już o tym donieśliśmy — zbagatelizować wiadomości o protestach arabskich, jednakowoż prawda wygląda zupełnie inaczej. Okazuje się, że w krajach arabskich wpływy Rzymu topnieją po prostu z dnia na dzień. „Times“ zamieszcza wiadomość, z której wynika to niezbicie. Oficjalny organ londyński podaje, że kilka dni temu radio włoskie wystosowało apel do muzułmanów zamieszkałych w Tunisie, aby urządzili potężną manifestację antyfrancuską w dniu 9 bm. W roku ubiegłym bowiem, w tym czasie, Tunis był widownią gwałtownych zamieszek, stacje radiowe włoskie nawiązały więc do tego wydarzenia i nawoływały Arabów do manifestowania przeciwko Francji. Tymczasem jednak dzień 9 kwietnia upłynął w Tunisie najzupełniej spokojnie, a ani jeden sklep muzułmański nie został zamknięty. „Włosi przeliczyli się w rachubach“ — konkluduje „Times“.

A paryski „Temps“ pisze na ten sam temat: Generalny gubernator Algieru otrzymuje od szeregu dni ze strony ludności muzułmańskiej liczne protesty, piętnujące obchodzenie Albanii przez Włochy. Dr. Ben Dzelul, przywódca muzułmanów w Konstantynie, wysłał bardzo ostry telegram protestacyjny, a w ślad za nim posła ludność muzułmańska z Canrobert, która uchwaliła następującą rezolucję: „Do głębi oburzeni włoskimi aktami gwałtu, dokonany mi na naszych współwyznawcach w Albanii, piętnujemy tyrański proceder, stosowany przez naród, który powołuje się na cywilizację, a który chce zaspokoić swe nienasycone apetyty przez zaatakowanie słabszego narodu“.

Na podstawie tych kilku przytoczonych faktów nie trudno zorientować się w sytuacji i nie trudno przewidzieć, kto na wypadek wybuchu wojny, liczyć może na pewne zwycięstwo.

§ P R A W O I Ż Y C I E §

Wyjazd za granicę a powszechny obowiązek wojskowy

Z dniem 17. III br. weszły w życie nowe przepisy regulujące wyjazd za granicę osób, podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu. — Na treść tych przepisów w niemałej mierze wpłynęła napewno obecna naprężona sytuacja międzynarodowa, która nakazuje Państwu niezwykłą czujność, a narodowi — nieustanną gotowość.

Kto musi mieć zezwolenie na wyjazd za granicę?

Pewna kategoria osób, chcących wylecieć za granicę, musi uzyskać zezwolenie władzy wojskowej na wyjazd. Do osób tych należą: 1) mężczyźni uznani przy poborze za zdolnych do zasadniczej służby wojskowej (kat. „A”) 2) ponadkontyngentowi (kat. „A”, niepowołani do odbycia służby) 3) podoficerowie i szeregowcy stale urlopowani, 4) podoficerowie i szeregowcy, urlopowani wskutek czasowej niezdolności do służby wojskowej — stwierdzonej w drodze rewizji lekarskiej, 5) podporządkowani rezerwy, 6) oficerowie rezerwy, pospolitego ruszenia i oficerowie, zaliczeni do pomocniczej służby wojskowej, 7) oraz żołnierze w stanie spoczynku — za wyjątkiem tych, którzy wyjeżdżają za granicę na podstawie paszportu dyplomatycznego lub służbowego.

W jakich granicach wydaje się zezwolenie na wyjazd?

Osoby, wyliczone wyżej pod 1)—4) mogą otrzymać zezwolenie na wyjazd za granicę bez żadnych ograniczeń pod warunkiem 1) że: wyjazd następuje w sprawach rodzinnych, handlowych, naukowych, społecznych, kuracyjnych turystycznych — studiów na uczelniach zagranicznych, współpracy międzynarodowej, lub robót sezonowych, oraz 2) że w okresie zamierzonego ich pobytu za granicą nie jest przewidziane powołanie ich do czynnej służby wojskowej. O ile natomiast wyjazd ma być na stałe w celach emigracyjnych, lub zarobkowych, to po stwierdzeniu tego przez władze emigracyjne — osoby te mogą tylko wyjątkowo uzyskać zezwolenie na wyjazd. Co się zaś dotyczy pozostałych osób wymienionych wyżej pod 4)—7) to mogą one uzyskać zezwolenie na wyjazd bez ograniczeń, o ile tylko wyjazd ich nie będzie stanowił przeszkody do wypełnienia w należyтым terminie ich obowiązku zgłoszenia się do czynnej służby wojskowej.

Podanie o zezwolenie na wyjazd za granicę

Każda z tych osób chcąc wylecieć za granicę — musi wnieść do właściwej władzy umotywowane podanie o zezwolenie na wyjazd za granicę, a do podania winna załączyć w oryginale 1) dokument stwierdzający stosunek do służby wojskowej, 2) do wody, stwierdzające konieczność wyjazdu, wzgl. zaświadczenie władzy, instytucji, uczelni itp. — stwierdzające cel wyjazdu, 3) a jeśli chodzi o osoby, wyjeżdżające za granicę na studia, to — również dowód uczęszczania do zagranicznego zakładu naukowego, lub zawiadomienie zakładu o przyjęciu wzgl. o konieczności osobistego zgłoszenia się celem uskutecznienia wpisu.

Zezwolenia na wyjazd za granicę wydają właściwi komendanci Rejonów Uzupelnień, a odnośnie do obywateli polskich, zamieszkałych w Gdańsku, komendant rejonu Uzup. w Gdyni. Tylko w wypadkach nagłych, gdy zachodzi konieczność natychmiastowego wyjazdu za granicę, a miejsce chwilo wego pobytu osoby wyjeżdżającej jest bardzo oddalone od siedziby właściwej Komendy R. P., mogą udzielać zezwolenia na wyjazd za granicę — najbliższe komendy R. U.

Odwołanie od odmowy zezwolenia

Komendant Rejonu Uzupelnień może — jak z powyższego wynika — odmówić czasem prośbie o udzielenie zezwolenia na wyjazd za granicę. W tych wypadkach przysługuje osobie pragnącej wylecieć za granicę, prawo wniesienia odwołania. — Odwołanie należy wnieść w terminie 14-dniowym od doręczenia odmownej decyzji za pośrednictwem Komendy R. U. do dowódcy okręgu korpusu — który rozstrzyga odwołanie w sposób ostateczny.

Wyjazd za granicę osób urlopowanych

Inaczej przedstawia się sprawa wyjazdu za granicę osób urlopowanych, niewymienionych poprzednio, a więc osób następujących: 1) mężczyźni od dnia stawienia się do rejestracji w tym roku ka-

alendarzowym, w którym kończą 17 lat do dnia stawienia się na komisję poborową, 2) podoficerów i szeregowców rezerwy, pospolitego ruszenia, oraz zaliczonych do pomocniczej służby wojskowej. — Osoby te do wyjazdu za granicę nie potrzebują żadnego zezwolenia.

Co się jednak tyczy osób we wieku przedpoborowym (od 1 stycznia tego roku kalendarzowego — w którym kończą 20 lat), oraz osób, które otrzymały kategorię „B”, to mogą one otrzymać zezwolenie na wyjazd okolicznościowy bez ograniczeń zaś na stałe w celach emigracyjnych lub zarobkowych tylko w drodze wyjątku i po przedstawieniu dowodów, stwierdzających wspomniany cel wyjazdu. — Osoby w wieku poborowym (tj. od 1 stycznia tego roku, w którym poborowy kończy 21 lat do końca tego roku kalendarzowego, w którym kończy 23 lat) aż do chwili stawienia się przed komisją poborową — mogą otrzymać zezwolenie na wyjazd za granicę tylko w ważnych przypadkach wyjazdów okolicznościowych. W końcu podoficerowie i szeregowcy rezerwy, pospolitego ruszenia, oraz zaliczeni do pomocniczej służby wojskowej — mogą otrzymać zezwolenie na wyjazd we wszystkich przypadkach bez ograniczeń.

Wszystkie te osoby, celem uzyskania paszportu zagranicznego winny przedstawić w oryginale powiatowej władzy administr. ogólnej wojskowy dokument osobisty lub inny dokument, stwierdzający stosunek do służby wojskowej.

INFORMATOR PRAWNICZY

„STAŁY CZYTELNIK Z BOCHNI”: Zajmuje Pani 2 pokoje z kuchnią, z czego jeden pokój zajęty jest na pracownię krawiecką. W pokoju, gdzie znajduje się pracownia stoi również jedno łóżko. — Chodzi Pani obecnie o to, czy mieszkanie to jest zwolnione z podatku lokatorskiego. Na podstawie art. 2 ust. 3. dekretu Prez. Rzplitej o podatku od lokali lokal, zajęty na pracownię, jest zwolniony od podatku lokatorskiego. Na podstawie zaś § 9. rozporządzenia wyk. do tego artykułu jeżeli zakład przemysłowy zajmuje część lokalu, a druga część lokalu zajęta jest na mieszkanie, wówczas podatek wymierza się tylko od części mieszkalnej. Rozporządzenie wykonawcze postanawia jednak, że łącznie używana równocześnie na mieszkanie i na zakład przemysłowy, uważa się za izbę mieszkalną. Niemniej jednak jesteśmy zdania, że samo wstawienie jakiegoś sprzętu mieszkalnego, n. p. łóżka, do pracowni jeszcze nie zmienia charakteru pracowni. Dlatego więc lokal, zajęty na warsztat Pani, powinien być — naszym zdaniem — zwolniony z podatku lokatorskiego, a mieszkanie, jako złożone z jednego pokoju i kuchni, — również.

„BRZESKO”: 1) Podanie o wydanie zezwolenia na wysyłkę kwot miesięcznych dla uchodźcy, znajdującego się w Belgii, a mającego dom w Polsce, należy skierować do Kom. Dewizowej w Warszawie. 2) Do podania należy dołączyć pismo owego uchodźcy oraz ewent. poświadczenie jakiejś władzy w Belgii i komitetu dla spraw uchodźców. 3) W razie odmowy wydania zezwolenia nie ma Pan żadnych dalszych środków prawnych od tej decyzji.

„STAŁY CZYTELNIK, ANDRYCHÓW”: Ubezpieczalnia Społeczna stoi na stanowisku, że obsługaczka stała powinna być zgłoszona do Ubezpieczalni.

„AMERYKA”: Z ostrożności radzilibyśmy zasięgnąć informacji w Banku Polskim, oraz wnieść ewent. podanie do Komisji Dewizowej, gdyż w sprawach tych należy być nadzwyczajnie ostrożnym.

„P. PINKUS B.”: 1) Ponieważ mieszka Pan gdzie indziej, aniżeli wspomniana przez Pana osoba, u której zajęte zostały rzeczy za podatek lokatorski, przeto może Pan domagać się wyłączenia tych rzeczy z pod egzekucji. 2) Opłata wynosić tu będzie od pozwu 5 zł. 3) Skargę tę można wnieść przez adwokata, albo też bez zastępstwa adwokackiego, gdyż przy takiej sprawie nie ma przymusu adwokackiego.

„G. S.”: 1) Powinien Pan wystarać się o świadectwo dotychczasowej przynależności, gdyż będzie ono Panu potrzebne zarówno do zmiany przynależności, jak również do uzyskania dokumentów, o które Panu chodzi. 2) Ustawa o pozbawieniu obywatelstwa nie może mieć zastosowania do Pańskiego krewnego.

(Ciąg dalszy „Informatora prawniczego” ukaże się w numerze jutrzejszym).

Przedłużanie i wydawanie paszportów

W kwestii przedłużania ważności paszportów i wydawania nowych osobom które muszą wykazać się zezwoleniem na wyjazd za granicę, władza powinna zbadać, czy posiadacz paszportu nie utracił warunków potrzebnych do jego uzyskania.

Przedłużenie i wydawanie paszportów zagranicznych dla osób, przebywających czasowo za granicą, a podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu należy do konsulatów polskich. — Przedłużanie paszportów zagranicznych, wydanych w kraju osobom stanu urlopowanych, stale zamieszkałych za granicą, oraz podoficerów i szeregowców rezerwy, pospolitego ruszenia, oraz zaliczonych do pomocniczej służby wojskowej przebywających czasowo za granicą, załatwiają konsultaty bez porozumienia się z władzami krajowymi — natomiast wszystkim innym osobom, przebywającym czasowo za granicą, a podlegającym powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, konsultaty R. P. mogą przedłużyć paszporty na okres dłuższy niż 14 dni tylko za zezwoleniem właściwej władzy polskiej.

Wydawanie przepustek granicznych — bez zezwolenia

Do uzyskania przepustek granicznych dla osób — podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu nie potrzeba specjalnego zezwolenia władz wojskowych. Wydają je właściwe władze administracyjne, które nie zawiadamiają komendanta Rej. Uzup. o wydaniu przepustek.

Obowiązek pozostawienia w kraju dokumentów wojskowych — w razie wyjazdu

Kto wyjeżdża za granicę lub na terytorium W. M. Gdańska, — czy to na stałe, czy też tylko czasowo — ten nie może obecnie wywozić za granicę żadnych dokumentów, stwierdzających wykonanie powszechnego obowiązku wojskowego (zaświadczenia o rejestracji, dokumenty poborowe i dokumenty wojskowe). Wyjeżdżający za granicę zobowiązany jest złożyć te dokumenty na przechowanie do właściwego Komendanta Rej. Uzup., który wydaje odpowiednie zaświadczenie jakiego przy wyjeździe za granicę okazać należy organom kontroli granicznej. W związku z tym nie wolno wypuszczać za granicę osób, mających przy sobie te dokumenty wojskowe i nie przedkładających zaświadczenia komendanta Rej. Uzup.

Kiedy można cofnąć zezwolenie na wyjazd i wstrzymać wydanie paszportu

W niektórych wypadkach może nastąpić cofnięcie udzielonego już zezwolenia na wyjazd za granicę, względnie wstrzymanie wydania paszportu zagranicznego, lub jego przedłużenia. Mianowicie, na wypadek zarządzenia poboru, powołania do służby wojskowej lub do zebrań kontrolnych — władze wojskowe mogą cofnąć udzielone już zezwolenie na wyjazd, a powiatowe władze adm. ogólnej i konsultaty R. P. mogą wstrzymać wydanie paszportu zagranicznego, lub odmówić przedłużenia jego ważności w odniesieniu do osób, objętych wezwaniem — na czas aż do spełnienia obowiązku wojskowego. Ponadto ze względu na obronę Państwa może minister spraw wojskowych także w czasie pokoju zarządzić czasowe zupełne wstrzymanie wydawania zezwoleń na wyjazd za granicę, oraz paszportów tym osobom, które podlegają powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

Generalne wstrzymanie zezwoleń na wyjazd i paszportów podczas mobilizacji.

W razie ogłoszenia mobilizacji następuje całkowite wstrzymanie udzielania zezwoleń na wyjazd za granicę i wydawania paszportów wszystkim osobom podlegającym powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, które w takim wypadku paszport zagraniczny otrzymać mogą wyłącznie na podstawie zezwolenia Ministra Spraw Wojsk. O ile zaś osoby te otrzymały zezwolenie na wyjazd, lub paszport zagraniczny jeszcze przed ogłoszeniem mobilizacji, to i tak po ogłoszeniu mobilizacji zakazany jest ich wyjazd za granicę.

Adw. dr SZYMON LUSTGARTEN.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Rynki zbożowe pod znakiem niebezpieczeństwa wojny

żyto i owies polski są poszukiwane na rynkach światowych

Warszawa, 14. 4. (g. m.) Jak stwierdza Związek Eksporterów Zboża R. P., pomimo że zbliżamy się coraz bardziej do końca kampanii, nacisk olbrzymich woszczorocznych zapasów nie przestaje oddziaływać, tym bardziej, że Argentyna prawie że jeszcze nie zaczęła na dobre sprzedawać swych nadwyżek. Zbiory w tym kraju ocenia się z każdym miesiącem coraz wyżej, tak że ostatnie obliczenia mówią o cyfrze ponad 6 milionów ton nadwyżki wywozowej pszenicy. Również i inni eksporterzy, jak Stany Zjednoczone, Kanada i Rumunia, dysponują nadal jeszcze znacznymi zapasami. W żadnym więc kraju, mimo niejednoznacznie bardzo realnego niebezpieczeństwa wojny, nie ma obaw o możliwość późniejszego dokupienia się. Ponieważ przy tym wszystkie prawie kraje przygotowały już mniej czy więcej poważne rezerwy zbóż, brak więc tendencji do silniejszego wykorzystania obecnego niskiego poziomu cen.

Czynnikami utrudniającymi związek cen są także wiadomości o znacznej poprawie stanu zasiewów pszenicy ozimej w Stanach Zjednoczonych. Duże ilości opadów przyczyniły się do wybitnej poprawy oziminy we wszystkich prawie stanach. Wskutek tego pierwsze szacunki zbiorów pszenicy ozimej, opiewające na około 500 milionów buszli, poprawiono już na 560 do 570 milionów buszli. Bezpośrednim skutkiem lepszych widoków zbiorów było obniżenie cen pszenicy amerykańskiej celem wzmożenia jej wywozu.

Powtarzają się ciągle wiadomości o mało pomyslnym przezimowaniu zasiewów w Rosji, a nawet o ograniczeniu obszaru uprawy pszenicy w tym kraju. Poza tym rozwój zasiewów w innych krajach odbywa się normalnie. Z Indii Brytyjskich początkowo przychodziły alarmujące wiadomości, ostatnio zaś mówią się o zupełnie normalnym stanie zasiewów, oraz Australii, gdzie po początkowej suszy, również nastąpiła znaczna poprawa.

W Europie decydujące jak zwykle były zakupy Anglii, która obok pszenicy kanadyjskiej i australijskiej interesowała się też silnie pszenicą argentyńską. Zwiększył się przy tym dówóz do Anglii pszenicy rumuńskiej, zakupywanej w wykonaniu znanych ramowych kontraktów. W Holandii i Belgii miały zbyt wszystkie proveniencje kupowane prawie wyłącznie na bliskie terminy albo z drugiej ręki. Większe transakcje zawarła Argentyna z Niemcami na 100.000 ton pszenicy, wzamian za materiały kolejowe, oraz Kanada z Norwegią. Mówi się też o bliskim zawarciu umowy Jugosławii z Włochami na dostawę poważniejszych

ilości pszenicy po cenach wyższych od cen wojnowodewizowych.

Jeśli chodzi o żyto, to obroty międzynarodowe tym artykułem doznały ostatnio znacznego ożywienia, szczególnie w porównaniu do bardzo słabych pod tym względem ostatnich kilku miesięcy. Główną przyczyną tego ożywienia było szybkie wyczerpywanie się własnych zapasów w krajach importujących, w pewnej mierze oddziałalo tutaj również zastępowanie kukurydzy żytem. W większych obrotach najpoważniejszy udział miała Polska, której żyto zwyklowało o kilka procent. Poza tym kupowano, jak i w poprzednich miesiącach żyto litewskie, które jednak pod koniec miesiąca ze względu na wypadki polityczne nie było już oferowane. Z innych proveniencji było na rynku żyto argentyńskie, które po obniżeniu cen miało stały zbyt do Holandii. O rezultacie nowych zbiorów wiadomo tylko tyle, że w Europie środkowej stan zasiewów przedstawia się nieźle, natomiast na zachodzie zasiewy poniosły w ciągu zimy poważne szkody.

Na rynku krajowym brak poważniejszej reakcji na zwiększone w ostatnim czasie zakupy jest dowodem, że zapasy w kraju są jeszcze nadal duże.

Geny wszystkich gatunków jęczmienia wzrosły przy utrzymującej się mocnej tendencji. Przyczyniło się do tego zupełnie wyjście z rynku Litwy oraz podwyższenie ofert polskich wywołane wyczerpywaniem się zapasów.

W tej sytuacji dominujące stanowisko na rynku miał jęczmień argentyński, który jednak wskutek zbyt nerwowej podaży wahał się w cenach. Znacznie mniejsze znaczenie miał jęczmień perski, który obok Anglii wzbudził zainteresowanie również w Belgii. W większej mierze zaczął się pojawiać jęczmień kanadyjski. Przejściowo zaznaczyła się silniejsza podaż ciężkich jęczmion duńskich, które kupowane były w Belgii i w Szwajcarii.

W zakresie owsa również zaznaczyło się w niektórych krajach wyczerpanie zapasów, wskutek czego też nastąpił wzrost obrotów. Szczególnie dobrym odbiorcą stała się Holandia, która przed kilku tygodniami jeszcze sama ekaportowała.

Dobry zbyt po zwiększających cenach miał owies polski na bliskie terminy. Obecnie nie wolno już wywozić owsa z Polski bez specjalnego zezwolenia. Anglia kupowała prawie wyłącznie owies kanadyjski, który do innych krajów kalkulował się zbyt drogą.

Na rynku krajowym owies miał tendencje wyraźnie zwyklową na wszystkich giełdach.

Ugomo-polski Kongres w sprawie gospodarki wodnej

Warszawa, 14. 4. (g. m.) Projektowane jest zwołanie do Warszawy Kongresu ogólnopolskiego, poświęconego sprawom gospodarki wodnej.

Na Kongresie mają być poruszone wszystkie dziedziny gospodarki wodnej i uchwycona hierarchia potrzeb, pod względem technicznym jak i gospodarczym.

Sprawa Wisły, jako sprawa naczelnego zagadnienia, ma być na Kongresie specjalnie uwypuklona.

Odnosnie terminu zwołania Kongresu, postanowiono starać się o przygotowanie w czasie jak najkrótszym — możliwie w końcu bieżącego roku.

Do ścisłego Komitetu, który zajmie się opracowaniem programu prac Kongresu i jego organizacją powołano: inż. inż. P. Bomasa, E. Kluźniaka, K. Rodowicza, Z. Rudolfa oraz p. M. Chudyskięgo.

wnienia w interesie obrony państwa sprawności komunikacji. Wykonywanie takich prac przygotowawczych jest również obowiązkiem zarządów komunikacji samorządowych i prywatnych.

W razie wybuchu wojny, lub zarządzenia mobilizacji oraz w wypadkach, gdy tego będzie wymagał interes obrony państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów, podporządkowuje się wszystkie komunikacje interesom obrony państwa.

Dalsze rozdziały ustawy mówią o bezpieczeństwie i ochronie tajemnicy w zakresie spraw objętych niniejszą ustawą, o wojskowej służbie komunikacji i wreszcie o sankcjach karnych za niestosowanie się do przepisów ustawy. Sankcje te są bardzo surowe.

Trzecia wreszcie ustawa, także z dnia 30 marca br. wprowadza powszechny obowiązek świadczeń rzeczowych.

Obowiązek ten obejmuje: obowiązek udzielania danych o przedmiotach świadczeń rzeczowych, obowiązek przyspasabiania się do działalności, odpowiadającej potrzebom obrony państwa lub warunkom wojennym, wreszcie obowiązek odstępowania na rzecz państwa przedmiotów świadczeń rzeczowych i podporządkowania się dla tego celu innym zarządzeniom władzy.

W razie wybuchu wojny, lub zarządzenia mobilizacji oraz w wypadkach, gdy będzie tego wymagał interes obrony państwa — Rada Ministrów, jeśli dane uprawnienie nie służy innej władzy, może: zakazać wywozu wszelkiego rodzaju ruchomości za granicę, lub przywozu z zagranicy na obszar państwa, lub do pewnych jego części; normować oraz poddawać kontroli obrót towarowy i pieniężny oraz działalność instytucji z tym obrotem związanych, zarówno na rynkach wewnętrznych jak i w stosunkach z zagranicą; wprowadzić na rzecz państwa lub innych podmiotów prawnych wyłączność wytwórczości i obrotu surowców, półfabrykatów i fabrykatów; normować wytwórczość lub spożycie; nakazać lub zakazać wytwarzania lub przerobu pewnych produktów, tworzyć przymusowo związki i zrzeszenia gospodarcze, mające na celu organizowanie wytwarzania, przetwarzania, gromadzenia i rozdziału świadczeń rzeczowych.

Dalsze rozdziały ustawy precyzują zakres i sposób wypełniania obowiązku świadczeń rzeczowych, mówią o bezpieczeństwie i ochronie tajemnicy oraz zawierają sankcje karne wobec niestosujących się do przepisów ustawy.

Nowe ustawy dotyczące spraw obrony państwa

W trzech kolejnych numerach Dziennika Ustaw z dnia 31 marca, 1 i 4 kwietnia ukazały się ustawy, dotyczące zagadnień obrony państwa.

Pierwsza z nich, z dnia 30 marca br. dotyczy zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o obowiązkach odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony państwa.

Wprowadzone zmiany przewidują m. in., iż na wniosek ministra spraw wojskowych Rada Ministrów może ten obowiązek wprowadzić także w czasie pokojowym. — Poza tym w przypadkach szczególnej potrzeby, — stwierdzonej uchwałą Rady Ministrów, przedmioty te mogą być przez władze wojskowe zatrzymane na czas dłuższy, niż dni 14.

Druga ustawa również z dnia 30 marca b. r. traktuje o komunikacjach w służbie obrony państwa. Przepisy ustawy stosują się do następujących komunikacji: kolei żelaznych, poczty, telegrafów i telefonów, żeglugi morskiej, żeglugi śródlądowej, żeglugi powietrznej, dróg i ruchu kołowego.

Według brzmienia ustawy, władze i organy rzą-

dowe oraz państwowych przedsiębiorstw komunikacyjnych są już w czasie pokoju obowiązane do ścisłego współdziałania z władzami wojskowymi w pracach przygotowawczych, dotyczących zape-

Czy będzie zwołana wielka konferencja eksportowa?

Równoległe z reorganizacją naszego importu, dokonana ma być poważna przemiana kierunkowa i organizacyjna naszego eksportu i w tej mierze należy przewidywać zwołanie specjalnej konferencji eksportowej z udziałem zainteresowanych przedstawicieli organizacji gospodarczych i samorządu gospodarczego.

Zanim jednak nastąpi zwołanie konferencji eksportowej, która wyznaczy nowe drogi i zasady dla naszej ekspansji gospodarczej, szereg izb przemysłowo-handlowych w kraju, a mianowicie izba warszawska, katowicka, sosnowiecka i gdyńska delegowały wkrótce po ukończeniu konferencji im-

portowej, specjalnych wysłanników do krajów zamorskich, dla przeprowadzenia na miejscu badań nad możliwością rozszerzenia naszego wywozu i rozbudowania wzajemnych obrotów. Wysłannikom tym zalecano w pierwszym rzędzie badanie takich możliwości rozwojowych, które gwarantowałyby naszemu gospodarstwu, nie tylko doraźny korzyści eksportowe i importowe, lecz stworzyły podstawę dla wytknięcia stałych dróg zabezpieczających trwałość naszych poziomów eksportowych i bezpośrednio naszego zaopatrzenia w surowce.

W tych dniach Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie otrzymała pierwsze sprawozdania z

Dzisiaj w kinoteatrze „WANDA“ Arcydzieło filmowe które od miesięcy budzi entuzjazm wszystkich stolic Europy

WIEZIENIE KOBIET

Przepiękny dramat miłosny, a zarazem społeczno-obyczajowy — W roli głównej kusząco piękna **VIVIANE ROMANCE** — emocjonująca akcja — Rewelacyjna gra — Napięcie i sensacjaW sobotę dnia 15 go o godz. 3-ej popołudniu
W niedzielę dnia 16 bm. o g. 10 i 12 przedp.

poranki filmowe z filmu „KIBIC“ W roli głów. Fernandel

wyniku prac delegatów w krajach zamorskich. Ze sprawozdań tych wynika, że wysłannikom izb, obok zebrania materiału ogólnie - informacyjnego, udało się w ciągu ostatnich dwóch miesięcy uzyskać szereg zamówień, a mianowicie na rynku południowo - afrykańskim: na komplety skrzynkowe, rękawiczki skórkowe, łączniki kuto-lane, śruby, listwy, sedesy, drzwi płytowe, pługi i lemiesz oraz wyroby fajansowe. Z zamówień tych została już wykonana pierwsza wysyłka. Wysłannicy opracowują obecnie nowe zamówienia.

Wysłannik eksportowy Izby Warszawskiej w Argentynie uzyskał zamówienie na drut ocynkowany w ilości ok. 780 ton, wartości zł. 175.000, 5.000 kg. przędzy sztucznego jedwabiu wartości ok. 22.000 zł. etc. W opracowaniu jest zamówienie na ok. 20.000 ton węgla, które prawdopodobnie zostanie wykonane jeszcze w bieżącym miesiącu. Obecnie istnieje w Argentynie zainteresowanie polskimi skórkami zajęczymi i króliczymi do fabrykacji kapeluszy. Jedną z firm, pozostająca stale w kontakcie z Izłą Przemysłowo-Handlową w Warszawie, zawiadomiła, iż udało jej się uplastować w Argentynie łączniki kuto-lane wartości ok. 100.000 złotych, przy czym uzyskała cenę o 12 proc. wyższą od zeszlorczonej.

Do Warszawy przybył ostatnio przedstawiciel jednego z poważniejszych perskich domów importowych, dokonał on poważniejszych zamówień na tkaniny białostockie, obuwie płócienne z podeszwą gumową, wyroby gumowe, szkło oraz guziki, wartości kilkuset tysięcy funtów. Toteż Izba zamierza wydelegować do Iranu wysłannika eksportowego, któryby przeprowadził dokładne badania co do pojemności rynku oraz starał się przeprowadzić konkretne transakcje.

Wreszcie wysłannikowi eksportowemu Izby Warszawskiej w Urugwaju udało się przeprowadzić szereg transakcji na materiały ubraniowe bawełniane, tkaniny bawełniane, tkaniny lniane, kleje skórne i kostne, dyktę, tarcicę jodłowo-świerkową i dębową. Obecnie zaś prętkuje on o większe zamówienia na meble gięte oraz słód i jęczmień browarny. Istnieje również możność wprowadzenia na rynek urugwajski polskich wełnianych materiałów damskich i męskich.

Nasilenie pryszczycy w Polsce

Warszawa, 14. 4. (g. m.) Według danych Ministerstwa rolnictwa i reform rolnych w okresie od 15 do 31 marca r. b. zarejestrowano 396 ognisk (miejscowości) pryszczycy (zarazy pyska i racic), w tym na woj. krakowskie przypada 39 ognisk, na woj. białostockie 10, na kieleckie 5, na lubelskie 37, na lwowskie 72, na łódzkie 1, na nowogródzkie 1, na poleskie 20, na pomorskie 32, na poznańskie 2, na stanisławowskie 10, na śląskie 30, na tarnopolskie 100, na warszawskie 34, na wołyńskie 3 ogniska. Po wyłączeniu 160 ognisk wygasłych na dz. 31 marca pozostaje 236 ognisk czynnych.

Ogółem w dniu 31 marca r. b. pryszczycy istniała na terenie 15 województw i 72 powiatów, obejmując 510 zagrod. Ponieważ w dniu 15 marca zaraza istniała w 417 zagrodach, przeto w ciągu wskazanego okresu, stwierdzono wzrost nasilenia zarazy o 22,3 proc.

Przekazy pieniędzy do Z. S. R. R.

Komisja Dewizowa wydała wyjaśnienie w sprawie przekazywania kwot pieniężnych do Z.S.R.R.

Co przewiduje projekt ustawy o nieuczciwej konkurencji?

Warszawa, 14. 4. (g. m.) Centralne organizacje przemysłowe i kupieckie oraz izby przem.-handlowe opracowały projekt ustawy o zwalczaniu nieuczciwego współzawodnictwa.

Projekt postanawia m. in. w paragrafie 1, że: „kto celem ułatwienia warunków współzawodnictwa dokonuje czynów, które sprzeczne są z dobrymi obyczajami winien na żądanie zaniechać tych czynów i zapłacić odszkodowanie.

Żądający odszkodowania nie potrzebuje udawać wysokości poniesionej szkody, lecz może żądać odszkodowania ryczałtowego, którego wysokość nie może przekraczać 5 tysięcy złotych.

Doniosłe znaczenie dla handlu mają paragrafy 14 i 15 projektu, które mówią:

Przed wyborami samorządowymi w Przemyślu

PRZEMYŚL, w kwietniu.

Termin wyborów miejskich w Przemyślu wyznaczony już został na 21 maja br. Miasto podzielono na 10 okręgów wyborczych z tym, że na dzielnicę Zasanie, zamieszkałą przeważnie przez ludność nieżydowską, przypaść ma 17 mandatów radzieckich na ogólną liczbę radnych 40-tu. Ludność Zasania stanowi niespełna 1/4 część całej ludności miasta, dzielnicy tej należałoby tedy w myśl art. 7 ustawy o wyborze radnych miejskich z 16 VIII. 1938 „w zależności od liczby mieszkańców” przydzielić co najwyżej 13 mandatów. Przez ustalenie liczby mandatów 17 dla Zasania ludność żydowska, mieszkająca w zwartych ugrupowaniach po prawej stronie Sanu, pozbawiona została możliwości wyboru należnej jej reprezentacji w Radzie miejskiej w stosunku do swej siły liczebnej w całym mieście — nawet, gdyby dało się uniknąć wszelkiego rozbitcia głosów żydowskich przy wyborach. W śródmieściu słożono niemal całą ludność żydowską w jeden siedmiomandatowy okręg wyborczy, w którym „dla ratowania przed zalewem żydowskim” będzie oczywiście wniesiona jedna — jedyna lista polska, tak, iż Żydzi przy najwyższym wysiłku będą mogli w okręgu tym zdobyć co najwyżej 6 mandatów. Poza tym istnieje możliwość zdobycia w jednym jeszcze okręgu jednego do dwóch mandatów — o ile ludność żydowska wystąpi do wyborów w jednolitym bloku ogólnie-żydowskim. O ileby podjęte już w tym kierunku przez ugrupowania narodowo-żydowskie starania o scementowanie takiego bloku nie dały pozytywnego rezultatu, zagraża Żydom przemyskim utrata przedstawicielstwa w Zarządzie miejskim.

W obliczu tego groźnego niebezpieczeństwa i w dzisiejszej sytuacji politycznej żydostwa polskiego, wewnętrzna konsolidacja społeczeństwa w imię hasła narodowej dyscypliny i obrony zagrożonych interesów ogółu żydowskich mieszkańców miasta, powinna dla każdego Żyda stanowić dogmat polityczny w obecnej kampanii wyborczej. — Małe ugrupowania polityczne i gospodarcze, nie mające ani większych widoków na samodzielne zdobycie nawet jednego mandatu, ani — co jesz-

Kwoty przekazywane do Sowietów z tytułu transakcyj handlowych za pośrednictwem Polskiego Instytutu Rozrachunkowego, obejmować mogą poza należnością za towary także koszty przewozu, opłaty celne, prowizje itp. Wszelkie inne przekazy pieniężne do Sowietów wymagają specjalnych zezwoleń Komisji Dewizowej.

Wprowadzenie europejskiego systemu miar i wag w Egipcie

W egipskim Dzienniku Urzędowym z dnia 27 marca r. b. zostało opublikowane zarządzenie, na mocy którego za prawną jednostkę miary i wagi uważany będzie: metr, kilogram i litr. Powyższe zarządzenie wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od daty jego ogłoszenia.

„Kto sprzedaje w handlu detalicznym towar poniżej cen żądanych lub wyznaczonych, podlega karze do 3.000 zł, lub karze aresztu, lub obu tym karom łącznie.

Takiej samej karze ulega ten, kto w handlu detalicznym udziela dodatków do towarów i upustów procentowych (rabatów, skont itp.) od cen wyznaczonych lub żądanych.

„Kto sprzedaje w handlu detalicznym towary markowe powyżej cen wyznaczonych, podlega karze grzywny do 3.000 zł, lub karze aresztu lub obu tym karom łącznie.

Za towary markowe uważa się towary oznaczone firmą lub marką wytwórcy o ustalonych przez niego: jednostce, jakości, wadze lub miarze i cenie“.

Nie ma pieczywa świątecznego bez proszku do pieczenia „Dwa klucze“.

cze ważniejsze — odpowiednio ukwalifikowanych kandydatów, powinny w tych warunkach wzorem innych miast polskich wyrzec się małostkowych, partykularnych ambicji i skupić się wokół jednolitego frontu narodowo-gospodarczego, aby przez wybór możliwie jak największej reprezentacji w Radzie miejskiej uratować mandat żydowskiego ławnika.

Nie tak to dawno jeszcze, kiedy ludność żydowska w Przemyślu miała obok ławnika swego przedstawiciela także i w Prezydium miasta. Było to za owych „dobrych” czasów, kiedy nikt jeszcze nie miał odwagi kwestionować prawa ludności żydowskiej do należnej jej w stosunku do siły liczebnej reprezentacji w organach miejskiego Samorządu. W czasie ostatniej kadencji Rady miejskiej, gdy w Magistracie zasiadał już tylko jeden Żyd, a w całym kraju wiały wiatry z innego „klimatu” politycznego, obrona interesów żydowskich na ratuszu nasuwała nieraz poważne trudności. Dzięki sumiennemu wysiłkom radnych żydowskich, umiejętnej taktyce i dużemu doświadczeniu przewodniczącego Koła Żydowskiego dra Reichmana, tudzież ofiarnym trudom ławnika Hapsła udało się mimo to utrzymać naogół harmonijną współpracę z większością polską i zabezpieczyć ludności żydowskiej odpowiedni udział w budżetowych dotacjach na społeczne i kulturalne cele żydowskie. Wszystkie warstwy żydowskie znajdowały w radnych żydowskich rzetelnych obrońców swoich interesów, a spokojny narodowościowy na Ratuszu mimo prób zamącenia go przez klub endecki stanowił też rękojmię spokojnego współżycia wszystkich obywateli miasta — bez różnicy wyznania i narodowości.

Wyborcy żydowscy, oceniając należycie te dodatnie wyniki pracy Koła narodowo-żydowskiego w ubiegłej kadencji, doświadczenie i kwalifikacje jego kierowników, tudzież obecną sytuację, wynikającą z przedstawionej wyżej geometrii wyborczej, niezawodnie obdarzą nadal swym zaufaniem kandydatów żydowskiego Bloku narodowo - gospodarczego i nie dopuszczą przez rozbitcie głosów do utraty jakiegokolwiek placówki, która da się jeszcze zdobyć przy solidarnym wystąpieniu całej ludności żydowskiej. Dojrzałość polityczna mas żydowskich unicestwi wszelkie warcholstwo.

REPERTUAR KINOTEATROW

ADRIA: „O czym się nie mówi“ (Engelówna, Cybulski, St. Wysocka).

APOLLO: „Dr. Murek“ (Brodniewicz, Wysocka i in.).

ATLANTIC: „Suez“ (Tyrone Power, Loretta Young) i „Jego kochany chłopiec“.

L. OPP: „Maria Antonina“ (Norma Shearer i Tyrone Power) i „Subretka“ (Olimpia Branda i Ray Milland).

MUZEUM: „Płomienne serca“.

PROMIEN: „Królowna Śnieżka“

SCALA: „Trzech przyjaciół“ (Robert Taylor, Margaret Sullivan i in.).

SZTUKA: „Mała Miss“ (Shirley Temple).

„ŚWIT“: „Mikado“ (Kenny Baker, Martyn Green, Sidney Granville).

UCIECHA: „Włóczęgi“ (Szczepko i Tońko).

WANDA: „Więzienie kobiet“ (Viviane Romance).

KUPON ZNIŻKOWY DO KIN ATLANTIC

Ważny 15 kwietnia. Wyciąć i przedłożyć do wymiary. w Kolekturze Zw. Inwalidów, Grodzka 59 w Perfumerii N. Meersanda św. Marka 20 lub w Adm. „N. Dziennika“ Orzeszkowej 7

„LIST DO MATKI“ (A BRIWAŁE DER MAMEN)

nadchodząca największa atrakcja Krakowa!!

Do wszystkich Lokalnych Komisji Szeklowych zach. Małopolski i Śląska!

Wszystkie miejscowości zach. Małopolski i Śląska są już w posiadaniu materiału szeklowego. Centralna Komisja Szekłowa wzywa wszystkie Lokalne Komisje Szekłowe do:

1) natychmiastowego ukonstytuowania się (wedle cyrkularza C. K. Sz. L. 1/39 z dn. 30. III. 1939).

2) podania do wiadomości C. K. Sz. składu osobowego (wraz z przynależnością partyjną) oraz adresem L. K. Sz.

3) bezzwłocznego przystąpienia do akcji.

Adres C. K. Sz.: Kraków, ul. Wielopole 9.
Centralna Komisja Szekłowa zach. Małopolski i Śląska

KWIECIEŃ

Wschód słońca
4 g 36 m

15

Zachód słońca
18 g 15 m

SOBOTA

26 Nisan 5699

Dr Werner Bloch w Krakowie

W dniu wczorajszym przybył do Krakowa drugi członek delegacji palestyńskiej tow. Dr. Werner Bloch.

Dr. W. Bloch pochodzi z Niemiec, gdzie był czynny jako jedna z czołowych osobowości ruchu syjonistycznego. Jest on współzałożycielem ruchu młodzieży „Blau-Weiss”, który odegrał tak wybitną rolę w życiu syjonistycznym Niemiec.

Dr. Werner Bloch należy do najlepszych mówców ruchu. Dzięki jego znakomitym mówom i referatom ruch syjonistyczny zyskiwał nowe sfery, głównie ze sfer najbardziej zaasymlowanych. Od kilku lat mieszka Dr. Bloch stale w Palestynie, gdzie bierze żywy i wybitny udział w życiu jiszuwu, stojąc na czele różnych instytucji. Jest on świetnym znawcą wszystkich problemów palestyńskich, a głównie kolonizacyjnych.

Spółczenstwo żydowskie Krakowa będzie miało sposobność usłyszeć Dr. Wernera Blocha na jednym zebraniu, które odbędzie się w najbliższych dniach, na którym szan. nasz gość palestyński wygłosi referat na temat „Palestyna w obliczu decydujących rozstrzygnięć”.

Wielki zjazd Polaków z zagranicy w Krakowie

W sali Domu Śląskiego w Krakowie odbył się onegdaj Walny Zjazd Okręgu Krakowskiego Towarzystwa Pomocy Polonii Zagranicznej. Na zebraniu szczegółowe sprawozdanie z działalności Okręgu Krakowskiego złożył wiceprez. ks. Wł. Śledź. W nadchodzącym okresie czeka Zarząd okręgu Krakowskiego specjalnie wyteżona praca, a to w związku z mającym się odbyć w miesiącach lipcu i sierpniu w Krakowie III Zjazdem Polaków z Zagranicy, II Zlotem młodzieży polskiej z zagranicy i II igrzyskami z Polonii Zagranicznej.

Walne Zebranie Okręgu Krakowskiego T. P. P. Z. uchwaliło podziękowanie dla ustępującego Zarządu oraz wybrało Zarząd Okręgowy, z prof. dr. Walentym Winidem na czele.

Z Polskiej Akademii Umiejętności

Posiedzenie Wydziału Filologicznego odbędzie się w poniedziałek, dnia 17 b. m. Porządek dzienny: A. Część naukowa, Czł. R. Dyboski przedstawi własną pracę pt. William Morris jako poeta i prozaik. Czł. T. Sinko zreferuje pracę Wł. Madyty pt. De momento pulchritudinis in deorum imaginibus contemplandis apud auctores Graecos II. s. p. Chr. n.

Ważne dla importerów

Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie podaje do wiadomości zainteresowanych importerów tutejszego okręgu, że termin wnoszenia podań o przywóz towarów reglamentowanych z kontyngentów maj-czerwiec bieżącego roku upływa z dniem 24 kwietnia 1939 r.

Kurs lotniczy Aeroklubu Krakowskiego

Z dniem 17 b. m. rozpoczyna Aeroklub Krakowski 2 miesięczny kurs teoretyczny szybowcowo-motorowy dla kandydatów na pilotów szybowcowych i motorowych P. W. i turystycznych pod hasłem „uczmy się latać!”

Program kursu obejmuje przedmioty potrzebne do całkowitego wyszkolenia teoretycznego szybowcowego i motorowego, bez którego to kursu nie będzie można rozpocząć wyszkolenia praktycznego pilotów szybowcowych i motorowych w lecie br.

Zgłoszenia przyjmuje sekretariat ul. Basztowa 10 codziennie od godz. 10—12 i od 17—18-tej, tamże szczegółowy program i warunki kursu tel. 159-35. Aeroklub Krakowski krzewiąc zamiłowanie do pięknego sportu lotniczego, wzywa wszystkich, aby zapisywali się na kurs i uczyli się latać.

Aresztowanie zabójcy

Pomiędzy grupą kilkudziesięciu parobczaków gromad Groble i Swiniary wywiązała się onegdaj na tle porachunków osobistych gwałtowna bójka, w czasie której Michał Sarara z Grobli zranił ciężko z pistoletu 31-letniego Jana Dziurę ze Swinar. Ranny, którego w groźnym stanie odwieziono do szpitala, nazajutrz zmarł. Sarara został aresztowany i oddany do aresztu sądu grodzkiego w Bochni.

Przed Walnym Zgromadzeniem Izby Adwokackiej w Krakowie

Z inicjatywy Stowarzyszenia Adwokatów Żydów w Krakowie odbędzie się dziś godz. 7 wiecz. w sali Żydowskiego Towarzystwa Teatralnego w Krakowie, przy ul. Stolarskiej 9, I. p. pieniarne zebranie adwokatów.

Stowarzyszenie Adwokatów Żydów w Krakowie apeluje do Kolegów, którzy nie będą brali udziału w Walnym Zgromadzeniu Izby Adwokackiej w Krakowie w dniu 20 bm., a którzy dotąd nie nadstawili pełnomocnictw do głosowania, aby — z uwagi na dzisiejszy ostateczny termin — uczynili to w dobrze zrozumianym własnym interesie bezzwłocznie i przesłali je sekretariatowi stowarzyszenia pod adresem: adw. dr. Jakub Wolf, Kraków, Wielopole 8/3.

Z okazji zaręczyn naszego kochanego Kolegi p. LESZKA LANDERFRA z panną BRONIA KOZUSZNIK serdecznie gratulują
2097g WSPÓLPRACOWNICY.

KRAKOWSKA GIEŁDA ZBOŻOWA.

KRAKÓW, 14 kwietnia. Pszenica 80% ziarn. szkilsta 23.25-23.75, pszenica jednolita czerwona 22.50-22.75, pszenica jednolita biała 22.50-22.75, zbierana 21.75-22, żyto stand. I 15.50-15.75, standart II 15.25-15.50, jęczmień jednolity 18.5-19.00, przemiałowy 17.75-18.25, pastewny 17.25-17.50 owies niezadeszcz. 19-19.50, standart I (lekko zadeszczony) 18-18.50, standart II (zadeszczony dop.) 17.75-18, mąka pszenna wyciagowa 30 proc. 42.25-45.25, wyciagowa 35 proc. 41.25-44.25, gat. I 50 proc. 39.25-40.75, gat. IA 65 proc. 35.25-37.25, gat. II 35-65 proc. 33-35, gat. II 50-60 proc. 31.25-32.75, gat. 50-65 proc. 30.50-31, gat. II. 60-65 proc. 24.75-25.25, pastewna 15.25-15.75, razowa 95 proc. 39-39.25, mąka żytnia okr. krakowskiego gat. 55 proc. 27-27.50, razowa 95 proc. 24.50-24.75, mąka żytnia okr. Poznańskiego gat. IA 55 proc. 27-27.50, otręby pszenne standartowe mlańkie 13.25-13.50, średnie 12.75-13, żytnie standartowe 12.75-13, jęczmiennie 12.75-13.25. Obroty i tendencje: pszenica 72 spokojna, żyto 38.5 spokojna, jęczmień 109 lekko zwyżkowa, owies 50 ożywiona. Ogólny obrót 851 ton, tendencja ogólna spokojna.

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOŻOWA.

POZNAŃ, 14 kwietnia. Pszenica 19.25-19.75, mąki pszenne wszystkie gatunki plus 25 gr. Reszta notowań bez zmiany. Tendencja i obroty: pszenica 42 spokojna, żyto 755 spokojna, jęczmień 110 spokojna, owies 115 spokojna.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

WARSZAWA, 14 kwietnia. Kursy zamknięcia. Akcje: Bank Polski 123, Zyrardów 62, Haberbusch 70.50, Ostrowiec 80-75.9, orbita 106, Modrzejów 21-20.50, Cakler 39-

Anda Ekstein Meilech Rosenberg

Rzeszów Antwerpia
zaręczeni w kwietniu 1939 r.
Osobnych zawiadomień nie wysyła się

Sala Wiener Szymek Weisman

Tarnów
zaręczeni w kwietniu 1939 r.
Osobnych zawiadomień nie wysyła się

Musia Zucker Mgr. Henryk Grünspan

Rzeszów
zaręczeni w kwietniu 1939 r.
Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

Z okazji zaręczyn naszego współpracownika Mgra HENRYKA GRÜNSPANA z p. MUSZKĄ ZUCKER serdecznie gratulują
2406k DYREKCJA ZWIĄZKU KREDYTOWEGO w Rzeszowie.

Z okazji zaręczyn naszego współpracownika Mgra HENRYKA GRÜNSPANA z p. MUSIĄ ZUCKER, serdecznie gratulują
2407k URZĘDNICY ZWIĄZKU KREDYTOWEGO w Rzeszowie.

Z okazji zaręczyn naszego kolegi Mgra H. GRÜNSPANA z p. MUSZKĄ ZUCKER najserdeczniej gratulują
2408k J. Weissberg, Mgr I. Weissberg, L. Reich, N. Fuas.

Z okazji zaręczyn naszego brata i szwagra Mgra H. GRÜNSPANA z p. M. ZUCKEROWNĄ, serdecznie gratulują
Dr S. Wistrelchowle — Krosno,

2409k D. Grünspanowie, Szymon Grünspan w Rzeszowie.

Naszej najdroższej MUSIENCIE z okazji zaręczyn z kol. Mgr. H. GRÜNSPANEM najserdeczniej gratulują
G. ENGELBERGOWIE — Łańcut,
2410k SALEK ZUCKER z żoną, GENO ZUCKER.

Z okazji zaręczyn naszego kochanego kol. Mgra HENKA GRÜNSPANA z p. MUSZKĄ ZUCKER, serdecznie gratulują
2411k CH. LIEBER, J. KLEIN.

Najserdeczniejsze gratulacje z okazji zaręczyn p. MUSI ZUCKEROWNEJ z p. Mgr. HENRYKIEM GRÜNSPANEM 6to
oddany współpracownik Firmy Wilhelma Zuckera (Spadk.)
2412k DAWID MESSING.

Z okazji zaręczyn naszego kolegi Mgra HENRYKA GRÜNSPANA z p. MUSIĄ ZUCKER, serdecznie gratulują
2413k I. Arafin, Ch. Spitz, N. Lorberbaum, K. Wallach

Z okazji zaręczyn kochanego kolegi Mgra HENKA GRÜNSPANA z p. MUSIĄ ZUCKER, serdecznie gratulują
2414k M. Grüss, N. Tennenbaum, D. Tuchfeld, A. Welchselbaum.

Z okazji zaręczyn naszego kochanego Kolegi MAJERA WEINBERGERA z p. HANIĄ REICHOWNĄ, życzymy dużo szczęścia i pomyślności.
2415g SZAJEK LEHRER, LONEK OBSTFELD

P. HANI REICHOWNIE I MAJEROWI WEINBERGEROWI z okazji Ich zaręczyn najserdeczniejsze gratulacje zaszylają
2416g D. NEUSTADT, A. LEHRER, O. HASS, B. ZOLMAN

Z okazji zaręczyn p. HANI REICHOWNY z MAJEREM WEINBERGEREM dużo szczęścia życzą
2416k U. FRIEDMANOWIE.

Naszemu Koledze p. MAJEROWI WEINBERGEROWI z okazji zaręczyn z p. HANIĄ REICHOWNĄ, serdecznie gratulują i dużo szczęścia życzą
2416g I. S. Bartkowski, A. Fischgrund, S. Scheiner, N. Wolf — Ch. Scheiner

Z okazji zaręczyn naszego Kolegi M. WEINBERGERA z p. HANIĄ REICHOWNĄ serdecznie gratulują
M. Lederberger, A. Katz, S. Wiesenfeld, W. Zahn.

Z okazji zaręczyn naszego kochanego Kolegi p. Majera WEINBERGERA z p. Hanią REICHOWNĄ, przesyłają najserdeczniejsze życzenia
2418g Aron, Dolek, Karol, Moniek i Zygmunt.

33.25, lillpop 92-90, Starachowice 58-57.50, Węgiel 38-37.50-37.75. Tendencja słabsza.

Papiery procentowe: 4 1/2 proc. poź. wewn. trzyna 63.25, 5 proc. poź. inwestycyjna I em. 86.50, II em. 85.50, 3 proc. poź. inwestycyjna aeryjna I em. 89, 5 proc. poź. koawersyjna 68, drobne 65, 4 proc. poź. konsolidacyjna odc. grube 64.50, odc. drobne 64, 4 proc. poź. dolarowa 41.50. Tendencja nieco słabsza.

Listy zastawne: 4 1/2 proc. ziemskie Ser. V. 62.50-61.50, 5 proc. listy m. Warszawy z 1933 r. 70-69-70, 5 proc. listy m. Częstochowy z 1933 r. 60, 5 proc. listy m. Łodzi z r. 1933 63.25-62-62.50. Tendencja nieco słabsza.

Dewizy: Bruksela 89.60, Amsterdam 232.40 Kopenhaga 111.30, Londyn 24.91, Nowy Jork czek 5.31 1/4, Nowy Jork kabel 5.31 1/4, Oslo 125.20, Paryż 14.11, Sztokholm 128.50, Zurych 119.- Rzym 27.91. Tendencja mocniejsza.

LONDYŃSKA GIEŁDA METALI

LONDYN, 14 kwietnia. Miedz standart per kasa 41 7/8-41 15/16, 3 mies. 42 1/4-42 5/16, elektrolit 47.50-48.50, selected 47.25-48.50, wirebara 48.50, cyna standart per kasa 216.25 216.50, 3 mies. 214-214 1/2, strąta 223.50, cynk natychmiast 13 3/8-13.50, termin 13 5/8-13 11/16, ołów natychmiast 14 1/8 14 3/16, termin 14 7/16-14.50, złoto 148.6.

KRONIKA ŚLĄSKA**Niemiec obraził naród polski**

Katowice, 14. 4. (K) Przed sądem okręgowym w Katowicach odpowiadał w dniu dzisiejszym obywatel gdański, Walerian Chmielecki, oskarżony o łżenie narodu i państwa polskiego. Sąd skazał Chmieleckiego na pół roku bezwzględnego więzienia. Wobec tego, że na Chmieleckim ciąży jeszcze nieuprawomocniony wyrok za podobne przestępstwo, osadzono go natychmiast po wyroku we więzieniu.

Górnik zasypany w szybie

Katowice, 14. 4. (K) Dzisiaj nad ranem na kopalni „Mysłowice“ w głębokości 350 mtr. zawalił się chodnik na przestrzeni 8 metrów. Pracujący na tym odcinku górnik Jakub Stachowicz z Jezora został zasypany. Wszczęta akcja ratownicza nie doprowadziła do odkopania nieszczęśliwego.

Dwaj chłopcy zatruci gazami

Sosnowiec, 14. 4. (K) Dwaj chłopcy, Józef Borowiec i Kazimierz Stefańczyk z Grodzca podczas zbierania odpadków węglowych ulegli zatruciu gazami, wydobywającymi się z żużli. Zaalarmowany lekarz pogotowia stwierdził śmierć Borowca wskutek zatrucia Stefańczyka zaś zdołano uratować.

Rozszarpany przez bombę

Sosnowiec, 14. 4. (K) W dniu wczorajszym bracia Piotr i Stanisław Czaplowiec udali się na pustynię Błędowską w celu zbierania złomu. W czasie poszukiwań znaleźli bombę lotniczą-niewypał, którą poczuli roabierać. Bomba wybuchła, urywając Piotrowi lewą nogę i lewą rękę, oraz zapaliła na nim ubranie. Ciężko ranny w drodze do szpitala zmarł. Stanisław doznał lżejszych obrażeń.

Ohydne morderstwo nieludzkiej matki

Sosnowiec 14. 4. (K) Policja sosnowiecka aresztowała wczoraj 18-letnią Leokadię Zatorską, zamieszkałą w Sosnowcu przy ul. Piłsudskiego 9 pod zarzutem ohydneho morderstwa Zatorska po urodzeniu nieślubnego dziecka poderżnęła mu gardło nożem stołowym, po czym zwłoki wrzuciła do kubła z ponyjami. Nieludzką dziewczynę osadzono w więzieniu.

KRONIKA ŁÓDZKA**Sądowe echa agitacji przedwyborczej w Łodzi**

Łódź, 14. 4. (G) W dniu wczorajszym rozpoczął się w Łodzi proces przeciwko Stanisławowi Łozińskiemu i Franciszkowi Kudali, oskarżonym o bójkę, w wyniku której zabity został Józef Rybak. Bójka ta miała miejsce na dzień przed wyborami do Rady Miejskiej w Łodzi i rozegrała się pomiędzy bojkówką socjalistyczną i endecką. W czasie śledztwa oskarżeni do winy się nie przyznali, lecz przewod sądowy wykazał niezbicie, iż brali oni udział w bójce, której wynikiem była śmiertelna ofiara.

W trakcie rozprawy sądowej doszło do komicznego epizodu kiedy świadek Czernik, radny i wiceprezes Stronnictwa Narodowego w Łodzi uskarżał się na to, że endecy stale ponoszą ofiary w ludziach. M. in. został pobity przez socjalistów niejaki Zółtobrodzki, członek Stronnictwa Narodowego. Przewodniczący stwierdza, że Zółtobrodzki jest synem Majera i Hindy, że przeszedł on niedawno na katolicyzm i przyjęty został do Stronnictwa Narodowego jeszcze przed wprowadzeniem paragrafu aryjskiego. W czasie przewodu sądowego stwierdzono również, że Kudala był w swoim czasie członkiem partii komunistycznej i z tego tytułu odsiadywał nawet karę więzienia.

W wyniku rozprawy sąd wydał wyrok skazujący obu oskarżonych po półtora roku więzienia.

Wybili szyby w synagodze

Łódź, 14. 4. (G) W Piotrkowie w żydowskim domu modlitwy, mieszczącym się w lokalu, należącym do włościańskiej spółdzielni rolniczej, nieznanymi sprawcy wybili szyby w oknach, pozostawiając kartkę z napisem: „Żydzi, wyprowadźcie się!“

Tragiczna śmierć akrobaty cyrkowego

Łódź, 14. 4. (G) W cyrku Staniewskich, który przyjechał na występy do Zgierza, miał miejsce tragiczny wypadek. Akrobata, Stanisław Jarzyna w czasie dokonywania ewolucji spadł z kilkumetrowej wysokości na głowę, ponosząc śmierć na miejscu.

Rekord i triumf sezonu

„SUEZ“ i „JEJ KOCHANY CHŁOPIEC“
nie. Dziś o g. 8 pop. i jutro o g. 10 i 12 przedp. Ostatnie poranki w kinie „ATLANTIC“

prolongujemy tylko do wtorku 18 bm włącz-

Projekt angielski -- odrzucony!**Oświadczenie prezydenta Weizmanna**

Jerozolima 14. 4. PAT. Prezydent Agencji Żydowskiej Weizmann po powrocie z Kairu oświadczył przedstawicielom prasy, że Żydzi

odrzućli brytyjski projekt rozstrzygnięcia zagadnienia palestyńskiego.

Zydzi polscy w U. S. A. gotowi do pospieszenia Polsce z pomocą

Nowy Jork, 14. 4. ZAT. Ambasador R. P. w Waszyngtonie hr. Potocki przyjął w dniu wczorajszym delegację Federacji Żydów Polskich w Stanach Zjednoczonych. Delegacja dała wyraz gotowości Żydów polskich w Ameryce do pospieszenia na każde wezwanie z pomocą ojczyźnie w wypadku zagrożenia niepodległości Polski.

W toku rozmowy poruszono także sytuację Żydów w Polsce, przy czym delegacja wyrazi-

ła opinię że dla dobra sprawy emigracji zagadnienie emigracji Żydów z Polski winno być traktowane jako część składowa ogólnego polskiego problemu emigracyjnego. Ambasador Potocki zgodził się z tą opinią. Dziękując delegacji za wyrażenie gotowości Żydów polskich w Ameryce do pospieszenia Polsce z pomocą, ambasador przyrzekł przesłać rządowi w Warszawie złożoną mu przez delegację deklarację.

Kontakty dyplomatyczne z Sowietami w oświetleniu min. Johna Simona

Londyn, 14. 4. PAT. Pod koniec wczorajszej debaty w Izbie Gmin rozwinęła się między posłem Labour Party Daltonem i zamykającym z ramienia rządu debatę kancierzem skarbu sir John Simonem dyskusja na temat Rosji sowieckiej.

Na zapytanie posła Daltona czy rząd angielski próbował pozyskać współpracę Rosji sowieckiej w akcji nad utrzymaniem pokoju, sir J. Simon odpowiedział, że nie istnieje żadne pragnienie wyłączenia Rosji sowieckiej. Zaraz po niemieckiej okupacji Czechosłowacji zwróciliśmy się do Sowietów, aby przyłączyły

się do deklaracji czterech mocarstw. Jednakże — podkreślił Simon — okazało się niemożliwym zrealizować tę myśl i Wielka Brytania zmuszona była do podjęcia innego kursu. Co się tyczy rosyjskiej sugestii konferencji, to jak podkreśla Simon, było rzeczą niezbędną, aby tego rodzaju konferencja miała powodzenie, albowiem załamanie się jej uczyniłby więcej szkody niż podjęcie dyskusji innymi drogami. Na pewno staralibyśmy się pokonać wszystkie trudności na tej drodze, gdybyśmy posiadali wiarę w to, że ta metoda jest najlepsza.

Pokój da się utrzymać -- twierdzi prasa francuska

Paryż, 14. 4. (t) Mimo podkreślania przez publicystów wszystkich obozów stanowczego tonu, jakim przemawiał obecnie szef rządu francuskiego, dzienniki wskazują, iż nie należy wątpić o możliwości pokojowego wyjścia z obecnej sytuacji międzynarodowej. Zobowiązania Anglii i Francji — pisze „Excelsior“ — zmierzają do utrzymania status quo na Morzu Śródziemnym i w Europie wschodniej. Będą one działały w wypadku, kiedy narody zainteresowane będą uważały za stosowne zorganizować własny opór i zwrócić się o pomoc. Lecz w tym wypadku — podkreśla dziennik — gwarancje te będą działać całkowicie i natychmiast. Fakt, iż Chamberlain — ciągnie dalej „Excelsior“ — nie wypowiedział układu angielsko-włoskiego i że poważnie traktuje obietnice Mussoliniego rychłego wycofania ochotników włoskich z Hiszpanii, wskazują zresztą,

że premier brytyjski nie zwątpił jeszcze w możliwość pokojowego rozwiązania.

„Petit Parisien“ w artykule Bourguessa wyraża, iż gwarancje dla Rumunii przyjęły formy definitywne dopiero w ostatniej chwili, jaka poprzedziła deklarację premiera Daladier i Chamberlaina. Dopiero w ciągu czwartkowego przedpołudnia rząd brytyjski zdecydował się udzielić Rumunii takich samych gwarancji jak i Grecji. Ani Rumunia, ani Grecja — pisze publicysta dyplomatyczny „Le Jour“ Pietri — nie zwróciły się z żądaniem o gwarancje wobec Francji i W. Brytanii. Rządy te miały tylko wyrazić wobec Londynu i Paryża swe zaniepokojenie. Natomiast — zaznacza Pietri — rząd jugosłowiański oświadczył, iż wyjawnienia udzielone mu przez Rzym całkowicie Jugosławii wystarczają.

Sensacyjne aresztowania w Zduńskiej Woli

Łódź, 14. 4. (G) W Zduńskiej Woli wielkie poruszenie wywołał fakt aresztowania znanego przemysłowca oraz kilku wybitnych osobistości tamtejszego społeczeństwa, oskarżonych o czyny lubieżne z nieletnimi dziewczętami. Oskarżeni zostali osadzeni w więzieniu w Sieradzu. Ze względu na dobro śledztwa nazwiska ich trzymane są w tajemnicy.

Bojkot firmy niemieckiej w Gdyni

Warszawa, 14. 4. (Sin). Z Gdyni donoszą, że społeczeństwo tamtejsze, reagując na antypolskie wystąpienie niemieckiej firmy Henkels w Dilseldorfie, postanowiło zbojkotować wyroby tej firmy licznie rozpowszechnione w Polsce. Z zakładów i sklepów usunięto już wyroby bojkotowanej fabryki. Firma Henkels w swoim wydawnictwie jubileuszowym zamieściła propagandową antypolską artykuł

„Dozbrojenie czołowego hufca obrony“

Przemówienie gen. Berbeckiego

Warszawa, 14. 4. PAT. Przemówienie komisarza generalnego P. O. P. gen. broni inż. Leona Berbeckiego na konferencji prasowej w dniu 14 kwietnia 1939 r.:

Od kilku już lat staję zawsze ze szczególnym wzruszeniem przed szanownym gronem prasy polskiej, bo już od 7-iu lat pracujemy na jednym polu, a mianowicie nad rozwojem lotnictwa polskiego w wybitnie serdecznej harmonii. Łączy nas na przestrzeni tych lat jednakowe serdeczne umiłowanie wielkiej sprawy, bo sprawy bohaterskiego lotnictwa polskiego.

Waszą, szanowni państwo, wybitną zasługą jest, że lotnictwo stało się najukochańszym dzieckiem społeczeństwa polskiego i całej ziemi polskiej. Każda zgodna współpraca jest owocna, jeżeli kieruje nią wzniosła idea i nasza wspólna praca uwieńczona została wielkim sukcesem. Tysiące przyszłych dzielnych pilotów szkoli się na setkach ufundowanych przez społeczeństwo polskie samolotach, z ofiar milionów obywateli polskich, w szkołach lotniczych zbudowanych z ofiar milionów obywateli coraz liczniejsze zastępy młodzieży polskiej pracują i uczą się w szkołach modelarstwa lotniczego i w szkołach szybowcowych, przygotowując się do stanięcia w szeregach lotników i konstruktorów lotniczych.

Owocna była nasza współpraca. Możemy to przyznać w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku wobec ojczyzny. Przyznały nam to i najwyższe czynniki Państwa Polskiego.

Obecna nasza praca, która również jest pracą dla lotnictwa polskiego, bo chodzi o najważniejszą jej część — o rozbudowę lotnictwa wojkowego i uzupełnienie artylerii przeciwlotniczej. I oto nowy powód do jeszcze głębszego wzruszenia: Już na początku pracy stwierdził Wódz Naczelny: „Widzę, że najbardziej i najserdeczniej w poleconym panu przeze mnie zadaniu pomaga panu generałowi cała prasa polska i Radio Polskie“.

Dlatego też szczerze i po żołniersku chcę się podzielić z szanownym państwem nie tylko dobrymi wieściami, ale i troskami. Jako żołnierz, w myśl dyrektyw Wodza Naczelnego, chciałbym i wierzę, że wy wszyscy również tego byście chcieli, aby pożyczka obrony przeciwlotniczej osiągnęła sumy dotychczas w Polsce niebyławe.

Niektóre czynniki twierdzą, że przebieg subskrypcji, który dał w ciągu pierwszego tygodnia ok. 80 milionów obowiązujących deklaracji i ponad 50 milionów złotych gotówkowych wpłat, jest bardzo pomyślny, bo przewyższa swym tempem tempo pożyczki narodowej.

Ja osobiście, a wiem, że i szanowni państwo również, nie uważamy tego twierdzenia za słuszne. Pożyczka narodowa miała inny cel i była dokonywana w innych warunkach niż nasza pożyczka obrony przeciwlotniczej. Rządowi polskiemu chodziło wówczas o uzupełnienie niedoboru budżetowego — dziś Wódz Naczelny zwraca się do narodu polskiego z hasłem: „Dozbrojenie czołowego hufca obrony naszej“, zwraca się w chwili, gdy mapa Europy zmienia się w zawrotnym tempie. Z zawieruchy czasów obecnych wyjdzie z honorem tylko silny, zwarty i gotowy do walki. W tych warunkach czy może nas zadowolnić obecne tempo podpisywania pożyczki obrony przeciwlotniczej.

Ze wszystkich stron — od najbardziej ofiarnych synów Polski, którzy stanęli w pierwszych szeregach niosących swe mienie, otrzymuję moralne nakazy, które chociaż w formie prośby wyrażone, mają ton groźby. Brzmia one identycznie: „Ciebie Wódz wybrał, Tobie Wódz nakazał zostać komisarzem pożyczki obrony przeciwlotniczej, Twoim obowiązkiem jest czuwać nad tym, aby ośpała, niedbała i obojętna na wielkość ojczyzny część społeczeństwa polskiego nie zepsuła tego, co pragnie stworzyć nasz entuzjazm i nasza wola do przygotowania zwycięstwa.“

„Niech powstaną komitety kontroli obywatelskiej, niech zażądają od wszystkich ujawnienia spełnienia obowiązku, niech każdy posiada dowód spełnienia tego obowiązku, abyśmy mogli odróżnić czynnych patriotów od ludzi niedbałych i obojętnych na sprawy Polski.“

Oświadczam — czuję się zobowiązany do powołania komitetu obywatelskiego, do wydania dyplomów spełnionego obowiązku. Dyplom taki czy znak będzie świadczył, że obowiązek został spełniony w wymiarze normy, uznany za niezbędną dla świętego, wytkniętego przez Wodza Naczelnego, celu.

Oprócz umiłowania lotnictwa polskiego, wywołanego podziwem dla bohaterstwa lotników polskich, dla geniuszu konstruktorów naszych samolotów i naszych silników, co jest największą pobudką dla wszystkich, którzy z tak pięknym entuzjazmem przesyłają swe dary na ręce Wodza Naczelnego i do komitetu pożyczki, powinien również pobudzić nas do największego wysiłku ton prasy sąsiadów naszych, tak jawnie i głośno, choć kłamliwie szerzący wieść, że zapał społeczeństwa polskiego stygnie, że odpowiedź na hasło „dozbrojmy Polskę w powietrzu“, nie będzie godną wielkiego narodu i mocarstwa Państwa.

Powinniśmy wyteżyc wszystkie siły i użyć wszelkich środków, aby nie zawieść zaufania

do społeczeństwa polskiego, do prasy polskiej, do Radia Polskiego — naszego Wodza Naczelnego.

Nie możemy zawieść nadziei bohaterskiego lotnika polskiego, nie możemy dopuścić, abyśmy się opóźnili.

Do pomocy w osiągnięciu tak jasno postawionego zadania, zapraszam państwa w imieniu Wodza Naczelnego i rządu polskiego.

Prasa polska niech żyje.

Subskrypcja pożyczki w urzędach pocztowych

Warszawa, 14. 4. PAT. Min. Pocz i Telegr. komunikuje:

Wobec ukazania się w prasie niecisłych notatek co do współpracy placówek pocztowych w zakresie subskrypcji pożyczki obrony przeciwlotniczej wyjaśnia się, że jakkolwiek urzędy i agencje pocztowe nie są placówkami subskrypcyjnymi to jednak można za ich pośrednictwem przekazywać deklarowane kwoty pod adresem właściwych placówek subskrypcyjnych, jakimi są P. K. O., urzędy skarbowe, Komunalne Kasy Oszczędności i inne upoważnione do subskrypcji instytucje.

Deklarowane kwoty mogą być przesyłane za pomocą przekazów pocztowych lub wpłacane na konta czekowe P. K. O. odnośnych placówek subskrypcyjnych.

Przy wpłatach na konta czekowe P. K. O., dokonywanych na pożyczkę obrony przeciwlotniczej, nie pobiera się opłaty manipulacyjnej na rzecz P. K. O.

Cel wpłaty może być podany na odwrotnej stronie blankietu nadawczego P. K. O., względnie, przy przesyłaniu pieniędzy za pomocą przekazu pocztowego na jego odcinku.

Pospieszna budowa umocnień na Malcie i w Gibraltarze

Warszawa, 14. 4. (A) Fisma wieczorne donoszą z Malty, że wszyscy oficerowie i żołnierze floty angielskiej zostali odwołani z urlopu. Na Malcie trwają prace fortyfikacyjne.

Donoszą z Gibraltaru, że około 2.000 saperów pracuje nad wzniesieniem nowych umocnień na granicy Gibraltaru. Akcja ta została

zarządzona w związku z doniesieniem, że w pobliżu Gibraltaru koncentruje się wojsko hiszpańskie i materiał wojenny. Angielski garnizon w Gibraltarze znajduje się w stanie pogotowia wojennego. Francuski attache wojskowy oraz lotniczy przybyli do Gibraltaru.

Audiencje u szefa rządu

Warszawa, 14. 4. PAT. P. prezes Rady Ministrów gen. Sławoj Składkowski przyjął dziś prezesa N. I. K. gen. dr. J. Krzemińskiego.

Warszawa, 14. 4. PAT. P. prezes Rady Ministrów gen. Sławoj Składkowski przyjął dziś nowomianowanego podsekretarza stanu w ministerstwie wyznań religijnych i oświecenia publicznego p. Seweryna Maciszewskiego.

Min. Beck konferuje z ambasadorami

Warszawa, 14. 4. (Sin). Minister Beck przyjął w dniu dzisiejszym kolejno ambasadora Stanów Zjednoczonych plk. Biddle, ambasadora Wielkiej Brytanii sir Kennarda i ambasadora Rumunii Franasovici.

Kontrola anten zbiorowych i co z tego wynikło?

Lwów, 14. 4. (B). Komisja lustracyjna przeprowadza ostatnio kontrolę w sprawie anten zbiorowych. W związku z tym wezwany został do starostwa znany milioner, Wilhelm S., pociągnięty do odpowiedzialności karno-administracyjnej za umieszczenie anteny zbiorowej. Po przeprowadzeniu rozprawy sąd starościński skazał go na 3 miesiące bezwzględnego aresztu. Skazany odwołał się do Sądu Okręgowego, który wyznaczy termin rozprawy.

Przygotowania do uroczystości 1-majowych w Gdańsku

Warszawa, 14. 4 (Sin). W Gdańsku czynione są przygotowania do uroczystości 1-majowych, które nie będą się różniły od uroczystości zeszłorocznych. Uroczystości odbędą się na pla-

Czertok przybędzie do Warszawy 17 bm

Warszawa, 14. 4. (A) W dniu dzisiejszym miał przybyć do Warszawy kierownik departamentu politycznego Agencji Żydowskiej, p. Mojżesz Czertok. Z powodu ważnych konferencji politycznych p. Czertok musiał odroczyć swój wyjazd i przyleci do Warszawy samolotem z Londynu w poniedziałek dnia 17 bm. Konferencja działaczy syjonistycznych zapowiedziana na 16 bm. została przeto przełożona na dzień 18 bm. Konferencja będzie się toczyła przedpołudniem, wieczorem zaś odbędzie się wielka akademie palestyńska w sali teatru „Nowości“.

Jak prezes tow. muzułmańskiego w Anglii wyobraża sobie porozumienie żydowsko-arabskie?

Londyn, 14. 4. ŻAT. „Times“ zamieścił list prezesa towarzystwa muzułmańskiego w Anglii, Ismaila Deyorke, który zaznacza, że nie wierzy, aby porozumienie arabsko-żydowskie było niemożliwe. Jego zdaniem porozumienie takie byłoby łatwo osiągalne, gdyby odseperowano problem uchodźców od kwestii palestyńskiej i gdyby się poważnie zabrano do rozwiązania zagadnienia uchodźców. Dyktatorzy — pisze Deyorke — zademonstrowali obecnie prawo do interwencji w stosunku do świata muzułmańskiego. Nadszedł już czas, aby Wielka Brytania poczyniła wobec Islamu gest godny wielkiego mocarstwa.

cu sportowym, gdzie wygłosi przemówienie gauleiter Forster, poczem uczestnicy wysłuchają transmitowanego przemówienia kanclerza Hitlera.

Dywersyjna robota niemiecka**Rzesza chce pchnąć Włochy do akcji na Morzu Śródziemnym****Alarmujące wiadomości prasy paryskiej**

Paryż, 14. 4. (t). Główny punkt newralgicznej sytuacji międzynarodowej, jak to wynika dziś z alarmujących wiadomości prasy paryskiej znajdować się ma jednak na Morzu Śródziemnym. Prasa francuska przywiązuje dziś duże znaczenie do wizyty marsz. Goeringa w Rzymie, uważając, że może ona mieć zasadnicze znaczenie dla dalszego rozwoju sytuacji. Paryskie koła polityczne oskarżają Berlin, że wobec pojednawczych kroków rządu angielskiego w stosunku do Rzymu wyrażających się przede wszystkim w utrzymaniu przy życiu układu angielsko-włoskiego, Berlin chce pchnąć Włochy do jakiejś daleko idącej akcji na Morzu Śródziemnym, a to celem zamknięcia rządowi włoskiemu drogi do jakiegokolwiek porozumienia z Londynem i Paryżem. Według prasy paryskiej akcja niemiecka miała iść w kierunku nakłaniania Włoch do nieustępliwości i z drugiej strony podjudzania

noworodzącego się imperializmu Hiszpanii przeciw Francji i Anglii.

„Paris Midi“ w komentarzu do wizyty marsz. Goeringa w Rzymie, pisze, iż w widoczny sposób ma się tu do czynienia z próbą podporządkowania polityki włoskiej celom Berlina i usiłowaniami podburzania przez Niemcy nastrojów hiszpańskich, a to celem zagrożenia linii komunikacyjnych.

Głównym jednak powodem alarmów jest wycieczka floty niemieckiej do wybrzeży hiszpańskich. Prasa paryska podkreśla dziś, że chodzi tu o bardzo poważne siły morskie. Jednocześnie z wiadomościami o wizycie niemieckich okrętów wojennych w portach atlantyckich Hiszpanii, prasa paryska publikuje informacje o nadzwyczajnych środkach wojskowych przedsięwziętych przez wojskowe władze angielskie celem obrony Gibraltaru.

W ocenie alarmujących wiadomości z Gi-

braltaru i Morza Śródziemnego w prasie paryskiej panuje jednak zasadniczą rozbieżność. O ile szereg dzienników z zaniepokojeniem omawia rozwój sytuacji na Morzu Śródziemnym, obawiając się, iż Morze Śródziemne staje się głównym newralgicznym punktem sytuacji międzynarodowej, z drugiej strony szereg dzienników uważa zarówno demonstracje niemieckiej floty wojennej na wodach hiszpańskich, jak również przygotowywania wojskowe w pobliżu Gibraltaru za dywersje ze strony Niemiec.

„Temps“ w artykule wstępnym komentując sytuację międzynarodową pisze, że o ile chodzi o wycieczkę na wody hiszpańskie, należy w tym widzieć manewr polityczny dla dwóch celów: najpierw definitywnego wciągnięcia Hiszpanii w orbitę wpływów polityki niemieckiej i włoskiej, a następnie zmuszenie Anglii do osłabienia pogotowia wojennego we wschodniej części Morza Śródziemnego.

Ambasador włoski u min. Becka

Warszawa, 14. 4. (Sin) W dniu dzisiejszym min. Beck przyjął ambasadora włoskiego.

Dyplomy pożyczki przeciwlotniczej

Warszawa, 14. 4. (Sin.) W swym przemówieniu wygłoszonym na konferencji prasowej w sprawie P. O. P. gen. Berbecki dodał, iż dyplomy wystawiane będą w oknach wystawowych w sklepach oraz, że specjalne komitety obywatelskie przeprowadzą kontrolę, czy i w jakiej mierze obywatele subskrybowali pożyczkę lotniczą. Na podstawie obliczeń izb skarbowych subskrypcja pożyczki winna osiągnąć kwotę 600 mln. zł.

Witos wyjeżdża do Krynicy

Warszawa, 14. 4. (Sin.) Dnia 16 bm. wyjeżdża do Krynicy w celach kuracyjnych Wincenty Witos.

Goering w Rzymie

Rzym, 14. 4. PAT. Dziś wieczorem przybył tu z Neapolu feldmarszałek Goering. Na dworcu powitali go szef rządu Mussolini, minister spraw zagranicznych hr. Ciano, podsekretarz stanu w ministerstwie spraw wojskowych gen. Pariani, podsekretarz stanu w min. lotnictwa gen. Valle, podsekretarz stanu w min. marynarki adm. Cavagari oraz inni przedstawiciele sfer rządowych. Obecni byli również marsz. Badoglio, marszałek de Bono i marszałek Balbo Ponadto feldmarszałka Goeringa witali ambasador niemiecki von Mackensen z członkami ambasady oraz poseł węgierski przy Kwirynale baron Villani. Zona marszałka Balbo ofiarowała kwiaty żonie marszałka Goeringa. Marsz. Goering zamieszkał w Villa Madama.

Samobójstwo Warszawianki w Krakowie

KRAKÓW, dnia 15 kwietnia Rottberg Helena, zam. w Warszawie przy ul. Siennej l. 72, usiłowała popełnić samobójstwo przez wypicie kwasu solnego w mieszkaniu swej siostry Rottberg Sali w Krakowie przy ul. Rakowickiej l. 4. Pogotowie Ratunkowe przewiozło denatkę w stanie ciężkim do szpitala św. Łazarza.

Niedola straganiarzy

Na ul. Dietla tuż obok baraku szkolnego, znajduje się kilka budynków parterowych, w których znajdują pomieszczenie biedni straganiarze, zarabiający w ten sposób groźne suny na opędzenie najbardziej prymitywnych potrzeb.

Wczoraj rano zajechał na ul. Dietla samochód

Stany Zjednoczone udzielą pomocy państwu demokratycznym

Waszyngton, 14. 4. (f) Prez. Roosevelt wygłosił dzisiaj przemówienie, w którym podkreślił, że 50-letnie wysiłki popierania współpracy narodów amerykańskich uwięzione zostały pełnym powodzeniem. Mówiąc o naprężonej sytuacji międzynarodowej prezydent zaznaczył, że niektóre państwa mówią o „okrążeniu“ jeżeli jakieś państwo udzielił zapewnień innemu krajowi o swej pomocy w wypadku niesprowokowanej agresji. Stany Zjednoczone udzieliły takiego zapewnienia Kanadzie, ale żadne państwo amerykańskie nie uznało tego za „okrążenie“.

W dalszym ciągu prez. Roosevelt powiedział, że na wypadek konfliktu Stany Zjednoczone udzielią pomocy państwom demokratycznym. Państwa amerykańskie są solidarne i zdecydowane bronić się przed każdą próbą agresji.

* * *

Waszyngton, 14. 4. (R). W Senacie wygłoszono szereg przemówień krytykujących i protestujących przeciw polityce wojowniczej (?) Roosevelta. Senator George oświadczył, iż jest

nie do przyjęcia przyłączenia się do przyjaciół Roosevelta w Paryżu i Londynie w chwili gdy w Stanach Zjednoczonych 11 milionów bezrobotnych bezskutecznie żąda pracy. Sen. Bridges oskarżał Roosevelta o rozpowszechnianie hysterii (!) wojennej w całym kraju. Sen. Vandenberg oświadczył, że zaangażowanie się Stanów Zjednoczonych jest możliwe jedynie, w wypadku, gdyby za przyjęciem jakichkolwiek zobowiązań padła większość 531 głosów członków Kongresu. Mówca złożył rezolucję potępiającą wojownicze deklaracje członków rządu, czyniąc niedwuznaczne aluzje do przemówienia podsekretarza stanu Wellesa, w którym zapowiedział on reformę ustawy o neutralności w tym duchu, by St. Zjednoczone mogły dostarczać w wypadku wojny wszystkie potrzebne Francji i Anglii materiały.

Niezależnie od tych głosów, z ostrą krytyką interwencjonistycznej polityki Roosevelta wystąpił b. minister spraw zagranicznych w rządzie Wilsona — Bain Bridge Colby i sen. Borah, który wygłosił w prasie list otwarty do młodych Amerykanów.

Rumunia przyjęła z zadowoleniem deklarację prem. Chamberlaina

Bukareszt, 14. 4. (d). Premier Calinescu złożył wieczorem przedstawicielom prasy następujące oświadczenie:

„Rumunia przyjęła z żywym zadowoleniem deklarację, w której premier brytyjski zapewniła naszemu krajowi w razie potrzeby całą pomoc Anglii. Polityka Rumunii jest ogólnie znana: Nasz rząd dał wyraz swej woli dobrego porozumienia, usiłując rozwijać stosunki gospodarcze z państwami, z którymi nas łączy u-

pełniająca się interesy. Rząd wykazał również, że naród rumuński jest zawsze gotów bronić swej niepodległości i granic państwa. Deklaracje, którymi Anglia i Francja popiera nasze pokojowe wysiłki, stanowią cenny wkład w dzieło konsolidacji powszechnego pokoju. Podobne manifestacje stwarzają atmosferę zaufania i porozumienia, tak potrzebną dla wszystkich narodów“.

strażacki, którego obsada przystąpiła do burzenia jednego z domków, gdzie dwie rodziny miały źródło nader skromnego utrzymania. W oka mgnienia delożowano handlarza jarzyn na bruk uliczny i w przeciągu kilku godzin zburzono cały domek.

W ten sposób powiększono jeszcze wielką ro-

dzinę nędzarzy a czyn ten nikomu korzyści nie przyniesie. Skoro Zarząd miejski nosi się z zasadniczym planem uregulowania tej części ulicy, trzeba było najpierw pomyśleć o przeniesieniu ludzi, przebywających tutaj od lat. Sądźmy jednak, że można z tym było poczekać — na lepsze czasy.

WPISY DO SZKOŁY Powszechnej Zydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej w Krakowie do kl. I. od rocznika 1933 przyjmuje Sekretariat przy ul. Brzozowej L. 5 codziennie z wyjątkiem soboty i świąt od godziny 9 do 15.

Kronika krakowska

Dyżury aptek

Dziś mają dyżur nocny apteki: Rynek Gł. 22, Gertrudy 1, Długa 4, Krakowska 9, Kaź, Wielkiego 78, Kalwaryjska 27, Mogilska 16, Madalińskiego 7.

Nabożeństwo sobotnie w Świątyni Postępowej

Dziś, w sobotę 15 bm. (Szabat Meworchim) odbędzie się w Świątyni Postępowej przy ul. Podbrzezie 1, uroczyste nabożeństwo z KAZANIEM. Początek nabożeństwa o godz. 8.30 rano.

Do wiadomości pracodawców!

Społeczne Biuro Pośrednictwa Pracy przy Zydowskiej Radzie Gospodarczej, Kraków, ul. Zyblikiewicza 8, m. 2 (tel. 200-08) podaje do wiadomości pracodawców wykaz zarejestrowanych bezrobotnych według zawodów: 351 robotników niekwalifikowanych (płci obojga), 243 pomocników handlowych (płci obojga), z branży: galanteryjnej, tekstylnej, żelaznej, rowerowej, spożywczej, kolonialnej, winnej itd., 168 urzędników prywatnych (płci obojga), 39 magazynierów, 29 kasjerów i inkasentów, 12 wojeźerów i zastępców (z różnych branż), 8 ślusarzy, stolarzy, 5 dekoratorów, inżynierów chemii, korepetytorów (rek), 4 kelnerów, portierów, 3 pomocników blacharskich, zecerów ręcznych, elektromonterów, hotelarzy, monterów wod. i gaz., robotników budowlanych, szoferów, 2 cukierników, garbarzy, jelicjarzy, piekarzy, robotników drzewnych, inżynierów maszynowych, 1 lakiernik, ogrodnik, radiotechnik, fotograf, ekōnom, inżynier budowniczy.

Kurs tkacki

Z inicjatywy Zydowskiej Rady Gospodarczej w Krakowie zostanie w najbliższym czasie zorganizowany kurs tkacki pod kierownictwem fachowych sił instruktorskich.

Informacji udziela i wpisy przyjmuje Zydowska Rada Gospodarcza Kraków, Zyblikiewicza 8 m. 2, w godz. 9—1 i 3—6 pop.

Kredyty na mechanizację warsztatów rzemieślniczych

Z inicjatywy Zydowskiej Rady Gospodarczej zostały uruchomione pewne fundusze na kredyty dla rzemieślników i drobnych przemysłowców na zakupno maszyn, motorów i urządzeń warsztatowych.

Szczegółowych informacji udziela Zydowska Rada Gospodarcza, Kraków, Zyblikiewicza 8 m. 2, w godzinach 9—1 i 3—6.

Uporządkowanie Ludwinowa

W dzielnicy IX-tej Ludwinów przy ulicach Orawskiej, Spiskiej, Czackiego, Tureckiej, i sąsiednich znajduje się szereg parcel prywatnych zanieczyszczanych wskutek bezprawnego wywozu i wysypywania na nie popiołu i śmieci.

W związku z powyższym odbyła się komisja sanitarno-porządkowa, która dokonała lustracji przyczyn wydała na miejscu szereg koniecznych zarządzeń. Między innymi zarządzone przeprowadzenie wyrównania dołów, zdezynfekowania gruntów i zniwelowania tychże, ogrodzenia parcel itp.

— **POKAZ MODY WIOSENNO-LETNIEJ** odbędzie się w niedzielę dnia 16 bm. o godz. 11.00 przed poł. w lokalu Rynek gł. 12. II. p. urządzonej przez Koło Pań przy Zw. Komb. Żyd. Cały dochód przeznaczony na rzecz uchodźców.

Koleżka **HENRYKOWI DRILLEROWI** z powodu śmierci jego bhp. **MATKI** wyrażamy swoje współczucie. **UCZENICE I UCZNIOWIE Szkoły Przysposobienia Admin. Handlowego.**

BENO BERGER (lat 16) z Chemnitz proszony jest o podanie miejsca swego pobytu na adres: Samuel Nussberg, Kraków, Szlak 1. 14.

— **BNEJ SYJON.** Dziś 3.30 pop. referat prof. Zimulewicza n. t. „Saul Czernichowski, nowoczesny hebrajczyk“. Goście mile widziani.

Uniewinnienie dyżurnego ruchu w Bieżanowie

W związku z katastrofą ekspresu Berlin—Bukareszt

W dniu 21 czerwca ub. roku uległ pod Krakowem katastrofie pociąg pociąg pociąg Berlin—Bukareszt. Pociąg wykołcił się na krzywiźnie toru w Bieżanowie, w następstwie czego szereg osób odniosło kontuzje.

Przeprowadzone w tej sprawie dochodzenia i śledztwo sądowe ustaliły następujący stan faktyczny: Dnia 24 czerwca 1938 na stacji w Bieżanowie automatyczne urządzenia sygnalizacyjne zepsuły się. Wobec tego pociągi odjeżdżające z Krakowa otrzymały instrukcje by przez Bieżanów jechały na sygnały ręczne.

O godzinie 11.30 przedpołudniem przyjechał z Krakowa do Bieżanowa pociąg osobowy, jadący do Wieliczki który zatrzymał się na bocznym torze. Za sześć minut miał przejechać przez stację Bieżanów bez zatrzymania się pociąg pociąg Berlin—Bukareszt.

Dyżurny ruchu na stacji w Bieżanowie Józef Podstolak zamiast zająć się sprawdzeniem drogi przejazdu dla pociągu pociągu pociągu poszedł na tor „wielki“ dla odprawienia stojącego tam pociągu osobowego. Po powrocie stamtąd usiłował połączyć się z nastawnią, ale bezskutecznie.

W międzyczasie zwrotniczy Michał Nowakowski zamiast po przyjeździe pociągu wielkiego przetożyć zwrotnicę na „wprost“ czekał na polecenie dyżurnego ruchu. Równocześnie sygnalizator Alozy Piątek, który stał pod nieczynnym semaforem i miał czekać na polecenie Nowakowskiego dał sygnał „naprzód“.

W tej sytuacji pociąg pociąg pociąg szając szybkości, wpadł na stację w Bieżanowie i wjechał na tor wielki, gdzie wykołcił się na krzywiźnie. Parowóz i tender przewróciły się, a siedem wagonów pulmanowskich, uległo uszkodzeniu. W wyniku katastrofy 21 pdróżnych i trzy osoby z obsługi kolejowej odniosły kontuzje.

Wymienieni powyżej trzej funkcjonariusze kolejowi stanęli wczoraj przed sądem krakowskim, oskarżeni o spowodowanie katastrofy.

Po przeprowadzonej rozprawie dyżurny ruchu Podstolak został uniewinniony, Nowakowski został zasądzony na 6 miesięcy aresztu, Piątek na trzy miesiące aresztu. Trybunałowi przewodniczył s. o. dr. Wsołek, oskarżał prok. dr. Bienkowski, bronił adv. dr. Józef Woźniakowski.

Uwagze członków bóznicy Kupa

W związku z nadchodzącymi wyborami przelożonych Bóznicy Kupa zapraszamy P. T. członków na konferencję w dniu 16 bm. (niedziela) o godz. 7-mej wieczór. Konferencja odbędzie się w Stowarzyszeniu „Ner Tamid“ w bóznicy Kupa. O liczny udział uprasza

KOMITET.

Z teatru, literatury i sztuki

— **PIERWSZA PREMIERA „WIKTU“.** Wczorajsza premiera w teatrze żyd. — „Błądzące gwiazdy“ Szaloma Alejchema osiągnęła niebawomy sukces artystyczny. Publiczność ustawicznie wywoływała artystów z Zygmuntem Turkowem na czele. Wielkie wrażenie wywarła koncertowa gra całego zespołu „Wiktu“, piękna muzyka skomponowana przez Henryka Halperina w wykonaniu dużej orkiestry (pod kier. S. Rosengarta). Niebawomy powodzenie miały też solowe numery śpiewne w wykonaniu świetnych śpiewaków „Wiktu“. „Błądzące gwiazdy“, to oryginalna komedia muzyczna, pełna pogody i humoru, zrozumiałym więc się staje kolosalne zainteresowanie publiczności tym przedstawieniem.

Dziś w sobotę dwa przedstawienia: o godz. 4.15 po poł. i 8.30 wiecz. „Błądzące gwiazdy“. Przedsprzedaż biletów w firmie A. Fischhab przy ul. Grodzkiej 46 i od godz. 2-iej przy kasie teatru ul. Bocheńska 7.

— **Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO.** Dziś komedia L. H. Morstina „Obrona Ksantypy“. W sztuce udział biorą: A. Matusiakówna, K. Opaliński, K. Szubert, Z. Mrożewski w rolach głównych. „Obrona Ksantypy“ powtórzona będzie jutro wieczorem. Jutro popołudniu „Gałązka rozmarynu“.

— **WYSTAWA OBRAZÓW I GRAFIKI HELENY GRABSCHRIFTÓWNY** mieszcząca się w salach Zyd. Tow. Teatru Stolarska 9, cieszy się nadal wielkim powodzeniem i otwarta jest codz. w godz. 11—2.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO

Sobota godz. 8 wiecz.: „Obrona Ksantypy“

REPERTUAR TEATRU ZYDOWSKIEGO (Bocheńska 7)

Sobota, godz. 4.15 i 8.30: „Błądzące gwiazdy“

— **HASZACHAR-PRZEDŚWIT.** Dziś g. 6 wiecz. w lokalu własnym przy ul. Zyblikiewicza 8 Oneg Szabat z referatem dr. S. Stendiga n. t. Najnowsza literatura żydoznawcza. Po referacie tańce. Goście mile widziani.

— **KONFERENCJA RODZICIELSKA** (wywiadowka) odbędzie się w Zyd. Szkole Handl. i Zyd. Gimnazjum Kupieckim w niedzielę, 16 bm. od godziny 18-tej do godz. 20-iej.

— **SEKCJA WIOŚLARSKA „MAKKABI“** zawiadania o rozpoczęciu treningów na wodzie. Zgłoszenia i informacje codz. w lokalu klubowym, Rynek Gł. 14, III p. m. 20-21.

Kto wygrał na loterii?

Warszawa, 14. 4. (Sin) Dziś w pierwszym dniu ciągnięcia I. Klasy Loterii Państwowej padły większe wygrane na następujące numery:

10.000 zł. — 21560, 36078, 49432,
5.000 zł. — 18907, 42412,
2.000 zł. — 35904, 107543, 111538

Drugie ciągnięcie:

25.000 zł. — 20484
20.000 zł. — 56599
15.000 zł. — 360, 17322, 64935, 81563, 86051
10.000 zł. — 69777, 102039, 104718, 117905
5.000 zł. — 27139, 44152, 147793,
2.000 zł. — 45737, 52525, 697, 104144, 108266,
123517, 126832, 128682, 164671.

Drogeria „Sanitas“ w Bielsku na Śląsku
Kolejowa 2. a.

POSZUKUJE ZDOLNEGO EKSPEDIENTA

od zaraz. — Nieuwzględnione oferty zostaną bez odpowiedzi.

PLUSKWI tepi doszczętnie oryginalny płyn **JOK**: Drogeria **SCHAPSENHANA** — Kraków, Plac Nowy. 1413k

NIEMOŻLIWA OKAZJA! — Kamienica nowowbudowana, superkomfortowa, (Park Krakowski), dochód 12.500. — cena 150.000. — gotówka 120.000. — sprzeda **BIURO RUBINA**, Kraków, Wielopole 36, tel. 171-78. 2389k

PLASZCZYKI, Wyprawki niemowlęce, konfekcja dziecięca **NAJTANIEJ** Obstan-der, Rynek 11. 2057k

FORTEPIAN zagraniczny, czarny, krótki prawie nowy, sprzedam tanio. Pawia 18/6. 2059g

SAMOCIOD osobowy. 13-muzyna „Chevrolet“ w dobrym stanie tanio do sprzedania. — Zgłoszenia Adm. „Nowego Dziennika“ pod „4017“. 2053z

DOM NOWY LUKSUSOWO KOMFORTOWY. WOLNY od podatków i przenośnego, cena 72.000 zł, **DOCHÓD ROZCZNY 6.000 ZŁ.** sprzeda **BIURO GELBERA, KRAKÓW, STAROWISŁNA** 1. TEL. 135-70. 2417k

Sprzedaz

ODCISKI usuwa niezawodnie „RIGO“ 50 groszy. Drogeria **SCHAPSENHANA**, Kraków, Plac Nowy. 1967k

MATERACE, PODUSZKI WŁÓSIENNE, 16żka polowe, otomany, tapczany, poduszki dla niemowląt wykonuje i przyjmuje wszelkie roboty tapicerskie **ZAKŁAD TAPICERSKI BARDACHA**. — Krakowska 44, telefon 174-58 2893k

